

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 385

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 65

6 października 2022

Spis treści

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2022/C 385/01	Zawiadomienie komisji w sprawie interpretacji niektórych przepisów prawnych aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji na mocy art. 8 rozporządzenia w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju dotyczących zgłaszania kwalifikującej się działalności gospodarczej i kwalifikujących się aktywów	1
---------------	--	---

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2022/C 385/02	Kursy walutowe euro — 5 października 2022 r.	20
---------------	---	----

INFORMACJE DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO OBSZARU GOSPODARCZEGO

Urząd Nadzoru EFTA

2022/C 385/03	Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń	21
2022/C 385/04	Zawiadomienie Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie stóp procentowych odsetek od zwracanej pomocy państwa oraz stóp referencyjnych/dyskontowych obowiązujących państwa EFTA od dnia 1 lipca 2022 r. – Opublikowane zgodnie z przepisami dotyczącymi stóp referencyjnych i dyskontowych określonymi w części VII wytycznych Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie pomocy państwa oraz art. 10 decyzji EFTA nr 195/04/COL z dnia 14 lipca 2004 r.	22
2022/C 385/05	Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń	23

PL

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Komisja Europejska

2022/C 385/06	Wniosek do Trybunału EFTA o wydanie opinii doradczej złożony 9 czerwca 2022 r. przez Landsréttur w sprawie Verkræðingafélag Íslands, Stéttarfélag tölvunarfræðinga og Lyfjafræðingafélag Íslands przeciwko państwu islandzkiemu (Sprawa E-9/22)	24
---------------	---	----

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2022/C 385/07	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.10904 – CVC / MATICMIND / SIO) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	25
2022/C 385/08	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.10697 – ARAMCO OVERSEAS COMPANY / LOTOS SPV 1) ⁽¹⁾	27
2022/C 385/09	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.10857 – CINVEN / ZURICH SANDER VERMÖGENSVERWALTUNG) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	28

INNE AKTY

Komisja Europejska

2022/C 385/10	Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia zmiany standardowej w specyfikacji produktu objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33	29
2022/C 385/11	Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia zmiany standardowej w specyfikacji produktu objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33	40
2022/C 385/12	Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia zmiany standardowej w specyfikacji produktu objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33	52
2022/C 385/13	Publikacja specyfikacji produktu zmienionej w następstwie zatwierdzenia zmiany nieznacznej zgodnie z art. 53 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1151/2012	64

Sprostowania

2022/C 385/14	Sprostowanie do stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do podstawowych operacji refinansujących – 0,50 % na dzień 1 października 2022 r. – Kursy walutowe euro (2022/C 381/04) (Dz.U. C 381 z 4.10.2022)	69
---------------	--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zawiadomienie komisji w sprawie interpretacji niektórych przepisów prawnych aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji na mocy art. 8 rozporządzenia w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju dotyczących zgłaszania kwalifikującej się działalności gospodarczej i kwalifikujących się aktywów

(2022/C 385/01)

Celem niniejszego dokumentu zawierającego odpowiedzi na często zadawane pytania (FAQ) jest wyjaśnienie treści aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji na mocy art. 8 rozporządzenia w sprawie systematyki („akt delegowany określający obowiązki w zakresie ujawniania informacji”) ⁽¹⁾ służące ułatwieniu jego wdrożenia.

Odpowiedzi na często zadawane pytania zawarte w niniejszym dokumencie wyjaśniają przepisy zawarte już w mającym zastosowanie prawodawstwie. Nie rozszerza się w nich w żaden sposób praw i obowiązków wynikających z takiego prawodawstwa ani nie wprowadza żadnych dodatkowych wymogów dotyczących zainteresowanych podmiotów gospodarczych i właściwych organów. Odpowiedzi na często zadawane pytania mają na celu jedynie wsparcie przedsiębiorstw finansowych i niefinansowych we wdrażaniu odpowiednich przepisów prawnych. Jedynie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest upoważniony do interpretowania prawa Unii w wiążący sposób. Poglądy przedstawione w niniejszym zawiadomieniu nie mogą przesądzać o stanowisku, jakie Komisja Europejska może zająć przed sądami unijnymi i krajowymi.

W dniu 20 grudnia 2021 r. Komisja opublikowała dokument zawierający odpowiedzi na często zadawane pytania (22 pytania) dotyczące sposobu, w jaki przedsiębiorstwa finansowe i niefinansowe powinny ujawniać informacje dotyczące działalności gospodarczej i aktywów kwalifikujących się do systematyki zgodnie z aktem delegowanym określającym obowiązki w zakresie ujawniania informacji. Niniejszy dokument uzupełnia wspomnianą publikację.

SPIS TREŚCI

Strona

KWESTIE OGÓLNE	3
1. Do jakich przedsiębiorstw ma zastosowanie obowiązek sprawozdawczy, o którym mowa w akcie delegowanym określającym obowiązki w zakresie ujawniania informacji na mocy art. 8 rozporządzenia w sprawie systematyki?	3
2. Jak definiuje się „działalność gospodarczą” w akcie delegowanym określającym obowiązki w zakresie ujawniania informacji?	4
3. Czym jest działalność gospodarcza kwalifikująca się do systematyki?	4
4. Czym jest działalność „wspomagająca” i działalność „na rzecz przejścia” w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?	5
5. W jaki sposób można zidentyfikować i zgłosić kwalifikowalność w przypadku działalności gospodarczej związanej z adaptacją do zmian klimatu?	5

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/2178 z dnia 6 lipca 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 przez sprecyzowanie treści i prezentacji informacji dotyczących zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, które mają być ujawniane przez przedsiębiorstwa podlegające art. 19a lub 29a dyrektywy 2013/34/UE, oraz określenie metody spełnienia tego obowiązku ujawniania informacji, Dz.U. L 443 z 10.12.2021, s. 9.

6. W jaki sposób należy korzystać z kodów NACE w celu identyfikacji działalności gospodarczej kwalifikującej się do systematyki w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności?	6
7. Czy przedsiębiorstwa mogą zgłaszać dobrowolne informacje w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?	6
PRZEDSIĘBIORSTWA NIEFINANSOWE	7
8. W jakim stopniu przedsiębiorstwa powinny oceniać i zgłaszać działalność kwalifikującą się do systematyki w ich łańcuchu wartości na rynku wyższego i niższego szczebla?	7
9. W jaki sposób identyfikuje się działalność gospodarczą kwalifikującą się do systematyki, której opis zawiera określenia takie jak „niskoemisyjne” i „ryzyko związane z klimatem”?	8
10. Czy w kontekście kwalifikowalności do systematyki przedsiębiorstwa powinny zgłaszać podział działalności według celu środowiskowego?	8
11. Jak definiuje się obrót, nakłady inwestycyjne i wydatki operacyjne w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?	9
12. Jaki jest zakres stosowania sformułowania „inne bezpośrednie wydatki” zawartego w załączniku I do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji?	11
13. W jaki sposób przedsiębiorstwa powinny ujmować ujemne przychody w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?	11
14. Czy przedsiębiorstwa powinny unikać podwójnego zgłaszania działalności kwalifikującej się do systematyki?	12
15. Czy jednostka powinna zgłaszać obrót kwalifikujący się do systematyki, jeżeli dana działalność gospodarcza jest realizowana przez podwykonawcę, a nie przez tę jednostkę?	12
16. W jaki sposób przedsiębiorstwo niefinansowe powinno zgłaszać produkty i usługi, które są zarówno konsumowane w ramach tego przedsiębiorstwa, jak i sprzedawane na zewnątrz?	12
17. Jak przedsiębiorstwa niefinansowe powinny traktować wartości niematerialne i prawne w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?	13
18. Czy przedsiębiorstwa niefinansowe powinny zgłaszać kwalifikowalność do systematyki swojej działalności prowadzonej poza UE?	13
19. Jak przedsiębiorstwa niefinansowe powinny traktować obrót z kwalifikującej się działalności, która została zdekonsolidowana w danym roku obrotowym?	13
PRZEDSIĘBIORSTWA FINANSOWE	14
20. Jakie informacje powinny zgłaszać przedsiębiorstwa finansowe, jeśli informacje dotyczące jednostek bazowych nie są publicznie dostępne?	14
21. Jaka jest różnica między aktywami objętymi zabezpieczeniem a aktywami ogółem w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?	14
22. Czy środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych należy uwzględnić w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?	15
PODMIOTY ZARZĄDZAJĄCE AKTYWAMI	15
23. W jaki sposób podmioty zarządzające aktywami mogą ważyć swoje udziały w portfelu, aby zgłosić aktywa kwalifikujące się do systematyki?	15
24. Czy kredyty hipoteczne kwalifikują się dla podmiotu zarządzającego aktywami (jako inwestycja) czy jedynie dla banku, który pierwotnie udzielił kredytu?	15
UBEZPIECZYCIELE	16
25. Jakie działania powinien brać pod uwagę ubezpieczyciel i reasekurator podczas zgłaszania swojej działalności ubezpieczeniowej w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?	16
INSTYTUCJE KREDYTOWE	16
26. Czy obowiązki sprawozdawcze wynikające z aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji mają zastosowanie do dużej jednostki, która nie jest instytucją kredytową w rozumieniu art. 4 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych, ale jest traktowana jako przedsiębiorstwo finansowe zgodnie z art. 19a i 29a dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej?	16
27. W jaki sposób można powiązać nakłady inwestycyjne z kredytowaniem ogólnego przeznaczenia w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?	16
28. W jaki sposób instytucja kredytowa posiadająca licencję firmy inwestycyjnej na podstawie dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych powinna zgłaszać swoją działalność gospodarczą kwalifikującą się do systematyki?	17

RYNEK DŁUGU	17
29. Jak należy oceniać i zgłaszać kwalifikowalność do systematyki aktywów dłużnych, takich jak obligacje czy pożyczki?	17
30. Czy przeznaczenie wszystkich wpływów z produktów dłużnych należy weryfikować niezależnie w przypadku ich zgłoszenia jako kwalifikujących się do systematyki?	18
31. Czy zielone instrumenty dłużne z jednostek spoza UE można zgłaszać jako kwalifikujący się do systematyki?	18
32. Czy zielony dług państwowy można zgłaszać jako kwalifikujący się do systematyki?	18
INTERAKCJE Z INNYMI REGULACJAMI	19
33. W jaki sposób akt delegowany określający obowiązki w zakresie ujawniania informacji wchodzi w interakcję z proponowanymi wymogami dotyczącymi sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju?	19

KWESTIE OGÓLNE

- Do jakich przedsiębiorstw ma zastosowanie obowiązek sprawozdawczy, o którym mowa w akcie delegowanym określającym obowiązki w zakresie ujawniania informacji na mocy art. 8 rozporządzenia w sprawie systematyki?**

Akt delegowany uzupełniający art. 8 rozporządzenia w sprawie systematyki (rozporządzenie (UE) 2021/2178) („akt delegowany określający obowiązki w zakresie ujawniania informacji”) określa szczegółowe wymogi dotyczące zgłaszania przez przedsiębiorstwa objęte dyrektywą (UE) 2014/95 (dyrektywa w sprawie sprawozdawczości niefinansowej) ^(*) informacji związanych z systematyką.

W szczególności art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/852 ^(*) (rozporządzenie w sprawie systematyki) zawiera odniesienie do art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE ^(*) (dyrektywa o rachunkowości), które zostały wprowadzone dyrektywą 2014/95/UE (dyrektywa w sprawie sprawozdawczości niefinansowej). Mówiąc ściślej, w rozporządzeniu w sprawie systematyki określono, że „każde przedsiębiorstwo podlegające obowiązkowi publikowania informacji niefinansowych na mocy art. 19a lub 29a dyrektywy 2013/34/UE zawiera w swoim oświadczeniu na temat informacji niefinansowych lub w skonsolidowanym oświadczeniu na temat informacji niefinansowych informacje na temat tego, w jaki sposób i w jakim stopniu działalność tego przedsiębiorstwa jest związana z działalnością gospodarczą, która kwalifikuje się jako zrównoważona środowiskowo na podstawie art. 3 i 9 niniejszego rozporządzenia”. Innymi słowy, przedsiębiorstwa, które podlegają obowiązkowi sprawozdawczemu na mocy dyrektywy o rachunkowości, podlegają również obowiązkowi sprawozdawczemu na mocy rozporządzenia w sprawie systematyki.

Zgodnie z art. 19a i 29a dyrektywy o rachunkowości obowiązkowi publikowania informacji niefinansowych podlegają następujące jednostki: duże jednostki w rozumieniu art. 3 ust. 4 tej dyrektywy będące jednostkami interesu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 1 tej dyrektywy, które w roku obrotowym zatrudniają średnio ponad 500 pracowników; jednostki interesu publicznego będące jednostkami dominującymi dużej grupy w rozumieniu art. 3 ust. 7 tej dyrektywy, które w roku obrotowym – w ujęciu skonsolidowanym – zatrudniają średnio ponad 500 pracowników. Na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie systematyki przedsiębiorstwa te podlegają również obowiązkowi ujawniania informacji wynikającym z rozporządzenia w sprawie systematyki.

Art. 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie systematyki nie odnosi się konkretnie do krajowych środków transponujących dyrektywę w sprawie sprawozdawczości niefinansowej, które potencjalnie rozszerzają zakres jej stosowania o inne kategorie mniejszych przedsiębiorstw. W związku z tym wymogi dotyczące sprawozdawczości określone w art. 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie systematyki mają zastosowanie do przedsiębiorstw bezpośrednio objętych zakresem stosowania dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej. Nie mają one zastosowania do przedsiębiorstw objętych jedynie przepisami prawa krajowego transponującymi dyrektywę w sprawie sprawozdawczości niefinansowej. Na mocy aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji przedsiębiorstwa objęte jedynie przepisami prawa krajowego transponującymi dyrektywę w sprawie sprawozdawczości niefinansowej mogą jednak dobrowolnie przekazywać informacje o zgodności swojej działalności z systematyką.

^(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE z dnia 22 października 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 1).

^(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

^(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

2. Jak definiuje się „działalność gospodarczą” w akcie delegowanym określającym obowiązki w zakresie ujawnienia informacji?

W rozporządzeniu w sprawie systematyki ustanowiono klasyfikację zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej. Klasyfikacja opiera się w znacznym stopniu na nomenklaturze działalności gospodarczej NACE, tj. statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej w Unii Europejskiej.

Działalność gospodarcza polega na połączeniu zasobów takich jak kapitał, towary, siła robocza, techniki wytwarzania lub produkty pośrednie celem wytworzenia określonych towarów lub usług. Charakteryzują ją wniesione nakłady, proces produkcji i produkcja wyrobów (towarów lub usług).

W rozporządzeniu (UE) 2021/2139 (akt delegowany w sprawie klimatu) ⁽⁵⁾ opisano i przyporządkowano kryteria na poziomie ogólnym. Rozporządzenie nie dotyczy wyłącznie jednej konkretnej działalności gospodarczej, lecz różnych kategorii działalności gospodarczej. Ustanawia się w nim na przykład kryteria mające zastosowanie do całej kategorii „produkcji cementu”, a nie do produkcji cementu w jednym określonym zakładzie lub przez jeden określony podmiot.

Odwołanie do sektorów według klasyfikacji NACE w akcie delegowanym w sprawie klimatu ma charakter wyłącznie orientacyjny i niekoniecznie jest wyczerpujące. Oznacza to, że działalność gospodarcza może odpowiadać opisowi działalności i technicznym kryteriom kwalifikacji zawartym w akcie delegowanym w sprawie klimatu (załączniki I i II do tego aktu), nawet jeżeli w odpowiedniej sekcji tego aktu nie wymieniono sektora według klasyfikacji NACE, do którego należy przedsiębiorstwo.

3. Czym jest działalność gospodarcza kwalifikująca się do systematyki?

Zgodnie z art. 1 pkt 5 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji działalność gospodarcza kwalifikująca się do systematyki oznacza działalność opisaną w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2 i art. 15 ust. 2 rozporządzenia w sprawie systematyki. W odniesieniu do okresu sprawozdawczego kończącego się w 2022 r. (i do działalności prowadzonej w 2021 r.) definicja ta odpowiada działalności gospodarczej opisanej w akcie delegowanym w sprawie klimatu w brzmieniu na dzień 4 czerwca 2021 r.

W bardziej szczegółowym ujęciu, zgodnie z art. 1 pkt 5 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji, działalność gospodarcza kwalifikuje się do systematyki niezależnie od tego, czy spełnia jakiekolwiek lub wszystkie techniczne kryteria kwalifikacji określone w akcie delegowanym w sprawie klimatu (i w przyszłych aktach delegowanych). Fakt, że dana działalność gospodarcza klasyfikuje się do systematyki, nie świadczy zatem w żaden sposób o jej efektywności środowiskowej ani zrównoważonym charakterze.

Co do zasady, jeżeli przedsiębiorstwo generuje obrót lub ponosi nakłady inwestycyjne lub wydatki operacyjne odpowiadające działalności gospodarczej opisanej w akcie delegowanym w sprawie klimatu, zostanie uznane za kwalifikującą się do ujawniania informacji w zakresie kwalifikowalności do systematyki. Jeżeli z kolei nie uwzględniono jeszcze danego rodzaju działalności w akcie delegowanym, nie należy uznawać jej za kwalifikującą się. Co więcej, systematyka stanowi dynamiczne ramy, które wraz z upływem czasu będą ulegać rozszerzeniu o kolejne rodzaje działalności, przede wszystkim w drodze uwzględnienia innych celów środowiskowych, co powinno odpowiednio rozszerzyć zakres kwalifikujących się działalności.

W praktyce wskazanie działalności gospodarczej kwalifikującej się do systematyki jest pierwszym krokiem w kierunku oceny zgodności działalności gospodarczej z technicznymi kryteriami kwalifikacji określonymi w systematyce. Kwalifikujące się rodzaje działalności stanowią bazowy zbiór rodzajów działalności, które mogą potencjalnie być zgodne z technicznymi kryteriami kwalifikacji, w tym jako działalność na rzecz przejścia lub działalność wspomagająca.

Co do zasady, sprawozdawczość w zakresie kwalifikowalności, zgodnie z art. 10 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji, powinna pomóc przedsiębiorstwom przygotować się do ujawniania informacji na temat zgodności w przyszłości ⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/2139 z dnia 4 czerwca 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu, a także określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych (Dz.U. L 442 z 9.12.2021, s. 1).

⁽⁶⁾ Do celów jasności należy zauważyć, że kwalifikujące się rodzaje działalności nie odpowiadają mianownikowi kluczowych wskaźników wyników w zakresie zgodności z systematyką. W przypadku przedsiębiorstw niefinansowych uwzględnia się całkowite nakłady inwestycyjne, wydatki operacyjne i obrót. Aktywa objęte zabezpieczeniem dla kluczowych wskaźników wyników przedsiębiorstw finansowych.

Co więcej, rozporządzenie w sprawie systematyki, akt delegowany w sprawie klimatu i akt delegowany określający obowiązki w zakresie ujawniania informacji nie wprowadzają rozróżnienia między podstawową a dodatkową działalnością gospodarczą lub biznesową. Jak wyjaśniono powyżej, przedsiębiorstwa powinny zatem zgłaszać całość swojej działalności gospodarczej zgodnej z definicją kwalifikowalności zawartą w art. 1 pkt 5 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji.

Ramy czasowe ujawniania informacji w zakresie kwalifikowalności i zgodności opisano bardziej szczegółowo w pytaniu nr 2 w dokumencie zawierającym odpowiedzi na często zadawane pytania opublikowanym w dniu 20 grudnia 2021 r.

4. Czym jest działalność „wspomagająca” i działalność „na rzecz przejścia” w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?

W art. 16 i art. 10 ust. 2 rozporządzenia w sprawie systematyki zdefiniowano działalność wspomagającą i działalność na rzecz przejścia ⁽⁷⁾. Działalność na rzecz przejścia to taka, dla której alternatywne niskoemisyjne rozwiązania nie są jeszcze dostępne i która wytwarza emisje gazów cieplarnianych na poziomie odpowiadającym najlepszym wynikom w danym sektorze lub danej gałęzi przemysłu, spełniająca dwa następujące warunki: (i) nie utrudnia rozwoju i wdrażania alternatywnych niskoemisyjnych rozwiązań oraz (ii) nie prowadzi do uzależnienia od aktywów wysokoemisyjnych, z uwzględnieniem ekonomicznego cyklu życia tych aktywów. Z drugiej strony działalność wspomagająca to taka, która bezpośrednio wspomaga inne rodzaje działalności we wnoszeniu istotnego wkładu w realizację celu środowiskowego.

Do celów sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności zgodnie z art. 10 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji działalności gospodarczej określonej jako działalność wspomagająca lub działalność na rzecz przejścia nie należy traktować odmiennie od innych rodzajów działalności. Jeżeli mieści się ona w zakresie odpowiedniego opisu, należy uznać ją za kwalifikowalną.

Należy jednak zauważyć, że działalność gospodarcza tylko wtedy będzie działalnością na rzecz przejścia lub działalnością wspomagającą na podstawie unijnej systematyki, jeżeli spełnia techniczne kryteria kwalifikacji zawarte w odpowiedniej sekcji załącznika I i II do aktu delegowanego w sprawie klimatu. W związku z tym, a w szczególności w pierwszym roku (pierwszych latach) sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności zgodnie z art. 10 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji, działalność tę można uznać za kwalifikującą się do kategorii działalności na rzecz przejścia lub działalności wspomagającej i zgłosić, tj. oznaczyć jako taką, na zasadzie dobrowoli. Nie różni się to od sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności dla innych rodzajów działalności, w przypadku których kwalifikowalność nie świadczy o efektywności środowiskowej działalności.

5. W jaki sposób można zidentyfikować i zgłosić kwalifikowalność w przypadku działalności gospodarczej związanej z adaptacją do zmian klimatu?

W załączniku II do aktu delegowanego w sprawie klimatu wyróżnia się dwa różne rodzaje działalności, które mogą wnieść istotny wkład w adaptację do zmian klimatu:

- działalność w celu adaptacji do zmian klimatu, tj. działalność obejmującą rozwiązania w zakresie adaptacji zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie systematyki ⁽⁸⁾;
- działalność wspomagającą, tj. działalność obejmującą rozwiązania w zakresie adaptacji zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie systematyki ⁽⁹⁾.

Wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności różnią się w zależności od tego, czy daną działalność gospodarczą oznaczono jako działalność wspomagającą czy jako działalność w celu adaptacji do zmian klimatu w załączniku II do aktu delegowanego w sprawie klimatu. W przypadku tej pierwszej kategorii (działalność wspomagająca) obrót i odpowiednie nakłady inwestycyjne i wydatki operacyjne mogą kwalifikować się jako odnoszące się do kwalifikującej się działalności ⁽¹⁰⁾.

⁽⁷⁾ Zob. art. 10 ust. 2 i art. 16 rozporządzenia (UE) 2020/852 w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje.

⁽⁸⁾ Art. 11 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2020/852 w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje dotyczy działalności obejmujących rozwiązania w zakresie adaptacji, które istotnie ograniczają ryzyko niekorzystnych skutków obecnych i oczekiwanych przyszłych warunków klimatycznych dla tej działalności gospodarczej albo istotnie ograniczają te niekorzystne skutki bez zwiększania ryzyka niekorzystnych skutków wywieranych na ludzi, przyrodę lub aktywa.

⁽⁹⁾ Art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie systematyki dotyczy działalności zapewniających rozwiązania w zakresie adaptacji, które – oprócz tego, że spełniają warunki określone w art. 16 – wnoszą istotny wkład w zapobieganie ryzyku niekorzystnych skutków obecnych i oczekiwanych przyszłych warunków klimatycznych wywieranych na ludzi, przyrodę lub aktywa, lub w ograniczanie tego ryzyka, bez zwiększania ryzyka niekorzystnych skutków wywieranych na ludzi, przyrodę lub aktywa.

⁽¹⁰⁾ Zgodnie z motywem 48 aktu delegowanego w sprawie klimatu „[...] Jeżeli jednak podstawowy przedmiot działalności gospodarczej wspomagającej adaptację zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2020/852 obejmuje dostarczanie technologii, produktów, usług, informacji lub praktyk mających zwiększyć poziom odporności innych osób, przyrody, dziedzictwa kulturowego, aktywów lub innej działalności gospodarczej na ryzyka fizyczne związane z klimatem, obok nakładów inwestycyjnych za udział procentowy obrotów pochodzących z produktów lub usług związanych z działalnością, która kwalifikuje się jako zrównoważona środowiskowo, należy uznać obroty pochodzące z produktów lub usług związanych z tą działalnością gospodarczą”.

W przypadku drugiej kategorii (działalność w celu adaptacji do zmian klimatu) jednostka sprawozdająca musi wykazać, że przeprowadzono ocenę ryzyka związanego z klimatem i narażenia na to ryzyko oraz opracowano plan wydatków w celu wdrożenia rozwiązań w zakresie adaptacji, które zmniejszają najważniejsze zidentyfikowane ryzyka fizyczne związane z klimatem, które są istotne dla tej działalności, wskazane w dodatku A do załącznika II. Dopiero gdy wymogi te są spełnione, jednostka sprawozdająca może uwzględnić nakłady inwestycyjne i wydatki operacyjne związane z daną działalnością w celu adaptacji do zmian klimatu na potrzeby kwalifikowalności do systematyki.

W tym przypadku należy zauważyć, że obrotu pochodzącego z produktów i usług związanych z przystosowaną działalnością nie można uznać na potrzeby kwalifikowalności w zakresie systematyki. Wynika to z faktu, że po tym, jak dana działalność wniesie istotny wkład w adaptację do zmian klimatu (tj. po osiągnięciu odporności danej działalności gospodarczej na zmiany klimatu), obrotu związanego z tą działalnością nie należy uznawać za kwalifikowalny. Należy zauważyć, że działalność przystosowana może, ale nie musi przynosić korzyści dla środowiska.

6. W jaki sposób należy korzystać z kodów NACE w celu identyfikacji działalności gospodarczej kwalifikującej się do systematyki w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności?

NACE to system klasyfikacji produktów i działalności gospodarczej. Kody NACE zapewniają ramy dotyczące gromadzenia i przedstawiania szeregu danych statystycznych w obszarach gospodarczych na podstawie działalności gospodarczej.

NACE to klasyfikacja czteropoziomowa. W ramach krajowej transpozycji kodów NACE czasem przyjmuje się więcej niż cztery poziomy, ale pierwsze cztery poziomy są takie same w przypadku wszystkich państw członkowskich.

We wszystkich opisach działalności gospodarczej zawartych w załączniku I i II do aktu delegowanego w sprawie klimatu wskazano, że działalność gospodarcza w danej kategorii może być powiązana z jednym konkretnym kodem NACE lub większą liczbą tych kodów.

Ponadto w motywie 6 aktu delegowanego w sprawie klimatu wyjaśniono, że odniesienia do kodów NACE należy rozumieć jako orientacyjne. Oceny kwalifikowalności do systematyki należy dokonywać, biorąc pod uwagę konkretny opis danej działalności zawarty w załącznikach do aktu delegowanego w sprawie klimatu.

W szczególności kody NACE powinny pomóc użytkownikom w poruszaniu się po systematyce, zwłaszcza tym użytkownikom, którzy już mają styczność z kodami NACE. Kody NACE mogą być pomocne przy identyfikacji działalności kwalifikującej się do systematyki (a nie działalności zgodnej z systematyką). Dokładny zakres działalności uwzględnionej w akcie delegowanym w sprawie klimatu określono jednak wyłącznie w konkretnym opisie działalności zawartym w tym akcie.

W praktyce oznacza to, że:

- jeżeli zakres kodu NACE jest szerszy niż opis działalności, wówczas opis działalności ma pierwszeństwo względem zakresu kodu NACE;
- jeżeli działalność gospodarcza nie jest objęta kodem NACE, ale wypełnia opis działalności, wówczas można ją uznać za kwalifikującą się do systematyki;
- jeżeli opis działalności nie jest w pełni zgodny z działalnością przedsiębiorstwa, konieczne może okazać się podzielenie działalności przedsiębiorstwa tak, aby odpowiednie części wypełniały opis danej działalności lub by można je było zaliczyć do kilku rodzajów działalności opisanych oddzielnie;
- jeżeli w akcie delegowanym w sprawie klimatu nie podano kodu NACE danej działalności gospodarczej, która jest jednak zgodna z opisem działalności, wówczas taką działalność można uznać za kwalifikującą się do systematyki.

7. Czy przedsiębiorstwa mogą zgłaszać dobrowolne informacje w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?

Zasadniczo w akcie delegowanym określającym obowiązki w zakresie ujawniania informacji nie wykluczono dobrowolnego ujawniania informacji na temat działalności przedsiębiorstw. Wręcz przeciwnie – wszystkie przedsiębiorstwa podlegające obowiązkowi sprawozdawczemu zachęca się do dobrowolnego zgłaszania wszelkich istotnych dodatkowych informacji, jeżeli uznają, że udzielenie takich informacji pozwoli inwestorom lepiej zrozumieć kwalifikowalność jednostki do systematyki.

Zasadniczo w przypadku wszystkich przedsiębiorstw dobrowolnie ujawnianych informacji nie należy traktować jako informacji ujawnianych obowiązkowo na podstawie art. 8 rozporządzenia w sprawie systematyki, a jednostki zawsze powinny wyjaśnić powód, dla którego dobrowolnie ujawniły informacje.

Ponadto informacje ujawniane dobrowolnie nie powinny być sprzeczne z informacjami objętymi obowiązkiem sprawozdawczym na mocy aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji ani nie powinny przedstawiać ich w sposób błędny. Nie należy też ich wypuklać kosztem informacji ujawnianych obowiązkowo. Jeżeli przedsiębiorstwo uwzględni informacje ujawniane dobrowolnie, powinno podać szczegółowe informacje uzupełniające określające ⁽¹¹⁾:

- podstawę ujawnienia takich informacji;
- metody zastosowane do ich przygotowania; oraz
- wyraźne wyjaśnienie, w jaki sposób informacje przekazane dobrowolnie różnią się od informacji objętych obowiązkiem sprawozdawczym.

Dalsze wskazówki dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do dobrowolnej sprawozdawczości i dobrowolnego stosowania wzorów w zakresie kwalifikowalności w pierwszym roku sprawozdawczym (pierwszych latach sprawozdawczych) można znaleźć na stronie informacyjnej ⁽¹²⁾ platformy ds. zrównoważonego finansowania.

PRZEDSIĘBIORSTWA NIEFINANSOWE

8. W jakim stopniu przedsiębiorstwa powinny oceniać i zgłaszać działalność kwalifikującą się do systematyki w ich łańcuchu wartości na rynku wyższego i niższego szczebla?

Zasadniczo ze zgłoszeniem działalności kwalifikującej się do systematyki nie wiąże się ocena łańcucha wartości przedsiębiorstwa, gdyż w *większości przypadków* opisy działalności podane w akcie delegowanym w sprawie klimatu nie zawierają odniesień do łańcucha wartości. Podobnie od przedsiębiorstw nie oczekuje się przeprowadzenia oceny zrównoważonego charakteru ich dostaw w szczególności na etapie sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

W systematyce określono kryteria według sektora i rodzaju działalności, a nie według linii produktów lub przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwa osiągające przychody w kilku sektorach w ramach łańcucha wartości jednego produktu muszą ujawnić poszczególne procesy i części łańcucha wartości w odniesieniu do tych sektorów i rodzajów działalności. Dotyczy to działalności prowadzonej przez jednostkę sprawozdającą, a nie przez jej dostawców. Podmioty, które prowadzą działalność w kilku sektorach w obrębie łańcucha wartości jednego produktu lub jednej technologii, ale uzyskują przychód z danego produktu wyłącznie w ramach jednego rodzaju działalności, muszą ujawniać wyłącznie informacje dotyczące tej konkretnej działalności przynoszącej przychód.

W przypadku zgłaszania obrotu aktywa i procesy w łańcuchu wartości danej działalności kwalifikują się wyłącznie wówczas, gdy zostały wyraźnie uwzględnione w opisie działalności. Na przykład, jeżeli opis odnosi się wyłącznie do wytwarzania produktu końcowego, wówczas działalność pośrednia w łańcuchu wartości nie stanowi automatycznie kwalifikującej się działalności. W związku z tym wytwarzanie określonych komponentów samochodów i pojazdów nie kwalifikuje się automatycznie do sekcji „Wytwarzanie niskoemisyjnych technologii na potrzeby transportu”. Z punktu widzenia dostawcy oznacza to, że działalność przedsiębiorstwa będącego dostawcą na potrzeby działalności gospodarczej kwalifikującej się do systematyki z definicji nie stanowi działalności kwalifikującej się do systematyki, a wytwarzanie konkretnych komponentów samochodów domyślnie nie kwalifikuje się do działalności polegającej na „wytwarzaniu niskoemisyjnych technologii na potrzeby transportu”. Wynika to z faktu, że w unijnej systematyce dotyczącej zrównoważonego rozwoju nie stosuje się całościowego podejścia w odniesieniu do działalności na rynkach wyższego szczebla. Zamiast tego w jej ramach określono konkretne kryteria w odniesieniu do poszczególnych uwzględnionych działalności, w tym odpowiednie kryteria w zakresie zasady „nie czyni poważnych szkód”.

Kwalifikującymi się komponentami są jednak niektóre podstawowe komponenty wskazane w oddzielnych sekcjach, takie jak baterie lub wodór (w sekcji 3.2 i 3.4). Ponadto wytwarzanie komponentów może kwalifikować się na podstawie sekcji „Wytwarzanie innych technologii niskoemisyjnych” (sekcja 3.6 załącznika I do aktu delegowanego w sprawie klimatu), jeżeli działalność ta nie jest objęta innymi sekcjami i jest zgodna z opisem działalności. Ponieważ opis działalności w sekcji 3.6 jest bardzo szeroki, należy uznać, że zakres tej działalności orientacyjnie wskazują kody NACE C22, C25, C26, C27 i C28. Zakres stosowania kodów NACE w przypadku tej działalności obejmuje w szczególności opony i półprzewodniki, jeżeli produkty te są zgodne z opisem działalności (zob. również pytanie nr 19). Opis ten nie obejmowałby natomiast górnictwa.

Jeżeli chodzi o zgłaszanie nakładów inwestycyjnych i wydatków operacyjnych, kwalifikują się również wszystkie zakupy aktywów i procesów lub usług niezbędnych do prowadzenia danej kwalifikującej się działalności. Kwalifikują się komponenty nabywane przez producentów samochodów do produkcji samochodów niskoemisyjnych. W ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności producenci samochodów lub pojazdów nie muszą dokonywać kwalifikacji swoich dostawców i poszczególnych zakupów. Muszą jedynie ustalić, czy ich własny proces produkcji stanowi działalność gospodarczą kwalifikującą się do systematyki. Jeżeli działalność własną uznaje się za kwalifikującą się do systematyki, wówczas uznaje się kwalifikowalność nakładów inwestycyjnych na inwestycje w podstawowe aktywa lub komponenty związane z tą działalnością. Kolejnym przykładem jest zakup oprogramowania niezbędnego do opracowania lub stosowania rozwiązań ICT służących łagodzeniu zmian klimatu, jeżeli rozwiązania te kwalifikują się w ramach działalności w sekcji 8.2.

⁽¹¹⁾ Zob. również pytanie 12 w dokumencie zawierającym odpowiedzi na często zadawane pytania opublikowanym w dniu 20 grudnia 2021 r.

⁽¹²⁾ Uwagi zamieszczone na platformie dotyczące zgłaszania dobrowolnych informacji w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

Z punktu widzenia klienta zakup produktów, które powstały w wyniku działalności gospodarczej kwalifikującej się do systematyki, nie kwalifikuje się z definicji do systematyki. Na przykład zakup energii odnawialnej nie kwalifikuje się z definicji do systematyki ⁽¹³⁾. Zakup produktu kwalifikującego się do systematyki kwalifikuje się wyłącznie wówczas, gdy może zostać zgłoszony jako jeden z wielu rodzajów nakładów inwestycyjnych lub wydatków operacyjnych opisanych w załączniku I do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji; jako przykład można podać w szczególności montaż paneli fotowoltaicznych na budynkach ujęty w nakładach inwestycyjnych kategorii c) wskazanej w sekcji 1.1.2.2 załącznika I do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji (zob. również pytanie nr 11).

9. W jaki sposób identyfikuje się działalność gospodarczą kwalifikującą się do systematyki, której opis zawiera określenia takie jak „niskoemisyjne” i „ryzyko związane z klimatem”?

Opisy działalności zawarte w akcie delegowanym w sprawie klimatu stanowią punkt odniesienia na potrzeby identyfikacji rodzajów działalności gospodarczej kwalifikującej się do systematyki. Niektóre opisy zawierają jednak określenia, takie jak określenie „niskoemisyjne”, które można rozumieć w sposób subiektywny, co w niektórych przypadkach może mieć wpływ na kwalifikowalność.

Kwalifikowalność nie zależy od zgodności z technicznymi kryteriami kwalifikacji, a ocenę kwalifikowalności przeprowadza się wyłącznie na podstawie opisu działalności. Określenia takie jak „niskoemisyjne” pojazdy czy „niskoemisyjne” statki do celów sekcji 3.3 załącznika I do aktu delegowanego w sprawie klimatu („Wytwarzanie niskoemisyjnych technologii na potrzeby transportu”), które nie zostały wyraźnie zdefiniowane, należy brać pod uwagę wyłącznie przy ustalaniu zgodności z technicznymi kryteriami kwalifikacji i tym samym nie są istotne w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności. Na przykład producent samochodów mógłby zgłosić jako działalność kwalifikującą się całą swoją działalność w zakresie produkcji samochodów, w tym samochodów z silnikami spalinowymi.

Z drugiej strony, w przypadku działalności „Wytwarzanie innych technologii niskoemisyjnych” (sekcja 3.6) w opisie tej działalności wskazano jej cel. Działalność ta obejmuje wytwarzanie technologii „ukierunkowanych na znaczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w innych sektorach gospodarki”. Aby dowolna działalność lub dowolny produkt kwalifikowały się w ramach tej kategorii jako przyczyniające się do łagodzenia zmiany klimatu, celem takiej działalności lub takiego produktu musi być umożliwienie osiągnięcia znacznej redukcji emisji gazów cieplarnianych w innym sektorze gospodarki. Oznacza to, że nie kwalifikowałaby się technologia, która jest najlepsza w swoim sektorze, ale nie służy do znacznej redukcji emisji w innym sektorze. Na przykład nie kwalifikowałby się bardzo energooszczędny proces produkcji wkrętów, który nie ma na celu redukcji emisji w innym sektorze.

Podobnie działalność w sekcji 10.1 załącznika II do aktu delegowanego w sprawie klimatu („Ubezpieczenia inne niż ubezpieczenia na życie: ubezpieczenie ryzyka związanego z klimatem”) odnosi się do „ryzyka związanego z klimatem”. Rodzaje takiego ryzyka określono w dodatku A do załącznika II do aktu delegowanego w sprawie klimatu („Klasyfikacja zagrożeń związanych z klimatem”). Zakłady ubezpieczeń mogą uznać daną linię biznesową za kwalifikującą się do systematyki, jeżeli obejmuje ona polisę ubezpieczeniową, w której warunkach przewiduje się pokrycie ryzyka związanego z klimatem.

10. Czy w kontekście kwalifikowalności do systematyki przedsiębiorstwa powinny zgłaszać podział działalności według celu środowiskowego?

Działalność wnosząca wkład zarówno w łagodzenie zmian klimatu, jak i adaptację do zmian klimatu zgodnie z definicją zawartą w akcie delegowanym w sprawie klimatu wchodzi w zakres sprawozdawczości w pierwszym roku (pierwszych latach).

W art. 10 ust. 2 i 3 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji nie zawarto wymogu stosowania wzorów sprawozdań przedstawionych w załącznikach na potrzeby sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności. Przepisy te nie zawierają ponadto wyraźnego wymogu stosowania rozróżnienia na cele środowiskowe w zakresie łagodzenia i cele środowiskowe w zakresie adaptacji w pierwszym roku (w pierwszych latach) sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

Przedsiębiorstwom zaleca się jednak dobrowolne korzystanie z wzorów przedstawionych w załącznikach do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji, w których to wzorach wymaga się rozróżnienia celów środowiskowych na potrzeby sprawozdawczości w zakresie zgodności.

⁽¹³⁾ Z czasem podejście to może zostać zrewidowane w świetle pakietu „Gotowi na 55” i celów klimatycznych uzgodnionych przez Radę i Parlament Europejski.

Zalecenie to jest uzasadnione ze względu na fakt, że zgłaszając kluczowe wskaźniki wyników w zakresie zgodności z systematyką zgodnie z aktem delegowanym określającym obowiązki w zakresie ujawniania informacji, przedsiębiorstwa będą musiały przedstawić podział działalności gospodarczej pod względem wkładu w osiągnięcie poszczególnych celów środowiskowych, jak określono w tabelach w załącznikach do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji. Ułatwi to porównywanie sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki i sprawozdawczości w zakresie zgodności z systematyką. W ten sposób ponadto ujednolicono by sprawozdawczość przedsiębiorstw w pierwszym roku (w pierwszych latach) sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności w kontekście przygotowań do sprawozdawczości w zakresie zgodności z systematyką, na zasadzie dobrowolności.

W dużej mierze działalność wnosząca wkład w łagodzenie zmian klimatu pokrywa się z działalnością wnoszącą wkład w adaptacji do tych zmian. Jeżeli jednak chodzi o zgłaszanie kluczowych wskaźników wyników w zakresie adaptacji, należy zauważyć, że istnieją pewne istotne różnice między tymi dwoma załącznikami do aktu delegowanego w sprawie klimatu w związku ze specyfiką poszczególnych celów. Różnice te przedstawiono w punktach poniżej.

- Niektóre rodzaje działalności uwzględniono wyłącznie w przypadku łagodzenia zmian klimatu (załącznik I) i nie występują w przypadku adaptacji do zmian klimatu (załącznik II); są to w szczególności:
 - „oparte na danych rozwiązania na potrzeby redukcji emisji gazów cieplarnianych” (sekcja 8.2);
 - „działalność badawcza, rozwojowa i innowacyjna dotycząca bezpośredniego wychwytywania dwutlenku węgla z powietrza” (sekcja 9.2); oraz
 - „usługi fachowe związane z charakterystyką energetyczną budynku” (sekcja 9.3).
- Niektóre rodzaje działalności uwzględniono wyłącznie w przypadku adaptacji do zmian klimatu (załącznik II) i nie występują w przypadku łagodzenia zmian klimatu (załącznik I); są to w szczególności:
 - „działalność związana z oprogramowaniem, doradztwem w zakresie informatyki i działalność powiązana” (sekcja 8.2);
 - „nadawanie programów ogólnodostępnych i abonamentowych” (sekcja 8.3); oraz
 - „działalność w zakresie inżynierii oraz związane z nią doradztwo techniczne w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu” (sekcja 9.1).
- Ponadto działalność w następujących sektorach uwzględniono wyłącznie w przypadku adaptacji do zmian klimatu:
 - ubezpieczenia;
 - edukacja;
 - opieka zdrowotna;
 - pomoc społeczna; oraz
 - kultura, rozrywka i rekreacja.
- Niektóre rodzaje działalności są uwzględnione w obu załącznikach do aktu delegowanego w sprawie klimatu, przy czym różnią się ich nazwy i opisy. W szczególności dotyczy to określonej infrastruktury wspomagającej działalność transportową (sekcje 6.15, 6.16 i 6.17) oraz niektórych rodzajów działalności produkcyjnej (w tym sekcje 3.2 i 3.4). Nazwy i opisy tych rodzajów działalności dostosowano do specyfiki określonego celu.
- Ponadto pojawiają się sygnały dotyczące niespójności tytułów i opisów działalności wskazanych w załączniku I i załączniku II. Na przykład brakuje określeń „lekkimi” i „wynajem” odpowiednio w tytule i opisie działalności „Transport motocyklami, samochodami osobowymi i pojazdami użytkowymi” w załączniku II sekcja 6.5. Wszelkie takie niespójności należy sygnalizować Komisji w celu ich poprawienia.

Dalsze wskazówki dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do dobrowolnej sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności w pierwszym roku sprawozdawczym (pierwszych latach sprawozdawczych) można znaleźć na stronie informacyjnej ⁽¹⁴⁾ platformy ds. zrównoważonego finansowania.

11. Jak definiuje się obrót, nakłady inwestycyjne i wydatki operacyjne w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?

W akcie delegowanym określającym obowiązki w zakresie ujawniania informacji zdefiniowano kluczowe wskaźniki wyników związane z obrotem, nakładami inwestycyjnymi i wydatkami operacyjnymi w załączniku I, odpowiednio, sekcje 1.1.1, 1.1.2 i 1.1.3.

Przedsiębiorstwa niefinansowe powinny ujawniać część osiąganych przychodów netto ze sprzedaży (jak określono w sekcji 1.1.1 załącznika I do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji) związaną z działalnością gospodarczą kwalifikującą się do systematyki.

⁽¹⁴⁾ Uwagi zamieszczone na platformie dotyczące zgłaszania dobrowolnych informacji w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

Jeżeli chodzi o kwalifikujące się informacje w zakresie nakładów inwestycyjnych, zgodnie z sekcją 1.1.3.2 załącznika I do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji, w sprawozdawczości wyróżnia się przede wszystkim trzy kategorie nakładów inwestycyjnych:

- a) nakłady inwestycyjne dotyczące aktywów lub procesów związanych z działalnością gospodarczą kwalifikującą się do systematyki;
- b) nakłady inwestycyjne będące częścią planu mającego na celu rozszerzenie działalności gospodarczej zgodnej z systematyką lub umożliwienie działalności gospodarczej kwalifikującej się do systematyki dostosowanie się do systematyki;
- c) nakłady inwestycyjne wskazane w kategorii c) sekcji 1.1.2.2 załącznika I do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji, dotyczące zakupu produktów z działalności gospodarczej kwalifikującej się do systematyki oraz indywidualnych środków umożliwiających docelowej działalności stanie się niskoemisyjną lub umożliwiających jej ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, w szczególności rodzajów działalności wymienionych w pkt 7.3 do 7.6 załącznika I do aktu delegowanego w sprawie klimatu, jak również innych rodzajów działalności gospodarczej wymienionych w aktach delegowanych przyjętych zgodnie z art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2 lub art. 15 ust. 2 rozporządzenia w sprawie systematyki.

Środki odnoszące się do kategorii c) muszą zostać wdrożone i uruchomione w ciągu 18 miesięcy.

W przypadku nakładów inwestycyjnych wskazanych w kategorii c) ocena dotyczy w szczególności produktów i poszczególnych środków. Ocena ta nie dotyczy docelowej działalności gospodarczej, na potrzeby której poniesiono dane wydatki. Jednostki muszą ocenić, czy wydatki należy zakwalifikować jako:

- zakup produktów z działalności gospodarczej kwalifikującej się do systematyki; czy jako
- indywidualny środek umożliwiający poprawę efektywności energetycznej działalności uwzględnionej w systematyce.

Innymi słowy, takie produkty i środki muszą być wymienione w akcie delegowanym w sprawie klimatu. Do kategorii c) nie kwalifikują się wydatki na aktywa lub procesy, które mogą być przydatne, aby umożliwić docelowej działalności stanie się niskoemisyjną, ale które nie stanowią działalności wymienionej w akcie delegowanym w sprawie klimatu.

W przypadku niekwalifikującej się działalności docelowej, takiej jak zakup i montaż paneli fotowoltaicznych przez restaurację, takie wydatki mogą zaliczać się do kategorii c). W przypadku renowacji budynków kategoria c) obejmuje wyłącznie środki związane z działalnością wymienioną w akcie delegowanym w sprawie klimatu (np. niektóre energooszczędne okna).

To samo podejście należy stosować przy zgłaszaniu wydatków operacyjnych w pierwszym roku (w pierwszych latach) wdrażania aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji. Sprawozdawczość w zakresie tych trzech kategorii wymienionych w sekcji 1.1.3.2 powinna dotyczyć w szczególności kwalifikowalności działalności gospodarczej, z którą wiążą się dane wydatki. W związku z powyższym te trzy kategorie a), b) i c) wymienione w sekcjach 1.1.2.2 i 1.1.3.2 dotyczących odpowiednio licznika nakładów inwestycyjnych i wydatków operacyjnych mają znaczenie w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności w pierwszym roku (w pierwszych latach) wdrażania aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji.

Na przykład w przypadku kategorii b) wszystkie nakłady inwestycyjne na kwalifikującą się działalność poniesione w 2021 r. (i zgłoszone w informacjach ujawnionych w 2022 r.) należałoby uznać za kwalifikowalne w sprawozdaniu z 2022 r. I to niezależne od tego, czy inwestycja przewidziana w planie dotyczącym nakładów inwestycyjnych będzie spełniać techniczne kryteria kwalifikacji określone w akcie delegowanym w sprawie klimatu w terminie zapadalności.

Podobnie wydatki operacyjne kategorii b) na kwalifikującą się działalność poniesione w 2021 r. (i zgłoszone w informacjach ujawnionych w 2022 r.) należałoby uznać za kwalifikowalne w sprawozdaniu z 2022 r. Nie ma tu znaczenia, czy odpowiednia działalność gospodarcza spełnia techniczne kryteria kwalifikacji. Wynika to z faktu, że jednostki nie muszą składać sprawozdań dotyczących zgodności ich działalności gospodarczej w pierwszym roku sprawozdawczym.

Dalsze wskazówki dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do dobrowolnej sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności w pierwszym roku sprawozdawczym (pierwszych latach sprawozdawczych) można znaleźć na stronie informacyjnej ⁽¹⁵⁾ platformy ds. zrównoważonego finansowania.

⁽¹⁵⁾ Uwagi zamieszczone na platformie dotyczące zgłaszania dobrowolnych informacji w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

12. Jaki jest zakres stosowania sformułowania „inne bezpośrednie wydatki” zawartego w załączniku I do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji?

W sekcji 1.1.3.1 („Mianownik”) załącznika 1 do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji wskazano, że mianownik kluczowego wskaźnika wyników na potrzeby sprawozdawczości zgodnej z systematyką „obejmuje bezpośrednie, nieskapitalizowane koszty związane z pracami badawczo-rozwojowymi, działaniami w zakresie renowacji budynków, leasingiem krótkoterminowym, konserwacją i naprawami oraz wszelkie inne bezpośrednie wydatki związane z bieżącą obsługą składników rzeczowych aktywów trwałych przez przedsiębiorstwo lub osobę trzecią, którym zlecono na zasadzie outsourcingu działania niezbędne do zapewnienia ciągłego i efektywnego funkcjonowania tych aktywów”.

W tym znaczeniu kategoria wydatków operacyjnych ściśle wiąże się z kosztami związanymi z konserwacją i naprawami, które wyraźnie wskazano już w definicji wydatków operacyjnych podanej w załączniku I sekcja 1.1.3.1.

W praktyce oznacza to, że w mianowniku KPI dotyczących wydatków operacyjnych na potrzeby sprawozdawczości w zakresie zgodności z systematyką uwzględnia /pomija się koszty określone w tabeli poniżej.

Koszty uwzględniane	Koszty pomijane ⁽¹⁶⁾
— Materiały użyte w związku z konserwacją	— Koszty ogólne
— Koszt pracownika zajmującego się naprawą maszyny	— Surowce
— Koszt pracownika sprzątającego zakład	— Koszt pracownika obsługującego maszynę
— rozwiązania IT stosowane przy pracach konserwacyjnych	— Koszt zarządzania projektami badawczo-rozwojowymi
	— Energia elektryczna, płyny lub odczynniki konieczne do obsługi rzeczowych aktywów trwałych

Dalsze wskazówki dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do dobrowolnej sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności w pierwszym roku sprawozdawczym (pierwszych latach sprawozdawczych) można znaleźć na stronie informacyjnej ⁽¹⁷⁾ platformy ds. zrównoważonego finansowania.

13. W jaki sposób przedsiębiorstwa powinny ujmować ujemne przychody w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?

W akcie delegowanym określającym obowiązki w zakresie ujawniania informacji nie wskazano, w jaki sposób należy ujmować ujemne przychody w sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki.

Na potrzeby sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki ujemnym przychodom można przypisywać wartość 0 %. Przedsiębiorstwa mogą jednak zgłaszać wartość ujemną w kwocie pieniężnej.

Jeżeli jednostka osiąga ujemny przychód w ramach jednego rodzaju działalności, mianownik można wyrazić jako wartość bezwzględną dodatniego obrotu z pozostałych części działalności. Można to wykorzystać do obliczenia udziału kwalifikującej się działalności. W tabeli 2 przedstawiono przykład.

Tabela 2

Przykład ukazujący sposób zgłaszania obrotu kwalifikującego się do systematyki w przypadku ujemnego przychodu

Działalność	Przykład: obrót (wartość bezwzględna)	Przykład: część obrotu
Działalność A	50 mln EUR	33 %
Działalność B	100 mln EUR	67 %
Działalność C	-50 mln EUR	0 %

⁽¹⁶⁾ Wykaz ten jest niewyczerpujący i zawiera przykładowe wydatki, które nie mieszczą się we wskazanej w załączniku I sekcja 1.1.3.1 kategorii wydatków operacyjnych obejmującej koszty związane z „konserwacją i naprawami oraz wszelkie inne bezpośrednie wydatki związane z bieżącą obsługą składników rzeczowych aktywów trwałych przez przedsiębiorstwo lub osobę trzecią, którym zlecono na zasadzie outsourcingu działania niezbędne do zapewnienia ciągłego i efektywnego funkcjonowania tych aktywów”. Uwaga ogólna: wydatki związane z kosztami ogólnymi należy pominąć, aby w miarę możliwości uniknąć subiektywnego podejścia właściwego dla przypisywania tych kosztów ogólnych do określonej pozycji rzeczowych aktywów trwałych.

⁽¹⁷⁾ Uwagi zamieszczone na platformie dotyczące zgłaszania dobrowolnych informacji w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

14. Czy przedsiębiorstwa powinny unikać podwójnego zgłaszania działalności kwalifikującej się do systematyki?

Na podstawie art. 10 ust. 2 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji przedsiębiorstwa muszą stosować załącznik I sekcja 1.2 do celów zgłaszania informacji dotyczących kwalifikowalności do systematyki. W załączniku I sekcja 1.2.2.1 lit. c) wyraźnie stwierdzono, że przedsiębiorstwa powinny wyjaśnić, w jaki sposób uniknęły podwójnego liczenia przy przypisywaniu w liczniku odpowiednich KPI dotyczących obrotu, nakładów inwestycyjnych i wydatków operacyjnych. Wymóg ten ma zapewnić wiarygodność i spójność sprawozdawczości w zakresie tych trzech kategorii KPI.

Zaleca się, aby w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki przedsiębiorstwa przyjęły podejście podobne do podejścia określonego w załączniku I sekcja 1.2.2.1. Przedsiębiorstwa muszą wyjaśnić, w jaki sposób uniknęły podwójnego liczenia odpowiednich kwot obrotu i wydatków przy zgłaszaniu kwalifikującej się działalności gospodarczej.

15. Czy jednostka powinna zgłaszać obrót kwalifikujący się do systematyki, jeżeli dana działalność gospodarcza jest realizowana przez podwykonawcę, a nie przez tę jednostkę?

W załączniku I sekcja 1.1.1 wyjaśniono, że zgłoszony obrót z działalności gospodarczej zgodnej z systematyką musi obejmować przychód ujęty zgodnie z paragrafem 82 lit. a) międzynarodowego standardu rachunkowości 1 przyjętego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽¹⁸⁾.

W odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki zgodnie z art. 10 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji jednostki sporządzające sprawozdania na podstawie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej (MSSF) zachęca się do stosowania przychodu ujętego w ich sprawozdaniu finansowym zgodnie z MSSF w celu ujawniania ich obrotu z kwalifikującej się działalności gospodarczej.

Jednostka powinna w pierwszej kolejności określić bazową działalność gospodarczą zgodnie z załącznikiem I do aktu delegowanego w sprawie klimatu, aby ocenić, w jaki sposób ma zgłosić obrót z działalności gospodarczej kwalifikującej się do systematyki, choć to podwykonawca dostarczył towary lub świadczył usługi. Jest to zgodne z zasadami MSSF. Następnie jednostka powinna określić, czy sprawuje kontrolę nad działalnością gospodarczą prowadzoną przez podwykonawcę. „Kontrola” w tym kontekście oznacza sprawowanie przez jednostkę kontroli nad okolicznościami, w jakich pracuje podwykonawca.

Dalsze wskazówki dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do dobrowolnej sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności w pierwszym roku sprawozdawczym (pierwszych latach sprawozdawczych) można znaleźć na stronie informacyjnej ⁽¹⁹⁾ platformy ds. zrównoważonego finansowania.

16. W jaki sposób przedsiębiorstwo niefinansowe powinno zgłaszać produkty i usługi, które są zarówno konsumowane w ramach tego przedsiębiorstwa, jak i sprzedawane na zewnątrz?

W załączniku I do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji wyjaśniono, że do obliczenia swojego obrotu z działalności zgodnej z systematyką przedsiębiorstwa muszą stosować te same zasady rachunkowości, które stosują do sporządzania swoich skonsolidowanych rocznych sprawozdań finansowych. Takie rozwiązanie ma zapewnić porównywalność z obrotem zgłoszonym w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym jednostki. W rezultacie zgodnie z zasadami rachunkowości dotyczącymi konsolidacji sprzedaż wewnątrz przedsiębiorstwa i obrót wynikający z własnej konsumpcji byłyby wyłączone przy opracowywaniu skonsolidowanego oświadczenia na temat informacji niefinansowych.

W sekcji 1.2.3 załącznika I do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji stwierdzono jednak, że przedsiębiorstwa niefinansowe przekazują „informacje na temat kwot dotyczących działalności gospodarczej zgodnej z systematyką prowadzonej w celu konsumpcji własnej przedsiębiorstwa niefinansowego”.

W rezultacie w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki jednostka powinna uwzględnić w liczniku jedynie obrót ze sprzedaży zewnętrznej. Obrót ze „sprzedaży wewnętrznej” można ujawnić dobrowolnie, odrębnie od informacji ujawnianych obowiązkowo na podstawie aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Uwagi zamieszczone na platformie dotyczące zgłaszania dobrowolnych informacji w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

⁽²⁰⁾ Informacje zgłaszane dobrowolnie powinny być przygotowywane w taki sposób, aby nie były sprzeczne z informacjami objętymi obowiązkiem sprawozdawczym na mocy aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji ani nie przedstawiały ich w sposób błędny, i nie należy ich uwypuklać kosztem informacji ujawnianych obowiązkowo. W przypadku gdy przedsiębiorstwo prowadzi dobrowolną sprawozdawczość, powinno dołączyć szczegółowe informacje uzupełniające określające podstawę ujawnienia takich informacji oraz metody zastosowane do ich przygotowania, a także zrozumiałe wyjaśnienie, w jaki sposób informacje przekazane dobrowolnie różnią się od informacji objętych obowiązkiem sprawozdawczym.

Dalsze wskazówki dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do dobrowolnej sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności w pierwszym roku sprawozdawczym (pierwszych latach sprawozdawczych) można znaleźć na stronie informacyjnej ⁽²¹⁾ platformy ds. zrównoważonego finansowania.

17. Jak przedsiębiorstwa niefinansowe powinny traktować wartości niematerialne i prawne w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?

W akcie delegowanym określającym obowiązki w zakresie ujawniania informacji odniesienie do wartości niematerialnych i prawnych w kontekście sprawozdawczości w zakresie zgodności z systematyką występuje w dwóch sekcjach:

- a) w sekcji 1.1.1 w odniesieniu do KPI obrotu oraz
- b) w sekcji 1.1.2.1 w odniesieniu do mianownika KPI dotyczących nakładów inwestycyjnych.

W związku z tym sprawozdawczość w zakresie nakładów inwestycyjnych na podstawie art. 10 ust. 2 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji musi obejmować wartości niematerialne i prawne odpowiadające kwalifikującej się działalności gospodarczej, zgodnie z definicją zawartą w art. 1 pkt 5 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji.

To samo podejście należy przyjąć w odniesieniu do ujawniania informacji dotyczących kwalifikującego się obrotu. Oznacza to, że obrót netto z wartości niematerialnych i prawnych należy uwzględnić w obliczeniach, jeżeli odpowiada kwalifikującej się działalności gospodarczej na podstawie aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji.

Wartości niematerialne i prawne nie zostały uwzględnione w definicji wydatków operacyjnych. W definicji mianownika KPI w odniesieniu do wydatków operacyjnych przedstawionej w sekcji 1.1.3.1 odniesiono się jednak do bezpośrednich, nieskapitalizowanych kosztów (zob. odpowiedź na pytanie nr 12 powyżej). W związku z tym wartości niematerialne i prawne nieskapitalizowane zgodnie z międzynarodowym standardem rachunkowości 38 nie są traktowane jako aktywa, a co za tym idzie są przypisane do wydatków operacyjnych.

18. Czy przedsiębiorstwa niefinansowe powinny zgłaszać kwalifikowalność do systematyki swojej działalności prowadzonej poza UE?

Przedsiębiorstwa niefinansowe wchodzące w zakres dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej muszą w swojej sprawozdawczości niefinansowej uwzględnić swoją działalność gospodarczą niezależnie od tego, czy prowadzą ją w Unii czy poza nią. Takie samo podejście należy zastosować w odniesieniu do obowiązku sprawozdawczego na mocy art. 8 rozporządzenia w sprawie systematyki i na mocy aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji ⁽²²⁾.

W art. 10 ust. 2 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji określono obowiązek sprawozdawczy przedsiębiorstw niefinansowych w ich pierwszym roku sprawozdawczym. Przy ujawnianiu informacji w zakresie kwalifikowalności przedsiębiorstwa niefinansowe muszą uwzględnić obrót, nakłady inwestycyjne i wydatki operacyjne związane z kwalifikującą się działalnością prowadzoną poza UE.

Oczekuje się również, że przedsiębiorstwa niefinansowe przedstawią informacje dotyczące oceny działalności gospodarczej prowadzonej w państwach nienależących do UE w informacjach opisowych wymaganych na mocy załącznika I sekcja 1.2 („Specyfikacja ujawnień towarzyszących kluczowym wskaźnikom wyników przedsiębiorstw niefinansowych”). Informacje ujawnianie na podstawie tej sekcji koncentrują się na ocenie kwalifikowalności działalności gospodarczej.

19. Jak przedsiębiorstwa niefinansowe powinny traktować obrót z kwalifikującej się działalności, która została zdekonsolidowana w danym roku obrotowym?

W załączniku I sekcja 1.1.1 wyjaśniono, że zgłoszony obrót z działalności gospodarczej zgodnej z systematyką musi obejmować przychód ujęty zgodnie z paragrafem 82 lit. a) międzynarodowego standardu rachunkowości 1 przyjętego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1126/2008.

W odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki i zgodnie z art. 10 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji jednostki sporządzające sprawozdania na podstawie MSSF zachęca się do stosowania przychodu ujętego w ich sprawozdaniu finansowym zgodnie z MSSF do celów ujawniania ich obrotu z kwalifikującej się działalności gospodarczej.

Zgodnie z paragrafami 25 i B98 MSSF 10, jeśli jednostka dominująca utraci kontrolę nad jednostką zależną, musi w dalszym ciągu ujmować w rachunku zysków i strat wszelkie wpływy i wydatki wynikające z działalności tej jednostki zależnej i uzyskane/poniesione przez nią do dnia dekonsolidacji (tj. do momentu, gdy jednostka zależna przestanie być częścią jednostki dominującej/grupy). Z chwilą dekonsolidacji należy jednak zaprzestać ujmowania wszystkich powiązanych aktywów i zobowiązań w sprawozdaniu z sytuacji finansowej.

⁽²¹⁾ Uwagi zamieszczone na platformie dotyczące zgłaszania dobrowolnych informacji w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

⁽²²⁾ W odniesieniu do przedsiębiorstw finansowych w art. 7 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji wyjaśniono, że w liczniku kluczowych wskaźników wyników nie ujawnia się ekspozycji wobec przedsiębiorstw, które nie podlegają dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej (w tym przedsiębiorstw działających poza UE), z zastrzeżeniem przeglądu przeprowadzanego zgodnie z art. 9 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji.

Przykładowo spółka zależna, którą sprzedano dnia 30 czerwca, do dnia sprzedaży generowała obrót kwalifikujący się do systematyki. W związku z tym z dniem 31 grudnia jednostka dominująca sporządzająca sprawozdania na podstawie MSSF nie będzie już dokonywać konsolidacji aktywów i zobowiązań tej jednostki zależnej, ponieważ w dniu 30 czerwca utraciła nad nią kontrolę. W rachunku zysków i strat będzie jednak musiała ująć obrót kwalifikujący się do systematyki, który jej była jednostka zależna wygenerowała do dnia 30 czerwca. W odniesieniu do sprawozdawczości na podstawie aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji oznacza to, że musi także ująć prowadzoną do dnia 30 czerwca sprzedaż kwalifikującą się do systematyki.

PRZEDSIĘBIORSTWA FINANSOWE

20. Jakie informacje powinny zgłaszać przedsiębiorstwa finansowe, jeśli informacje dotyczące jednostek bazowych nie są publicznie dostępne?

Przedsiębiorstwa objęte dyrektywą w sprawie sprawozdawczości niefinansowej muszą zgłaszać swoją kwalifikowalność do systematyki w oświadczeniu na temat informacji niefinansowych dołączonym do rocznego sprawozdania finansowego. Różne przedsiębiorstwa przekazują swoje roczne sprawozdania finansowe w różnych momentach roku obrotowego. W związku z tym nie wszystkie informacje mogą być publicznie dostępne dla przedsiębiorstw finansowych, których to informacji przedsiębiorstwa finansowe mogłyby potrzebować do ujawnienia swoich własnych informacji w zakresie kwalifikowalności w pierwszym cyklu sprawozdawczym (w 2022 r.) ⁽²³⁾.

Art. 10 ust. 3 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji nie wyklucza możliwości zastosowania art. 8 ust. 4 tego aktu. Zgodnie z tym drugim artykułem na potrzeby sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności przedsiębiorstwa finansowe muszą wykorzystywać najnowsze dostępne informacje przekazane przez jednostki, w których dokonano inwestycji, będące przedsiębiorstwami finansowymi lub niefinansowymi bądź przez kontrahentów. Takie rozwiązanie sprzyja spójności między sprawozdawczością w zakresie kwalifikowalności do systematyki a sprawozdawczością w zakresie zgodności z systematyką, a także między różnymi przedsiębiorstwami.

Jeśli informacje nie są łatwo lub publicznie dostępne, zachęca się przedsiębiorstwa finansowe do kontaktowania się z jednostkami bazowymi, które są objęte zakresem dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej. Aby przekazać informacje związane z systematyką, przedsiębiorstwa finansowe mogłyby skorzystać z dobrowolnie ujawnionych informacji albo z informacji uzyskanych w ramach dwustronnej wymiany informacji prowadzonej ze swoimi jednostkami bazowymi, w których dokonano inwestycji, lub z kontrahentami.

Ponadto przedsiębiorstwa finansowe mogą zdecydować się na oszacowanie ujawnianych przez siebie informacji w zakresie kwalifikowalności i zgłaszać je na zasadzie dobrowolności niezależnie od informacji ujawnianych obowiązkowo na mocy aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji ⁽²⁴⁾.

Dalsze wskazówki dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do dobrowolnej sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności w pierwszym roku sprawozdawczym (pierwszych latach sprawozdawczych) można znaleźć na stronie informacyjnej ⁽²⁵⁾ platformy ds. zrównoważonego finansowania.

21. Jaka jest różnica między aktywami objętymi zabezpieczeniem a aktywami ogółem w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?

W załącznikach do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji określono zakres kluczowych wskaźników wyników na potrzeby sprawozdawczości w zakresie zgodności z systematyką.

Przykładowo załącznik V sekcja 1.1 („Zakres kluczowych wskaźników wyników”) stanowi, że w przypadku instytucji kredytowych za aktywa objęte zabezpieczeniem uznaje się wszystkie aktywa bilansowe minus te aktywa, które są wyłączone z obliczeń wskaźnika zielonych aktywów. Oznacza to, że aktywa objęte zabezpieczeniem to wszystkie aktywa w bilansie lub portfelu podmiotu zarządzającego aktywami, z wyłączeniem ekspozycji wobec banków centralnych, emitentów ponadnarodowych i rządów centralnych, jak określono w art. 7 ust. 1 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji. W przypadku instytucji kredytowych KPI nie obejmują również aktywów przeznaczonych do obrotu zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/451 ⁽²⁶⁾ (FINREP).

⁽²³⁾ Aby uzyskać więcej informacji na temat obowiązków sprawozdawczych, zob. pytanie nr 4 („W jaki sposób grupy mieszane składające się z przedsiębiorstw finansowych i niefinansowych lub prowadzące zróżnicowaną i wieloraką działalność powinny sporządzać sprawozdania?”) w dostępnym w internecie dokumencie zawierającym odpowiedzi na często zadawane pytania.

⁽²⁴⁾ Informacje zgłaszane dobrowolnie nie powinny być sprzeczne z informacjami objętymi obowiązkiem sprawozdawczym na mocy aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji ani nie powinny przedstawiać ich w sposób błędny. Nie należy też ich uwypuklać kosztem informacji ujawnianych obowiązkowo. W przypadku gdy przedsiębiorstwo prowadzi dobrowolną sprawozdawczość, powinno dodać do niej szczegółowe informacje uzupełniające określające podstawę ujawnienia takich informacji, metody zastosowane do ich przygotowania oraz zrozumiałe wyjaśnienie, w jaki sposób informacje przekazane dobrowolnie różnią się od informacji objętych obowiązkiem sprawozdawczym.

⁽²⁵⁾ Uwagi zamieszczone na platformie dotyczące zgłaszania dobrowolnych informacji w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/451 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne do celów stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do sprawozdań nadzorczych instytucji oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 680/2014 (Dz.U. L 97 z 19.3.2021, s. 1).

Zgodnie z wyłączeniami na mocy art. 10 ust. 3 lit. b) i c) przedsiębiorstwa finansowe powinny na potrzeby ujawnień w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności stosować zakres aktywów objętych zabezpieczeniem podobny do zakresu aktywów objętych zabezpieczeniem na potrzeby sprawozdawczości w zakresie zgodności. Ułatwi to porównywanie sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki i sprawozdawczości w zakresie zgodności z systematyką.

Oznacza to, że przedsiębiorstwo finansowe powinno wyraźnie wskazać:

- aktywa wyłączone z mianownika wskaźnika aktywów kwalifikujących się do systematyki (np. ekspozycje wobec rządów centralnych, banków centralnych i emitentów ponadnarodowych; portfele handlowe instytucji kredytowych) oraz
- wartość procentową kwalifikujących się do systematyki aktywów objętych zabezpieczeniem w stosunku do aktywów ogółem.

22. Czy środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych należy uwzględnić w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?

Art. 10 ust. 3 należy odczytywać w związku z art. 7 ust. 1, 2 i 3 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji. Środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych nie są wyłączone z ekspozycji, o których mowa w art. 7 ust. 1, 2 i 3.

Na podstawie aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji i załącznika I do tego aktu ekspozycje te ujmuje się w mianowniku zgodnych z systematyką kluczowych wskaźników wyników instytucji finansowych. Nie wydaje się jednak, aby ocena kwalifikowalności środków pieniężnych i ekwiwalentów środków pieniężnych była wykonalna, ponieważ nie służą one faktycznemu finansowaniu działalności gospodarczej. Ponadto nie jest jasne, do której działalności gospodarczej aktywa te zostaną przydzielone. Można je zgłosić jako środki na finansowanie kwalifikującej się działalności dopiero po przypisaniu ich do konkretnej działalności.

PODMIOTY ZARZĄDZAJĄCE AKTYWAMI

23. W jaki sposób podmioty zarządzające aktywami mogą ważyć swoje udziały w portfelu, aby zgłosić aktywa kwalifikujące się do systematyki?

W art. 10 ust. 3 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji nie zawarto wymogu stosowania wzorów sprawozdań przedstawionych w załącznikach na potrzeby sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności. Przedsiębiorstwom zaleca się jednak dobrowolne korzystanie z wzorów przedstawionych w załącznikach do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji przy przygotowywaniu sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki.

W tym względzie w załączniku III do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji określono szczegółowe informacje dotyczące licznika i mianownika zgodnych z systematyką kluczowych wskaźników wyników podmiotów zarządzających aktywami.

Zgodnie z załącznikiem III sekcja 1 („Zawartość kluczowych wskaźników wyników, które mają być ujawniane przez podmioty zarządzające aktywami”) sprawozdawczość w zakresie kwalifikowalności nie jest ważona udziałem w kapitale własnym przedsiębiorstwa, jego zadłużeniu ani wartości przedsiębiorstwa obejmującej środki pieniężne. Jest ona ważona wartością ekspozycji w aktywach ogółem podmiotu zarządzającego aktywami (zob. definicja licznika w załączniku III sekcja 1.1).

Na przykład w przypadku gdy podmiot zarządzający aktywami ma ekspozycję na dwa składniki aktywów:

- akcje o wartości 100 mln EUR przedsiębiorstwa A kwalifikującego się w 100 %
 - obligacje o wartości 100 mln EUR przedsiębiorstwa B kwalifikującego się w 0 %
- = aktywa ogółem o wartości 200 mln EUR.

Oznacza to: kwalifikowalność na poziomie 50 % w stosunku do aktywów ogółem = $(100 \cdot 100 \% + 100 \cdot 0 \%) / 200$.

Dalsze wskazówki dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do dobrowolnej sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności w pierwszym roku sprawozdawczym (pierwszych latach sprawozdawczych) można znaleźć na stronie informacyjnej ⁽²⁷⁾ platformy ds. zrównoważonego finansowania.

24. Czy kredyty hipoteczne kwalifikują się dla podmiotu zarządzającego aktywami (jako inwestycja) czy jedynie dla banku, który pierwotnie udzielił kredytu?

Art. 10 ust. 3 należy odczytywać w związku z art. 7 ust. 1, 2 i 3 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji. Kredyty hipoteczne nie są wyłączone z ekspozycji, o których mowa w art. 7 ust. 1, 2 i 3. W związku z tym należy je traktować jak aktywa kwalifikujące się zarówno dla podmiotów zarządzających aktywami, jak i dla instytucji kredytowych.

⁽²⁷⁾ Uwagi zamieszczone na platformie dotyczące zgłaszania dobrowolnych informacji w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

UBEZPIECZYCIELE

25. **Jakie działania powinien brać pod uwagę ubezpieczyciel i reasekurator podczas zgłaszania swojej działalności ubezpieczeniowej w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?**

W akcie delegowanym w sprawie klimatu określono rodzaje działalności wchodzące w zakres działalności ubezpieczeniowej. Odnoszą się one do działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej w zakresie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie obejmującej ubezpieczanie od ryzyka związanego z klimatem.

Kwalifikującą się działalność w zakresie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie wyszczególniono w sekcji 10.1 podsekcja „Opis działalności” lit. a)–h) załącznika II do aktu delegowanego w sprawie klimatu. Jak wynika z nazwy działalności, oprócz tego, że musi ona należeć do odpowiedniej linii biznesowej, warunki polisy ubezpieczeniowej muszą przewidywać pokrycie „ryzyk związanych z klimatem” w świetle dodatku A do załącznika II do aktu delegowanego w sprawie klimatu w celu uwzględnienia ich na potrzeby kwalifikowalności do systematyki.

Reasekuracja kwalifikującej się działalności ubezpieczeniowej również może być uwzględniana na potrzeby kwalifikowalności do systematyki.

INSTYTUCJE KREDYTOWE

26. **Czy obowiązki sprawozdawcze wynikające z aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji mają zastosowanie do dużej jednostki, która nie jest instytucją kredytową w rozumieniu art. 4 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych, ale jest traktowana jako przedsiębiorstwo finansowe zgodnie z art. 19a i 29a dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej?**

Taka sytuacja może mieć miejsce, jeżeli wyspecjalizowane przedsiębiorstwa finansowe (np. przedsiębiorstwa zajmujące się faktoringiem lub gwarancjami), które nie są instytucjami kredytowymi w rozumieniu art. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ⁽²⁸⁾ (rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych (CRR)), są traktowane jako takie na mocy prawa krajowego. Jeśli jednostka nie spełnia wymogów określonych w definicji instytucji kredytowej zawartej w art. 4 CRR, zazwyczaj nie jest objęta zakresem stosowania aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji.

Jeżeli jednak ta sama jednostka jest uznawana za duże przedsiębiorstwo działające w interesie publicznym zatrudniające ponad 500 pracowników, wchodzi w zakres dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej i tym samym aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji. W takim przypadku podlega ona również rozporządzeniu w sprawie systematyki i powiązanym obowiązkom w zakresie ujawniania informacji. Ponadto takie przedsiębiorstwa zachęca się do ujawniania na zasadzie dobrowolności informacji zgodnie z załącznikiem VI, jeżeli ich zdaniem załącznik ten jest bardziej odpowiedni, a także jeśli przedkładają swoim właściwym organom krajowym sprawozdania nadzorcze zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/451 ⁽²⁹⁾ (FINREP).

27. **W jaki sposób można powiązać nakłady inwestycyjne z kredytowaniem ogólnego przeznaczenia w kontekście sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki?**

W art. 10 ust. 2 i 3 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji nie zawarto wymogu stosowania wzorów sprawozdań przedstawionych w załącznikach na potrzeby sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności. Przedsiębiorstwom zaleca się jednak dobrowolne korzystanie z wzorów przedstawionych w załącznikach do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji przy przygotowywaniu sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki.

W tym względzie w załączniku V do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji określono szczegółowe informacje dotyczące tego, w jaki sposób instytucje kredytowe muszą zgłaszać swoje kluczowe wskaźniki wyników w odniesieniu do zgodności z systematyką.

W przypadku gdy przeznaczenie środków nie jest znane (ii) kredyty i zaliczki – ogólne przeznaczenie, (iii) dłużne papiery wartościowe – ogólne przeznaczenie oraz (iii) udziały w kapitale własnym, przy czym wszystkie te elementy są ujmowane w portfelu bankowym), ekspozycje zgodne z systematyką/kwalifikujące się do systematyki należy wliczać dwukrotnie. Stanowią one sumę wartości bilansowej brutto wszystkich kredytów i zaliczek, dłużnych papierów wartościowych i udziałów w kapitale własnym o nieznanym sposobie wykorzystania środków udzielonych przedsiębiorstwom niefinansowym. Suma ta musi być ważona udziałem procentowym działalności gospodarczej kontrahenta zgodnej z systematyką/kwalifikującej się do systematyki, obliczonym na podstawie:

- kluczowego wskaźnika wyników kontrahenta dotyczącego obrotu (udział obrotu zgodnego z systematyką) oraz
- kluczowego wskaźnika wyników kontrahenta dotyczącego nakładów inwestycyjnych (udział nakładów inwestycyjnych zgodnych z systematyką).

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/451 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne do celów stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do sprawozdań nadzorczych instytucji oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 680/2014 (Dz.U. L 97 z 19.3.2021, s. 1).

W związku z tym, aby zgłosić kluczowe wskaźniki wyników w odniesieniu do zgodności z systematyką, instytucje kredytowe muszą przypisać opublikowane kluczowe wskaźniki wyników dotyczące nakładów inwestycyjnych przedsiębiorstwa bazowego do odpowiedniego kredytu, dłużnego papieru wartościowego lub udziału kapitałowego ogólnego przeznaczenia w taki sam sposób jak to ma miejsce w przypadku kluczowego wskaźnika wyników dotyczącego obrotu ⁽³⁰⁾.

Na potrzeby sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności instytucje kredytowe mogą ujawnić wartość procentową swoich kwalifikujących się aktywów ogólnego przeznaczenia na podstawie:

- zgłoszonego kwalifikującego się obrotu jednostki bazowej
- oraz zgłoszonych kwalifikujących się nakładów inwestycyjnych jednostki bazowej.

Dalsze wskazówki dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do dobrowolnej sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności i korzystania z wzorów sprawozdań w pierwszym roku sprawozdawczym (pierwszych latach sprawozdawczych) można znaleźć na stronie informacyjnej ⁽³¹⁾ platformy ds. zrównoważonego finansowania.

28. W jaki sposób instytucja kredytowa posiadająca licencję firmy inwestycyjnej na podstawie dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych powinna zgłaszać swoją działalność gospodarczą kwalifikującą się do systematyki?

Jeśli jednostka dominująca jest zaklasyfikowana jako instytucja kredytowa (zgodnie z CRR), ale prowadzi działalność inwestycyjną, powinna stosować się do wymogów dla instytucji kredytowych określonych w akcie delegowanym określającym obowiązki w zakresie ujawniania informacji.

W art. 10 ust. 2 i 3 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji nie zawarto wymogu stosowania wzorów sprawozdań przedstawionych w załącznikach na potrzeby sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności. Przedsiębiorstwom zaleca się jednak dobrowolne korzystanie z wzorów przedstawionych w załącznikach do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji przy przygotowywaniu sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki.

W tym względzie w załączniku VI do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji przedstawiono wzory, które instytucje kredytowe muszą stosować w celu zgłaszania swoich kluczowych wskaźników wyników w odniesieniu do zgodności z systematyką działalności inwestycyjnej. W związku z tym na potrzeby sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności instytucje kredytowe mogą ujawnić na zasadzie dobrowolności wartość procentową swojej kwalifikującej się działalności inwestycyjnej.

Dalsze wskazówki dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do dobrowolnej sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności i korzystania z wzorów sprawozdań w pierwszym roku sprawozdawczym (pierwszych latach sprawozdawczych) można znaleźć na stronie informacyjnej ⁽³²⁾ platformy ds. zrównoważonego finansowania.

RYNEK DŁUGU

29. Jak należy oceniać i zgłaszać kwalifikowalność do systematyki aktywów dłużnych, takich jak obligacje czy pożyczki?

W art. 10 ust. 2 i 3 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji nie zawarto wymogu stosowania wzorów sprawozdań przedstawionych w załącznikach na potrzeby sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności. Przedsiębiorstwom zaleca się jednak dobrowolne korzystanie z wzorów przedstawionych w załącznikach do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji przy przygotowywaniu sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki.

W tym względzie w załączniku V do aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji określono szczegółowe informacje dotyczące tego, w jaki sposób należy oceniać i zgłaszać pożyczki i instrumenty dłużne na potrzeby kluczowych wskaźników wyników w odniesieniu do zgodności z systematyką. W załączniku V wyjaśniono, że kredytowanie lub zadłużenie ogólnego przeznaczenia obejmują wartość obrotu lub nakładów inwestycyjnych jednostki bazowej (tj. spółki, w której dokonano inwestycji, lub kontrahenta) kwalifikujących się do systematyki.

Do obliczenia kwalifikowalności do systematyki instrumentów dłużnych ogólnego przeznaczenia zaleca się zastosować kwalifikującą się wartość jednostki bazowej (obróty i nakłady inwestycyjne).

Jeżeli przeznaczenie wpływów z instrumentu dłużnego w całości lub w części kwalifikuje się do systematyki, zgłaszanie tej wartości będzie miało pierwszeństwo przed wartością na poziomie emitenta w ramach kluczowych wskaźników wyników w odniesieniu do zgodności z systematyką. Takie wpływy mogą być bezpośrednio przypisane do działalności gospodarczej kwalifikującej się do systematyki lub mogą stanowić część planu dotyczącego nakładów inwestycyjnych lub wydatków operacyjnych mającego na celu dostosowanie działalności lub składnika aktywów do systematyki.

Na potrzeby sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności do systematyki można na przykład uznać, że jeśli 50 % wpływów z instrumentu dłużnego jest przydzielonych do projektów lub programów kwalifikujących się do systematyki, wartość obrotu i nakładów inwestycyjnych obligacji w odniesieniu do kwalifikowalności do systematyki powinna wynosić 50 %.

⁽³⁰⁾ Takie podejście jest zgodne z przepisami dotyczącymi sprawozdawczości określonymi w dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej. W przypadku braku informacji o emitencie jednostka może wykorzystać informacje ujawnione przez jednostkę dominującą, o ile wchodzi ona w zakres dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej.

⁽³¹⁾ Uwagi zamieszczone na platformie dotyczące zgłaszania dobrowolnych informacji w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

⁽³²⁾ Uwagi zamieszczone na platformie dotyczące zgłaszania dobrowolnych informacji w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

W tym sensie przeznaczenie wpływów z (zielonego) instrumentu dłużnego będzie się kwalifikować do systematyki jedynie częściowo. Będzie się jednak kwalifikować w odniesieniu do wartości procentowej wpływów, którą można przypisać do działalności kwalifikującej się do systematyki.

Dalsze wskazówki dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do dobrowolnej sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności w pierwszym roku sprawozdawczym (pierwszych latach sprawozdawczych) można znaleźć na stronie informacyjnej ⁽³³⁾ platformy ds. zrównoważonego finansowania.

30. Czy przeznaczenie wszystkich wpływów z produktów dłużnych należy weryfikować niezależnie w przypadku ich zgłoszenia jako kwalifikujących się do systematyki?

Nie ma wymogu przeprowadzania niezależnej weryfikacji wpływów z produktów dłużnych pod względem kwalifikowalności do systematyki. Powyższa odpowiedź pozostaje bez uszczerbku dla szczegółowych wymogów dotyczących przeglądu zewnętrznego lub zewnętrznej weryfikacji na podstawie przepisów prawa Unii.

31. Czy zielone instrumenty dłużne z jednostek spoza UE można zgłaszać jako kwalifikujący się do systematyki?

W art. 10 ust. 3 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji wyjaśniono, że przedsiębiorstwa finansowe powinny ujawniać informacje, biorąc pod uwagę przepisy art. 7 ust. 3 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji.

Zgodnie z art. 7 ust. 3 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji przedsiębiorstwa, które nie wchodzą w zakres dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej (w tym przedsiębiorstwa spoza UE), wyłącza się z licznika, ale uwzględnia się w mianowniku kluczowych wskaźników wyników w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw finansowych w zakresie zgodności z systematyką. Ten tryb postępowania zostanie poddany przeglądowi do dnia 30 czerwca 2024 r.

W art. 7 ust. 4 stwierdzono jednak: „Bez uszczerbku dla ust. 1 obligacje ekologiczne lub ekologiczne dłużne papiery wartościowe mające na celu finansowania określonych zidentyfikowanych rodzajów działalności, które to obligacje lub dłużne papiery wartościowe są emitowane przez spółkę, w której dokonano inwestycji, są uwzględniane w liczniku kluczowych wskaźników wyników do pełnej wartości działalności gospodarczej zgodnej z systematyką finansowanej przez przychody z tych obligacji i dłużnych papierów wartościowych, na podstawie informacji dostarczonych przez spółkę, w której dokonano inwestycji”.

W związku z tym do celów ujawniania informacji w zakresie kwalifikowalności przedsiębiorstwa finansowe powinny uwzględniać w liczniku kwalifikujące się do systematyki wpływy z obligacji ekologicznych i ekologicznych dłużnych papierów wartościowych mających na celu finansowanie określonych zidentyfikowanych rodzajów działalności.

Dłużne papiery wartościowe, o których mowa w art. 7 ust. 4, obejmują wpływy emitentów spoza UE z obligacji i nie obejmują wpływów z pożyczek, zgodnie z definicjami zawartymi w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/451 (FINREP) ⁽³⁴⁾.

Uwaga ogólna: zgodnie z art. 9 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji zakres tego wyłączenia z licznika kluczowych wskaźników wyników zostanie poddany przeglądowi w 2024 r.

Ponadto akt delegowany określający obowiązki w zakresie ujawniania informacji nie uniemożliwia przedsiębiorstwom finansowym zamieszczania dobrowolnych informacji na temat ich ekspozycji wobec inwestycji jednostek spoza UE, w przypadku których przeznaczenie wpływów uważa się za kwalifikujące się. Informacje takie należy zawsze zgłaszać odrębnie od informacji ujawnianych obowiązkowo na podstawie aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji ⁽³⁵⁾.

Dalsze wskazówki dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do dobrowolnej sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności w pierwszym roku sprawozdawczym (pierwszych latach sprawozdawczych) można znaleźć na stronie informacyjnej ⁽³⁶⁾ platformy ds. zrównoważonego finansowania.

32. Czy zielony dług państwowy można zgłaszać jako kwalifikujący się do systematyki?

W art. 10 ust. 3 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji wyjaśniono, że przedsiębiorstwa finansowe powinny ujawniać informacje, biorąc pod uwagę przepisy art. 7 ust. 1 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji.

⁽³³⁾ Uwagi zamieszczone na platformie dotyczące zgłaszania dobrowolnych informacji w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

⁽³⁴⁾ Zob. załącznik V do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/451 oraz art. 1 ust. 2 lit. a) zalecenia Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącego definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

⁽³⁵⁾ Informacje zgłaszane dobrowolnie nie powinny być sprzeczne z informacjami objętymi obowiązkiem sprawozdawczym na mocy aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji ani nie powinny przedstawiać ich w sposób błędny. Nie należy też ich uwypuklać kosztem informacji ujawnianych obowiązkowo. W przypadku gdy przedsiębiorstwo prowadzi dobrowolną sprawozdawczość, powinno dodać do niej szczegółowe informacje uzupełniające określające podstawę ujawnienia takich informacji, metody zastosowane do ich przygotowania oraz zrozumiałe wyjaśnienie, w jaki sposób informacje przekazane dobrowolnie różnią się od informacji objętych obowiązkiem sprawozdawczym.

⁽³⁶⁾ Uwagi zamieszczone na platformie dotyczące zgłaszania dobrowolnych informacji w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ekspozycje wobec rządów centralnych, banków centralnych i emitentów ponadnarodowych są wyłączone z obliczania licznika i mianownika kluczowych wskaźników wyników przedsiębiorstw finansowych. W związku z tym, zgodnie z art. 10 aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji, przedsiębiorstwa finansowe nie powinny uwzględniać swoich ekspozycji z tytułu długu państwowego w informacjach ujawnianych w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

Dalsze wskazówki dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do dobrowolnej sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności w pierwszym roku sprawozdawczym (pierwszych latach sprawozdawczych) można znaleźć na stronie informacyjnej ⁽³⁷⁾ platformy ds. zrównoważonego finansowania.

INTERAKCJE Z INNYMI REGULACJAMI

33. W jaki sposób akt delegowany określający obowiązki w zakresie ujawniania informacji wchodzi w interakcję z proponowanymi wymogami dotyczącymi sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju?

Proponowana dyrektywa w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju zmieniająca istniejące wymogi dotyczące sprawozdawczości, które wprowadzono do dyrektywy o rachunkowości dyrektywą w sprawie sprawozdawczości niefinansowej, powinna stanowić uzupełnienie aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji, którego obowiązkowy zakres stosowania jest taki sam jak przepisów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zawartych w dyrektywie o rachunkowości ⁽³⁸⁾. Proponowana dyrektywa w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju rozszerzy zakres podmiotowy obecnych wymogów dotyczących sprawozdawczości, tak aby obejmował on:

- wszystkie duże przedsiębiorstwa notowane i nienotowane na rynku regulowanym oraz
- wszystkie MŚP notowane na rynku regulowanym, z wyjątkiem mikroprzedsiębiorstw.

Oprócz wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie systematyki obecnie opisanych szczegółowo w akcie delegowanym dotyczącym systematyki te przedsiębiorstwa będą musiały publikować w sprawozdaniach zarządu informacje dotyczące zrównoważonego rozwoju, zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, które Komisja przyjmie w drodze aktów delegowanych.

Zgodnie z wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju zainteresowane przedsiębiorstwa po raz pierwszy będą musiały ujawnić informacje dotyczące zrównoważonego rozwoju na podstawie nowych wymogów w 2024 r. za rok obrotowy 2023. Zgodnie z wnioskiem MŚP notowane na rynku regulowanym będą objęte trzyletnim okresem przejściowym i będą musiały ujawnić te informacje po raz pierwszy w 2027 r. za rok obrotowy 2026.

Co do zasady i w zależności od wyniku procesu legislacyjnego dotyczącego dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju wymogi dotyczące sprawozdawczości wynikające z poszczególnych rozporządzeń będą jasno określone i powinny być w miarę możliwości uproszczone i spójne, tak aby przedsiębiorstwa nie musiały dwukrotnie zgłaszać tych samych informacji.

Informacje zgłaszane na podstawie aktu delegowanego określającego obowiązki w zakresie ujawniania informacji powinny być zgłaszane w tym samym sprawozdaniu zarządu na poziomie przedsiębiorstwa, wraz z innymi informacjami dotyczącymi zrównoważonego rozwoju wymaganymi na podstawie przepisów wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju. Do tych informacji stosuje się takie same wymogi dotyczące weryfikacji i cyfryzacji jak w przypadku pozostałych zgłaszanych informacji dotyczących zrównoważonego rozwoju.

⁽³⁷⁾ Uwagi zamieszczone na platformie dotyczące zgłaszania dobrowolnych informacji w ramach sprawozdawczości w zakresie kwalifikowalności.

⁽³⁸⁾ Proponowana dyrektywa w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju ma zmienić przepisy dyrektywy o rachunkowości wprowadzone w dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej, z zastrzeżeniem wyniku negocjacji dotyczących przedmiotowego wniosku. Zob. wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2013/34/UE, dyrektywę 2004/109/WE, dyrektywę 2006/43/WE oraz rozporządzenie (UE) nr 537/2014 w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, COM(2021) 189 final.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾**5 października 2022 r.**

(2022/C 385/02)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	0,9915	CAD	Dolar kanadyjski	1,3493
JPY	Jen	143,18	HKD	Dolar Hongkongu	7,7831
DKK	Korona duńska	7,4388	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7419
GBP	Funt szterling	0,87340	SGD	Dolar singapurski	1,4124
SEK	Korona szwedzka	10,8376	KRW	Won	1 406,71
CHF	Frank szwajcarski	0,9756	ZAR	Rand	17,6228
ISK	Korona islandzka	141,30	CNY	Yuan renminbi	7,0555
NOK	Korona norweska	10,4858	HRK	Kuna chorwacka	7,5255
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	15 061,81
CZK	Korona czeska	24,524	MYR	Ringgit malezyjski	4,5911
HUF	Forint węgierski	423,60	PHP	Peso filipińskie	58,212
PLN	Złoty polski	4,7910	RUB	Rubel rosyjski	
RON	Lej rumuński	4,9385	THB	Bat tajlandzki	37,102
TRY	Lir turecki	18,4201	BRL	Real	5,1575
AUD	Dolar australijski	1,5380	MXN	Peso meksykańskie	19,8625
			INR	Rupia indyjska	80,9090

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

INFORMACJE DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO OBSZARU GOSPODARCZEGO

URZĄD NADZORU EFTA

Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń

(2022/C 385/03)

Urząd Nadzoru EFTA nie wnosi zastrzeżeń wobec następującego środka pomocy państwa:

Data przyjęcia decyzji	21 czerwca 2022 r.
Nr sprawy	88873
Nr decyzji	153/22/COL
Państwo EFTA	Islandia
Nazwa środka pomocy (lub nazwa beneficjenta)	Zmiana w islandzkim tymczasowym programie gwarancji w związku z pandemią COVID-19
Podstawa prawna	Akt nr 25/2020 zmieniający akt nr 121/1997 w sprawie gwarancji państwa
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Zapewnienie dostępu do płynności przedsiębiorstwom, które mierzą się z jej nagłą utratą z powodu pandemii COVID-19
Forma pomocy	Gwarancje publiczne
Budżet	50 mld ISK
Czas trwania pomocy	Od 20 kwietnia 2020 r. do 31 grudnia 2020 r.
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerstwo Finansów i Spraw Gospodarczych Arnarhvoli við Lindargötu 101 Reykjavík, Islandia

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie Urzędu Nadzoru EFTA: <http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/>

Zawiadomienie Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie stóp procentowych odsetek od zwracanej pomocy państwa oraz stóp referencyjnych/dyskontowych obowiązujących państwa EFTA od dnia 1 lipca 2022 r.

Opublikowane zgodnie z przepisami dotyczącymi stóp referencyjnych i dyskontowych określonymi w części VII wytycznych Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie pomocy państwa oraz art. 10 decyzji EFTA nr 195/04/COL z dnia 14 lipca 2004 r. ⁽¹⁾

(2022/C 385/04)

Stopy bazowe obliczane są zgodnie z przepisami rozdziału wytycznych Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie pomocy państwa dotyczącego metody określania stóp referencyjnych i dyskontowych (wytyczne zmienione decyzją Urzędu Nadzoru EFTA nr 788/08/COL z dnia 17 grudnia 2008 r.). Aby uzyskać obowiązujące stopy referencyjne, do stopy bazowej należy dodać odpowiednie marże zgodnie z wytycznymi w sprawie pomocy państwa.

Określono następujące stopy bazowe:

	Islandia	Liechtenstein	Norwegia
1.7.2022 r. –	3,90	- 0,57	1,17

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 25.5.2006, s. 37 oraz suplement EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej nr 26/2006 z 25.5.2006, s. 1.

Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń

(2022/C 385/05)

Urząd Nadzoru EFTA nie wnosi zastrzeżeń wobec następującego środka pomocy państwa:

Data przyjęcia decyzji	23 czerwca 2022 r.
Nr sprawy	88760
Nr decyzji	154/22/COL
Państwo EFTA	Norwegia
Region	Helgeland
Nazwa środka pomocy (lub nazwa beneficjenta)	Pomoc inwestycyjna dla Avinor AS na budowę nowego portu lotniczego w Mo i Rana
Podstawa prawna	Wniosek w sprawie zmienionego budżetu państwa na rok 2021, przyjęty przez parlament 11 czerwca 2021 r. (Innst. 648 S–2020–2021) Pismo od Ministerstwa Transportu z 25 sierpnia 2021 r. Decyzja gminy Rana z 12 maja 2020 r., sprawa 36/20 Trójsstronne porozumienie między Avinor AS, Polarsirkelen Lufthavnutvikling AS i gminą Rana
Rodzaj środka pomocy	pomoc <i>ad hoc</i>
Cel pomocy	Infrastruktura lub wyposażenie portu lotniczego
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia
Budżet	Do 2 888 989 000 NOK (z uwzględnieniem rabatu)
Intensywność pomocy	95 %
Czas trwania pomocy	Lata 2022–2026
Sektory gospodarki	Transport lotniczy pasażerski
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerstwo Transportu PO Box 8010 Dep, N-0030 Oslo NORWEGIA Gmina Rana P.O. Box 173, 8601 Mo i Rana NORWEGIA
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie Urzędu Nadzoru EFTA:

<http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

KOMISJA EUROPEJSKA

Wniosek do Trybunału EFTA o wydanie opinii doradczej złożony 9 czerwca 2022 r. przez Landsréttur w sprawie Verkfræðingafélag Íslands, Stéttarfélag tölvunarfræðinga og Lyfjafræðingafélag Íslands przeciwko państwu islandzkiemu

(Sprawa E-9/22)

(2022/C 385/06)

9 czerwca 2022 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął wniosek z 9 czerwca 2022 r. złożony przez Landsréttur (sąd apelacyjny) o wydanie opinii doradczej w sprawie Verkfræðingafélag Íslands (Stowarzyszenie Dyplomowanych Inżynierów w Islandii), Stéttarfélag tölvunarfræðinga (Unia Naukowców Komputerowych) i Lyfjafræðingafélag Íslands (Stowarzyszenie Farmaceutyczne Islandii) w odniesieniu do następujących kwestii:

1. Czy z art. 1 ust. 1 i art. 2 dyrektywy Rady 98/59/WE, a także z zasady skuteczności, wynika, że pracodawca, który zamierza rozwiązać umowy z grupą pracowników obejmujące stałe godziny nadliczbowe, jest zobowiązany do przestrzegania przepisów proceduralnych określonych w dyrektywie, w tym w odniesieniu do konsultacji z przedstawicielami pracowników na podstawie art. 2 dyrektywy i powiadamiania właściwego organu publicznego zgodnie z art. 3 dyrektywy?
2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy obowiązek pracodawcy ustaje, jeżeli rozwiązanie umów o pracę obejmujących stałe godziny nadliczbowe nie prowadzi następnie do całkowitego rozwiązania umów o pracę z pracownikami?
3. Czy dla udzielenia odpowiedzi na dwa pierwsze pytania ma znaczenie to, czy umowy o pracę obejmujące stałe godziny nadliczbowe, które pracodawca wypowiada, zostały zawarte konkretnie w niezależnych umowach dodatkowych w stosunku do umów o pracę z pracownikami?

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa M.10904 – CVC / MATICMIND / SIO)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2022/C 385/07)

1. W dniu 27 września 2022 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- CVC Capital Partners SICAV-FIS S.A. („CVC”, Luksemburg),
- Maticmind S.p.A. („Maticmind”, Włochy),
- SIO S.p.A. („SIO”, Włochy), obecnie kontrolowanego przez EDA S.r.l. („EDA”, Włochy).

Przedsiębiorstwo CVC przejmie, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Maticmind i SIO.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiot działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji:

- CVC: zarządzanie funduszami i platformami inwestycyjnymi,
- Maticmind: podmiot zajmujący się integracją systemów i sprzedażą po dodaniu wartości, prowadzący działalność w sektorze informatycznym we Włoszech,
- SIO: dostawa produktów i rozwiązań zaprojektowanych na potrzeby operacji wywiadowczych i zgodnego z prawem przechwytywania, działający we Włoszech i innych krajach europejskich, obecnie kontrolowany wyłącznie przez przedsiębiorstwo EDA, którego jedyną działalnością jest posiadanie udziałów w SIO.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie 10 dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.10904 – CVC / MATICMIND / SIO

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.10697 – ARAMCO OVERSEAS COMPANY / LOTOS SPV 1)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2022/C 385/08)

1. W dniu 27 września 2022 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Aramco Overseas Company B.V. („AOC”, Niderlandy), kontrolowane przez Saudi Arabian Oil Company (Arabia Saudyjska),
- Lotos SPV 1 sp. z o.o. („przedsiębiorstwo docelowe”, Polska).

Przedsiębiorstwo AOC przejmie, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem docelowym.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiot działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji:

- AOC świadczy swoim podmiotom powiązanym w ramach saudyjskiej grupy Aramco szeroki zakres usług, w tym usługi wsparcia finansowego, zarządzanie łańcuchem dostaw, usługi wsparcia technicznego i różnorodne usługi wsparcia administracyjnego,
- Przedsiębiorstwo docelowe jest spółką celową i jednostką, w której Lotos (obecnie Orlen) posiada całościowy udział, prowadzącą działalność w zakresie hurtowej dystrybucji paliw w Polsce.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie 10 dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.10697 – ARAMCO OVERSEAS COMPANY / LOTOS SPV 1

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa M.10857 – CINVEN / ZURICH SANDER VERMÖGENSVERWALTUNG)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2022/C 385/09)

1. W dniu 30 września 2022 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Viridium Holding AG („Viridium”, Niemcy), kontrolowane przez Cinven Partnership LLP („Cinven”, Zjednoczone Królestwo),
- Zurich Sander Vermögensverwaltungs AG (Niemcy), należące do grupy Zurich Insurance Group Ltd. (Szwajcaria).

Przedsiębiorstwo Cinven przejmie, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Zurich Sander Vermögensverwaltungs AG.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiot działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji:

- Cinven prowadzi działalność na niepublicznym rynku kapitałowym. Viridium jest dostawcą ubezpieczeń na życie specjalizującym się w zarządzaniu zamkniętymi portfelami ubezpieczeń na życie w Niemczech,
- Zurich Sander Vermögensverwaltungs AG posiada zamknięty portfel polis ubezpieczeniowych na życie posiadanych prawie wyłącznie przez klientów niemieckich.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie 10 dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.10857 – CINVEN / ZURICH SANDER VERMÖGENSVERWALTUNG

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

**Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia zmiany standardowej w specyfikacji produktu
objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2
i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33**

(2022/C 385/10)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

INFORMACJA DOTYCZĄCA ZATWIERDZENIA ZMIANY STANDARDOWEJ

„Alsace grand cru Kessler”

PDO-FR-A0414-AM02

Data przekazania informacji: 20.7.2022 r.

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Dodatkowa wzmianka

W rozdziale I pkt II ppkt 1 specyfikacji dodano następujące nazwy zwyczajowe: „Sylvaner” i „Pinot noir” oraz odpowiadające im odmiany winorośli – „sylvaner B” i „pinot noir N”.

Nazwę zwyczajową „Sylvaner” dodano w celu skorygowania przeoczenia w pierwszej wersji specyfikacji. W pierwszej wersji rozdziału I pkt X ppkt 1 lit. b) wskazano, że dozwolone odmiany „można poddawać winifikacji i wprowadzać do obrotu pod ich odpowiednimi nazwami”, ale odpowiedniej nazwy zwyczajowej nie uwzględniono w wykazie możliwych nazw zwyczajowych. Przed zatwierdzeniem pierwszej wersji specyfikacji odmianę sylvaner B dodano decyzją krajową do odmian dopuszczonych do produkcji win objętych nazwą pochodzenia „Alsace grand cru Zotzenberg”, biorąc pod uwagę lokalne praktyki i renomę tych win.

Nazwę zwyczajową „Pinot noir” dodano do specyfikacji produktu, ponieważ na szczeblu krajowym rozpatrzone zostały wnioski o uznanie czerwonych win niemających w ramach niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”. Niniejszy wniosek o uznanie wina czerwonego opiera się na historii, renomie i cechach charakterystycznych win produkowanych z winogron odmiany pinot noir N produkowanych na działkach określonych dla tych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”. Jedyną odmianą winorośli zatwierdzoną do produkcji tych win czerwonych jest odmiana pinot noir N.

Rozdział I pkt II ppkt 1 specyfikacji produktu dotyczy odmian winorośli muscats à petits grains odpowiadających nazwie zwyczajowej „Muscat”. W nazwach tych odmian dodano wyrazy „białe” i „różowe”, aby skorygować przeoczenie w poprzedniej wersji specyfikacji.

Zmiany te nie wymagają zmiany jednolitego dokumentu.

2. Rodzaje produktów

W rozdziale I pkt III specyfikacji produktu zmieniono tekst w celu wskazania, że kontrolowane nazwy pochodzenia, o których mowa w tej specyfikacji, nie są już wyłącznie nazwami zastrzeżonymi dla białych win niemających.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

Wymieniono konkretne kontrolowane nazwy pochodzenia „Alsace grand cru”, zastrzeżone dla białych i czerwonych win niemusujących („Alsace grand cru Hengst”, „Alsace grand cru Kirchberg de Barr”).

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

3. Obszar geograficzny

W rozdziale I pkt IV ppkt 1 specyfikacji produktu dodano akapit, aby wprowadzić odniesienie do dat zatwierdzenia obszaru geograficznego przez właściwy komitet krajowy INAO oraz wskazać ramy wyznaczenia obszaru uwzględnionego w specyfikacji produktu, tj. oficjalny kod geograficzny z 2021 r. Odniesienie to zapewnia pewność prawną wytyczenia obszaru.

Wprowadzenie odniesienia do oficjalnego kodu geograficznego z 2021 r. spowodowało aktualizację wykazu nazw gmin. Usunięto gminy Kientzheim i Sigolsheim, gdyż ich terytoria należą obecnie do gminy Kaysersberg Vignoble.

Są to zmiany redakcyjne, bez wpływu na granice obszaru geograficznego.

W ppkt 1 dodano też zdania w brzmieniu:

„Dokumenty kartograficzne przedstawiające obszar geograficzny są dostępne do wglądu na stronie internetowej INAO (Krajowy Instytut ds. Pochodzenia i Jakości).

W urzędzie gminy uwzględnionej częściowo złożono mapę określającą granice obszaru geograficznego.”.

Przedmiotowe zmiany powodują zmianę w pkt 6 jednolitego dokumentu.

4. Wyznaczone działki rolne

W rozdziale I pkt IV ppkt 2 specyfikacji produktu:

- w celu skorygowania przeoczenia w akapicie pierwszym dodano informację „6 i 7 września 2006 r.”, odpowiadającą dacie zatwierdzenia przez właściwy komitet krajowy wyznaczonych działek rolnych;
- w celu uwzględnienia zmian nazw gmin wprowadzonych w pkt IV ppkt 1 zmieniono brzmienie akapitu drugiego;
- w tabeli zaktualizowano kolumnę „Gminy”, podając nazwy gmin wymienione w pkt IV ppkt 1.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

5. Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

W rozdziale I pkt IV ppkt 3 specyfikacji produktu zmieniono akapit, aby wskazać ramy wyznaczenia obszaru uwzględnionego w specyfikacji produktu, tj. wymieniony w specyfikacji oficjalny kod geograficzny z 2021 r. Odniesienie to zapewnia pewność prawną wytyczenia obszaru.

Wprowadzenie odniesienia do oficjalnego kodu geograficznego z 2021 r. spowodowało aktualizację wykazu nazw gmin. Skreślono w związku z tym nazwę gminy Kaysersberg i dodano nazwę gminy Kaysersberg Vignoble wraz z informacją, że gmina ta jest uwzględniona częściowo, tj. wyłącznie w odniesieniu do terytorium gminy delegowanej Kaysersberg.

Są to zmiany redakcyjne, bez wpływu na granice obszaru bezpośredniego sąsiedztwa.

Przedmiotowe zmiany powodują zmianę w pkt 9 jednolitego dokumentu.

6. Odmiany winorośli

W rozdziale I pkt V ppkt 1 specyfikacji produktu dodano zbitki wyrazowe „– dla win białych:” i „– dla win czerwonych: odmiana winorośli pinot noir N”, ponieważ na szczeblu krajowym rozpatrzono wniosek o uznanie czerwonych win niemusujących w odniesieniu do niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”. Jedyną odmianą winorośli zatwierdzoną do produkcji tych win czerwonych jest odmiana pinot noir N. Jest to też jedyna odmiana winorośli dopuszczona do produkcji wina czerwonego objętego nazwą pochodzenia „Alsace”.

W pkt V ppkt 1 lit. a), b) i e) oraz pkt V ppkt 2 lit. b) w odniesieniu do nazw odmian winorośli muscats à petits grains dodano wyrazy „białe” i „różowe” w celu skorygowania przeoczenia w poprzedniej wersji specyfikacji.

Przedmiotowe zmiany nie powodują zmian jednolitego dokumentu.

7. Gęstość nasadzeń

W rozdziale I pkt V ppkt 1 specyfikacji produktu dodano zbitki wyrazowe: „Do produkcji wina białego” i „Do produkcji wina czerwonego” w celu rozróżnienia minimalnej gęstości nasadzeń w zależności od koloru win. Wskazano gęstość nasadzeń w odniesieniu do oznaczeń, w ramach których można produkować wina czerwone.

Przedmiotowe dodania nie powodują zmian jednolitego dokumentu.

W rozdziale I pkt VI ppkt 1 specyfikacji produktu sprecyzowano datę wejścia w życie zasady dotyczącej możliwości dostosowania gęstości nasadzeń przez karczowanie: „25 października 2011 r.”, zastępując sformułowanie „w dniu zatwierdzenia niniejszej specyfikacji produktu”.

Przedmiotowa zmiana powoduje zmianę w pkt 5 jednolitego dokumentu.

8. Zasady cięcia

W rozdziale I pkt VI ppkt 1 lit. b) specyfikacji w odniesieniu do win białych skreślono zasadę dotyczącą liczby oczek na metr kwadratowy powierzchni gruntu, która różniła się w zależności od odmian winorośli, wprowadzając jedną zasadę 18. oczek na krzew.

Zmiana ta pozwala zharmonizować brzmienie specyfikacji produktu alzackich nazw pochodzenia oraz uprościć metody kontroli.

Zmiana ta powoduje zmianę w pkt 5 jednolitego dokumentu.

Na początku zdania dodano „Dla win białych”, ponieważ na szczeblu krajowym rozpatrzono wniosek o uznanie czerwonych win niemusujących w odniesieniu do niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”.

Dodano zasadę cięcia w odniesieniu do win czerwonych; maksymalna liczba oczek na krzew wynosi 14. Jest ona niższa od dozwolonej w przypadku produkcji win białych. Zasada ta umożliwia zachowanie spójności z ustaloną wydajnością i produkcją winogron wysokiej jakości.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

9. Zasady dotyczące przywiązywania pędów i wysokości ulistnienia

W rozdziale I pkt VI ppkt 1 specyfikacji usunięto maksymalną wysokość drutu nośnego rusztowania i zmieniono metodę pomiaru wysokości ulistnienia poddanego palikowaniu.

Zmiany te umożliwiają sprawdzenie zgodności z wymogiem wysokości ulistnienia w trakcie wegetacji, podczas gdy wcześniej istniało wyłącznie zobowiązanie starannego działania.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

10. Średnia dopuszczalna maksymalna ilość winogron z danej działki

W rozdziale I pkt VI ppkt 1 lit. d) specyfikacji produktu średnią dopuszczalną maksymalną ilość winogron z danej działki w przypadku win białych obniżono z 10 000 do 8 500 kilogramów z hektara, spójnie z obniżeniem wydajności dla tych win.

Wartość dla win czerwonych ustalono na niższą od wartości ustalonej dla win białych, spójnie z wydajnością tych win.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

11. Dojrzewanie winogron i minimalna naturalna objętościowa zawartość alkoholu

W rozdziale I pkt VII ppkt 2 lit. a) specyfikacji produktu zmieniono tabelę, aby uwzględnić rozpatrzony na poziomie krajowym wniosek o uznanie czerwonych win niemusujących w odniesieniu do niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”.

Dla tych nazw „Alsace grand cru” win czerwonych ustalono minimalną zawartość cukru winogron w momencie zbioru oraz ich minimalną naturalną objętościową zawartość alkoholu.

Uściślenia te nie mają wpływu na jednolity dokument.

W przypadku win białych minimalną zawartość cukru w winogronach zwiększono o 2 lub 3 gramy na litr moszczu, aby zachować taką samą różnicę 1 % obj. między wartościami każdego poziomu minimalnej naturalnej objętościowej zawartości alkoholu co w poprzedniej wersji specyfikacji. Organ odpowiedzialny za obronę i zarządzanie przy obliczaniu zmiany gramów cukru na alkohol zdecydował o stosowaniu wartości 17 gramów cukru na 1 % obj. w przypadku win białych, podczas gdy w pierwotnej wersji specyfikacji produktu zastosował wartość 16,83. Przy sporządzaniu pierwszej wersji specyfikacji właściwy komitet krajowy INAO zalecał wartość 17.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

12. Wydajność

W rozdziale I pkt VIII ppkt 1 i 2 specyfikacji produktu zmniejszono wydajność i wydajność docelową, co umożliwia lepszą kontrolę jakości win białych i win białych z określeniem „vendanges tardives”, zgodnie z hierarchiczną strukturą nazw pochodzenia z regionu Alzacji.

Zmieniono art. 5 jednolitego dokumentu, aby uwzględnić wydajność maksymalną (docelową).

Nazwę stosowaną „Pinot noir” dodano do specyfikacji produktu, ponieważ na szczeblu krajowym rozpatrzono wniosek o uznanie czerwonych win niemusujących w ramach niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”.

Wydajność i wydajność docelową dla win czerwonych ustalono zgodnie z hierarchiczną strukturą nazw pochodzenia z regionu Alzacji, a zatem na niższych poziomach dla tych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

13. Fermentacja jabłkowo-mlekowa, zawartość cukrów fermentujących w winach czerwonych

W rozdziale I pkt IX ppkt 1 lit. c) specyfikacji produktu sprecyzowano, że fermentacja jabłkowo-mlekowa dla win czerwonych jest zakończona.

Aby zagwarantować kontrolę tej reguły, ustalono że zawartość kwasu jabłkowego na etapie pakowania nie przekracza 0,4 grama na litr.

W pkt IX ppkt 1 lit. d) dla win czerwonych ustalono, że zawartość cukrów fermentujących (glukozy i fruktozy) nie przekracza 2 gramów na litr po fermentacji.

Nie wymaga to zmian w jednolitym dokumencie.

14. Zakaz zwiększania minimalnej naturalnej objętościowej zawartości alkoholu w winach czerwonych

W rozdziale I pkt IX ppkt 1 lit. e) specyfikacji produktu sprecyzowano, że wina czerwone nie podlegają wzbogacaniu. To ograniczenie produkcji jest zgodne z wyznaczeniem działek przeznaczonych do produkcji winogron, minimalną gęstością nasadzeń, zasadami cięcia i niską wydajnością.

Nie wymaga to zmian w jednolitym dokumencie.

15. Wydajność piwnicy do produkcji wina

W rozdziale I pkt IX ppkt 1 lit. g) specyfikacji produktu obniżono współczynnik służący do obliczania wydajności piwnicy do produkcji wina.

Nie potrzeba, aby stosunek wielkości poprzednich zbiorów do wydajności piwnicy do produkcji wina był tak duży, jak zapisano wcześniej.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

16. Termin dojrzewania win czerwonych i ich wprowadzania do obrotu z przeznaczeniem dla konsumentów

W rozdziale I pkt IX ppkt 2 specyfikacji produktu minimalny okres dojrzewania win czerwonych ustalono na 1 października roku następującego po roku zbiorów. Wina produkowane z winogron odmiany winorośli pinot noir N pochodzących z tego obszaru potrzebują minimum czasu, aby ich cechy charakterystyczne nabrały wyrazu.

W rozdziale I pkt IX ppkt 5 lit. a) wskazano, że po zakończeniu okresu dojrzewania wina czerwone można wprowadzać do obrotu dla konsumentów dopiero od 1 października roku następującego po roku zbiorów.

Zmiany te nie wymagają zmiany jednolitego dokumentu.

17. Kontrola partii zabutelkowanych

W rozdziale I pkt IX ppkt 3 lit. b) specyfikacji produktu skreślono przepis dotyczący przechowywania reprezentatywnych butelek do kontroli partii zabutelkowanych.

Zasada ta stanowi środek kontroli i jest teraz uwzględniana w planie kontroli.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

18. Przechowywanie win zabutelkowanych

W rozdziale I pkt IX ppkt 4 specyfikacji produktu określono cechy miejsca przechowywania win zabutelkowanych.

Umożliwia to podmiotom lepsze zrozumienie tej zasady i ułatwia kontrolę jej stosowania.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

19. Czynniki ludzkie mające wpływ na związek z obszarem geograficznym

Zmieniono tekst w rozdziale I pkt X ppkt 1 lit. b) specyfikacji produktu, aby uwzględnić uznanie czerwonych win niemających w ramach nazw pochodzenia „Alsace grand cru Hengst” i „Alsace grand cru Kirchberg de Barr”:

- w odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia „Alsace grand cru Hengst” dodano następujące informacje: uznanie w 2022 r. w odniesieniu do win czerwonych, dopuszczenie jedynie odmiany winorośli pinot noir N, minimalna gęstość nasadzeń do produkcji win czerwonych 5 500 roślin na hektar, zakaz wzbogacania, obowiązkowy okres dojrzewania co najmniej 10 m-cy;
- w odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia „Alsace grand cru Kirchberg de Barr” dodano następujące informacje: uznanie w 2022 r. w odniesieniu do win czerwonych, dopuszczenie jedynie odmiany winorośli pinot noir N, minimalna gęstość nasadzeń do produkcji win czerwonych 5 000 roślin na hektar, zakaz wzbogacania, obowiązkowy okres dojrzewania co najmniej 10 m-cy.

W pkt X ust. 1 lit. b) usunięto informację, że te dwie nazwy pochodzenia uznano w odniesieniu do odmian białych, a tam, gdzie wymaga tego zrozumiałość tekstu, dodano słowa „dla win białych”.

Przedmiotowe zmiany nie powodują zmian jednolitego dokumentu.

W odniesieniu do nazw odmian winorośli muscats à petits grains dodano wyrazy „białe” i „różowe”, w celu skorygowania przeoczenia w poprzedniej wersji specyfikacji produktu. Dodania te nie mają wpływu na jednolity dokument.

20. Opis wina lub win

W rozdziale I pkt X ppkt 2 specyfikacji produktu dodano opis wyglądu win białych w celu dokładniejszego ich opisanie.

W odniesieniu do dwóch pierwszych rodzajów: „Oba rodzaje wina charakteryzują się dużą intensywnością barwy, włącznie do barwy złotożółtej”.

W odniesieniu do pozostałych dwóch rodzajów: „Oba rodzaje wina charakteryzują się dużą intensywnością barwy, włącznie do barwy bursztynowej”.

Zmiana w pkt 4 jednolitego dokumentu.

W odniesieniu do nazw pochodzenia „Alsace grand cru Hengst” i „Alsace grand cru Kirchberg de Barr” dodano opis głównych właściwości organoleptycznych win czerwonych.

Opis ten nie ma wpływu na jednolity dokument.

21. Związek z obszarem geograficznym

W rozdziale I pkt X ppkt 3 specyfikacji produktu, w odniesieniu do nazwy pochodzenia „Alsace grand cru Hengst”, informacje na temat związku między pochodzeniem geograficznym a cechami charakterystycznymi win, które mogą mieć również zastosowanie do win czerwonych objętych tą nazwą, uzupełniono o informacje specyficzne dla win czerwonych.

Nie wymaga to zmian w jednolitym dokumencie.

22. Środki przejściowe

W rozdziale I pkt XI ppkt 2 specyfikacji produktu, przez analogię ze zmianą w rozdziale I pkt VI, usunięto maksymalną wysokość drutu rusztowania i zmniejszono maksymalną liczbę oczek na krzew.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

23. Obowiązkowe wskazanie zawartości cukru na etykietach i innych nośnikach informacji w odniesieniu do win białych

W rozdziale I pkt XII ppkt 2 lit. d) specyfikacji produktu dodano nowy tekst, zastępując poprzedni, aby nadać charakter obowiązku nieobowiązkowemu dotychczas wskazywaniu zawartości cukru, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (UE) 2019/33.

Dzięki tym wzmiankom rodzaj wina jest bardziej zrozumiały dla konsumenta.

Ta nowa zasada nie ma zastosowania do win opatrzonych tradycyjnymi określeniami „vendanges tardives” i „sélection de grains nobles”.

Uzupełniono pkt 9 jednolitego dokumentu.

W pkt XII ppkt 2 pierwotna lit. d) otrzymała oznaczenie lit. e).

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

24. Uprzednia deklaracja dotycząca przeznaczenia działek

W rozdziale II pkt I ppkt 1 specyfikacji produktu dodano uściślenie przepisów dotyczących uprzedniej deklaracji dotyczącej przeznaczenia działek, składanej przez podmiot gospodarczy organowi odpowiedzialnemu za ochronę nazw pochodzenia „Alsace grand cru” i zarządzanie nimi w przypadku zaniechania produkcji produktu objętego tą nazwą.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

JEDNOLITY DOKUMENT**1. Nazwa lub nazwy**

Alsace grand cru Kessler

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego:

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. Kategorie produktów sektora wina

1. Wino

4. Opis wina lub win

1.

KRÓTKI OPIS

Są to białe wina niemusujące.

Minimalna naturalna objętościowa zawartość alkoholu win wynosi 12,5 % w przypadku gewurztraminer Rs i pinot gris G, a 11 % w przypadku innych odmian winorośli. Całkowita objętościowa zawartość alkoholu win po wzbogaceniu wina nie przekracza 15 % w przypadku win z odmian winorośli gewurztraminer B i pinot gris G oraz 14 % w przypadku win z innych odmian.

Pozostałe analityczne cechy charakterystyczne są zgodne z cechami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Te białe wina doskonale nadają się do długiego dojrzewania. Charakteryzują się dużą świeżością opartą na dominującej kwasowości winowej, wynikającej z dobrej dojrzałości winogron. Nazwę pochodzenia można uzupełniać nazwami powszechnie stosowanymi, pod warunkiem że wina wyprodukowano wyłącznie z odmian winorośli, do których dana nazwa nawiązuje. Mają one dużo materii, są bardzo złożone, ich aromat jest intensywny i mocno zniuansowany. Ich smak długo utrzymuje się w ustach. W miarę dojrzewania stają się bardziej złożone.

Można wyróżnić: wina wytrawne, które są mineralne, i wina aromatyczne, które są owocowe, tłuste, bogate. Oba rodzaje wina charakteryzują się dużą intensywnością barwy, do złotożółtej włącznie.

Ogólne cechy analityczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwalentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

2. Nazwa uzupełniona określeniem „vendanges tardives” (późne zbiory)

KRÓTKI OPIS

Minimalna naturalna objętościowa zawartość alkoholu win wynosi 16 % w przypadku gewurztraminer Rs i pinot gris G, a 14,5 % w przypadku innych odmian winorośli.

Pozostałe analityczne cechy charakterystyczne są zgodne z cechami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Wina opatrzone określeniem „vendanges tardives” często charakteryzują się bardzo egzotycznymi aromatami, np. kandyzowanych owoców i świeżym finiszem. Charakteryzują się niezwykłym stężeniem i długo utrzymującym się aromatem. Wina te charakteryzują się dużą intensywnością barwy, która może dochodzić do bursztynowej.

Ogólne cechy analityczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwalentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

3. Nazwa uzupełniona określeniem „sélection de grains nobles” (wybór gron szlachetnych)

KRÓTKI OPIS

Minimalna naturalna objętościowa zawartość alkoholu win wynosi 18,2 % w przypadku gewurztraminer Rs i pinot gris G, a 16,4 % w przypadku innych odmian winorośli.

Pozostałe analityczne cechy charakterystyczne są zgodne z cechami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Wina z określeniem „sélection de grains nobles” to wina bardziej skoncentrowane i intensywne, często o aromatach przecieru owocowego. Charakteryzują się niezwykłym stężeniem i długo utrzymującym się aromatem. Wina te charakteryzują się dużą intensywnością barwy, która może dochodzić do bursztynowej.

Ogólne cechy analityczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

5. Praktyki winiarskie

5.1. Szczególne praktyki enologiczne

1. Sposób prowadzenia winorośli: gęstość nasadzeń

Praktyka uprawy

Minimalna gęstość nasadzeń w winnicy wynosi 4 500 krzewów na hektar.

Odległość między rzędami nie może przekraczać 2 metrów.

Odstęp między rzędami winorośli wynosi od co najmniej 0,75 m do nie więcej niż 1,50 m.

Od 25 października 2011 r. karczowanie rzędów na działce nie może prowadzić do powstania między rzędami odstępu przekraczającego w najszerszych miejscach 3 metry.

2. Sposób prowadzenia winorośli: zasady cięcia

Praktyka uprawy

Winorośl prowadzona jest techniką jednoramiennego lub dwuramiennego sznura Guyota, z maksymalnie 18. oczkami na krzew.

3. Zbiór

Praktyka uprawy

Wina produkuje się z winogron zebranych ręcznie.

4. Zwiększenie minimalnej naturalnej objętościowej zawartości alkoholu

Szczególne praktyki enologiczne

Zwiększenie minimalnej średniej objętościowej naturalnej zawartości alkoholu nie może przekroczyć:

0,5 % obj. w przypadku win z odmian gewurztraminer B i pinot gris G,

1,5 % obj. w przypadku win innych odmian.

Win kwalifikujących się do określenia „vendanges tardives” lub „sélection de grains nobles” nie poddaje się wzbogacaniu.

5. Produkcja

Ograniczenie mające zastosowanie do produkcji wina

Zabrania się stosowania zrębków drewna.

6. Dojrzewanie win

Szczególne praktyki enologiczne

Wina dojrzewają co najmniej do 1 czerwca roku następującego po roku zbiorów.

Wina kwalifikujące się do określenia „vendanges tardives” lub „sélection de grains nobles” dojrzewają co najmniej do 1 czerwca drugiego roku po zbiorach.

5.2. Maksymalna wydajność

1. Nazwa uzupełniona lub nie określeniem „vendanges tardives”

60 hektolitrów z hektara

2. Nazwa uzupełniona określeniem „sélection de grains nobles”

48 hektolitrów z hektara

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Zbiór winogron, ich fermentacja oraz produkcja i dojrzewanie win odbywają się na obszarze następujących gmin, na podstawie oficjalnego kodu geograficznego z 2021 r.:

— w departamencie Haut-Rhin: gminy uwzględnione w całości: Ammerschwihr, Beblenheim, Bennwihr, Bergheim, Bergholtz, Eguisheim, Guebenschwihr, Guebwiller, Hattstatt, Hunawihr, Ingersheim, Katzenthal, Mittelwihr, Niedermorschwihr, Orschwihr, Pfaffenheim, Ribeauvillé, Riquewihr, Rodern, Rouffach, Saint-Hippolyte, Soultzmatt, Thann, Turckheim, Vieux-Thann, Voegtlinshoffen, Westhalten, Wettolsheim, Wintzenheim, Wuenheim, Zellenberg;

gmina uwzględniona częściowo: Kaysersberg Vignoble; wyłącznie w odniesieniu do terytorium gmin delegowanych Kientzheim i Sigolsheim;

— w departamencie Bas-Rhin: Andlau, Barr, Bergbieten, Blienschwiller, Dahlenheim, Dambach-la-Ville, Eichhoffen, Kintzheim, Marlenheim, Mittelbergheim, Molsheim, Nothalten, Scharrachbergheim-Irmstett, Wolxheim.

W urzędzie gminy uwzględnionej częściowo złożono mapę określającą granice obszaru geograficznego.

Dokumenty kartograficzne przedstawiające obszar geograficzny są dostępne do wglądu na stronie internetowej INAO (Krajowy Instytut ds. Pochodzenia i Jakości).

7. Odmiana(-y) winorośli

Gewurztraminer Rs

Muscat Ottonel B - Muscat, Moscato

Muscat à petits grains blancs B - Muscat, Moscato

Muscat à petits grains roses Rs - Muscat, Moscato

Pinot gris G

Riesling B

8. Opis związku lub związków

Kontrolowana nazwa pochodzenia „Alsace grand cru Kessler” czerpie z korzystnych warunków klimatycznych charakterystycznych dla alzackich winnic w jednej z najlepszych lokalizacji. Położone w malowniczym krajobrazie Alzacji winnice umożliwiają produkcję win o wysokiej ekspresji, wyrazistym charakterze i unikatowej osobowości.

Jednorodność substratu pozwala różnym odmianom na wyrażenie w winach wszystkich ich cech charakterystycznych – zarówno wytrawnych jak i mineralnych, charakterystycznej rzeźkości, trwałości i harmonii kwiatowych i owocowych aromatów.

Dośkonale warunki klimatyczne pod koniec sezonu sprzyjają koncentracji cukru na krzewach oraz rozwojowi szlachetnej pleśni, co umożliwia produkcję win z przejrzałych zbiorów.

Dojrzewanie przewidziane w specyfikacji pozwala na poprawę jakości win.

Przyjmując rygorystyczne przepisy dotyczące produkcji, takie jak utrzymywanie dużej powierzchni liści i ręczne zbiory, alzaccy plantatorzy winorośli zachowują zdecydowany charakter win cenionych za złożoność i potencjał starzenia.

Są to jedne z najlepszych win tego regionu. Wina te są bardziej dopracowane niż wina objęte kontrolowaną nazwą pochodzenia „Alsace”.

To miejsce uprawy, dziś powszechnie cenione, chwalono już w publikacji Médarda Bartha „Der Rebbau des Elsass und die Absatzgebieten seiner Weine” z 1958 r.

9. **Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)**

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie odstępstwa w odniesieniu do fermentacji, produkcji i dojrzewania wina, stanowi obszar następujących gmin, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym z 2021 r.:

— w departamencie Haut-Rhin: gminy uwzględnione w całości: Bergholtz-Zell, Berrwiller, Buhl, Cernay, Colmar, Gundolsheim, Hartmanswiller, Herrlisheim, Houssen, Husseren-les-Châteaux, Jungholtz, Leimbach, Obermorschwihr, Osenbach, Ostheim, Rorschwihr, Soultz, Steinbach, Uffholtz, Walbach, Wattwiller, Wihr-au-Val, Zimmerbach;

gmina uwzględniona częściowo: Kaysersberg Vignoble wyłącznie w odniesieniu do terytorium gminy delegowanej Kaysersberg;

— w departamencie Bas-Rhin: Albé, Avolsheim, Balbronn, Bernardswiller, Bernardvillé, Bischoffsheim, Boersch, Bourghem, Châtenois, Cleebourg, Dachstein, Dangolsheim, Dieffenthal, Dorlisheim, Epfig, Ergersheim, Ernolsheim-Bruche, Fessenheim-le-Bas, Flexbourg, Furdenheim, Gertwiller, Gimbrecht-Berstett, Goxwiller, Heiligenstein, Itterswiller, Kienheim, Kirchheim, Kuttolsheim, Mittelhausen, Mutzig, Nordheim, Oberhoffen-les-Wissenbourg, Obernai, Odratzheim, Orschwiller, Osthoffen, Ottrott, Petersbach, Reichsfeld, Riedseltz, Rosenwiller, Rosheim, Rott, Saint-Nabor, Saint-Pierre, Scherwiller, Seebach, Soultz-les-Bains, Steinseltz, Stotzheim, Strasbourg, Traenheim, Villé, Wangen, Westhoffen, Wissembourg, Zellwiller.

Pakowanie na wyznaczonym obszarze geograficznym

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

pakowanie na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu

Wina są pakowane w butelki typu „Vin du Rhin” zgodnie z przepisami dekretu nr 55-673 z dnia 20 maja 1955 r., zarządzenia z dnia 13 maja 1959 r. i dekretu z dnia 19 marca 1963 r., z wyłączeniem wszelkich innych rodzajów butelek.

Od publikacji ustawy z dnia 5 lipca 1972 r. wina w departamentach Bas-Rhin i Haut-Rhin butelkowane są w smukłe butelki typu „Vin du Rhin”, opisane w dekrete z 1955 r.

Wskazanie rocznika

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Rocznik musi być podany wraz z nazwą w deklaracjach zbiorów i zapasów, dokumentach towarzyszących, reklamach, ulotkach, etykietach, fakturach i wszelkich pojemnikach.

Nazwy zwyczajowe

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Chronioną nazwę pochodzenia można uzupełniać jedną z nazw powszechnie stosowanych, pod warunkiem że wina pochodzą wyłącznie z odmian winorośli, na które dana nazwa wskazuje.

Zabrania się umieszczania dwóch albo więcej nazw zwyczajowych na tej samej etykiecie.

Nazwy zwyczajowe to:

Gewurztraminer,

Muscat,

Muscat Ottonel,

Pinot gris,

Riesling.

Określenia tradycyjne „vendanges tardives” i „sélection de grains nobles”

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Dla win kwalifikujących się do określenia „vendanges tardives” lub „sélection de grains nobles” obowiązkowe jest podanie:

— rocznika,

— oraz jednej z nazw zwyczajowych.

Wskazanie zawartości cukru

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Win białych, dla których zgodnie z niniejszą specyfikacją zastrzeżono jedną z 51 kontrolowanych nazw pochodzenia „Alsace Grand Cru – nazwa miejsca” (fr. *lieu-dit*) (z wyjątkiem określeń „vendanges tardives” i „sélection de grains nobles”), prezentowanych pod wskazaną nazwą, nie można oferować klientom, wysyłać, oferować do sprzedaży ani sprzedawać bez wskazania bardzo widoczną czcionką zawartości cukru w reklamach, ulotkach, etykietach, fakturach i pojemnikach, zgodnie z definicją w przepisach europejskich.

Link do specyfikacji produktu

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-4cec3ff9-abd4-4253-a1db-245ddd809faa

**Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia zmiany standardowej w specyfikacji produktu
objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2
i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33**

(2022/C 385/11)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

INFORMACJA DOTYCZĄCA ZATWIERDZENIA ZMIANY STANDARDOWEJ

„Alsace grand cru Kanzlerberg”

PDO-FR-A0410-AM02

Data przekazania informacji: 20.7.2022 r.

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Dodatkowa wzmianka

W rozdziale I pkt II ppkt 1 specyfikacji dodano następujące nazwy zwyczajowe: „Sylvaner” i „Pinot noir” oraz odpowiadające im odmiany winorośli – „sylvaner B” i „pinot noir N”.

Nazwę zwyczajową „Sylvaner” dodano w celu skorygowania przeoczenia w pierwszej wersji specyfikacji. W pierwszej wersji rozdziału I pkt X ppkt 1 lit. b) wskazano, że dozwolone odmiany „można poddawać winifikacji i wprowadzać do obrotu pod ich odpowiednimi nazwami”, ale odpowiedniej nazwy zwyczajowej nie uwzględniono w wykazie możliwych nazw zwyczajowych. Przed zatwierdzeniem pierwszej wersji specyfikacji odmianę sylvaner B dodano decyzją krajową do odmian dopuszczonych do produkcji win objętych nazwą pochodzenia „Alsace grand cru Zotzenberg”, biorąc pod uwagę lokalne praktyki i renomę tych win.

Nazwę zwyczajową „Pinot noir” dodano do specyfikacji produktu, ponieważ na szczeblu krajowym rozpatrzone wnioski o uznanie czerwonych win niemusujących w ramach niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”. Niniejszy wniosek o uznanie wina czerwonego opiera się na historii, renomie i cechach charakterystycznych win produkowanych z winogron odmiany pinot noir N produkowanych na działkach określonych dla tych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”. Jedyną odmianą winorośli zatwierdzoną do produkcji tych win czerwonych jest odmiana pinot noir N.

Rozdział I pkt II ppkt 1 specyfikacji produktu dotyczy odmian winorośli muscats à petits grains odpowiadających nazwie zwyczajowej „Muscat”. W nazwach tych odmian dodano wyrazy „białe” i „różowe”, aby skorygować przeoczenie w poprzedniej wersji specyfikacji.

Zmiany te nie wymagają zmiany jednolitego dokumentu.

2. Rodzaje produktów

W rozdziale I pkt III specyfikacji produktu zmieniono tekst w celu wskazania, że kontrolowane nazwy pochodzenia, o których mowa w tej specyfikacji, nie są już wyłącznie nazwami zastrzeżonymi dla białych win niemusujących.

Wymieniono konkretne kontrolowane nazwy pochodzenia „Alsace grand cru”, zastrzeżone dla białych i czerwonych win niemusujących („Alsace grand cru Hengst”, „Alsace grand cru Kirchberg de Barr”).

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

3. Obszar geograficzny

W rozdziale I pkt IV ppkt 1 specyfikacji produktu dodano akapit, aby wprowadzić odniesienie do dat zatwierdzenia obszaru geograficznego przez właściwy komitet krajowy INAO oraz wskazać ramy wyznaczenia obszaru uwzględnionego w specyfikacji produktu, tj. oficjalny kod geograficzny z 2021 r. Odniesienie to zapewnia pewność prawną wytyczenia obszaru.

Wprowadzenie odniesienia do oficjalnego kodu geograficznego z 2021 r. spowodowało aktualizację wykazu nazw gmin. Usunięto gminy Kientzheim i Sigolsheim, gdyż ich terytoria należą obecnie do gminy Kaysersberg Vignoble.

Są to zmiany redakcyjne, bez wpływu na granice obszaru geograficznego.

W ppkt 1 dodano też zdania w brzmieniu:

„Dokumenty kartograficzne przedstawiające obszar geograficzny są dostępne do wglądu na stronie internetowej INAO (Krajowy Instytut ds. Pochodzenia i Jakości).

W urzędzie gminy uwzględnionej częściowo złożono mapę określającą granice obszaru geograficznego.”.

Przedmiotowe zmiany powodują zmianę w pkt 6 jednolitego dokumentu.

4. Wyznaczone działki rolne

W rozdziale I pkt IV ppkt 2 specyfikacji produktu:

- w celu skorygowania przeoczenia w akapicie pierwszym dodano informację „6 i 7 września 2006 r.”, odpowiadającą dacie zatwierdzenia przez właściwy komitet krajowy wyznaczonych działek rolnych;
- w celu uwzględnienia zmian nazw gmin wprowadzonych w pkt IV ppkt 1 zmieniono brzmienie akapitu drugiego;
- w tabeli zaktualizowano kolumnę „Gminy”, podając nazwy gmin wymienione w pkt IV ppkt 1.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

5. Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

W rozdziale I pkt IV ppkt 3 specyfikacji produktu zmieniono akapit, aby wskazać ramy wyznaczenia obszaru uwzględnionego w specyfikacji produktu, tj. wymieniony w specyfikacji oficjalny kod geograficzny z 2021 r. Odniesienie to zapewnia pewność prawną wytyczenia obszaru.

Wprowadzenie odniesienia do oficjalnego kodu geograficznego z 2021 r. spowodowało aktualizację wykazu nazw gmin. Skreślono w związku z tym nazwę gminy Kaysersberg i dodano nazwę gminy Kaysersberg Vignoble wraz z informacją, że gmina ta jest uwzględniona częściowo, tj. wyłącznie w odniesieniu do terytorium gminy delegowanej Kaysersberg.

Są to zmiany redakcyjne, bez wpływu na granice obszaru bezpośredniego sąsiedztwa.

Przedmiotowe zmiany powodują zmianę w pkt 9 jednolitego dokumentu.

6. Odmiany winorośli

W rozdziale I pkt V ppkt 1 specyfikacji produktu dodano zbitki wyrazowe „– dla win białych:” i „– dla win czerwonych: odmiana winorośli pinot noir N”, ponieważ na szczepie krajowym rozpatrzono wniosek o uznanie czerwonych win niemusujących w odniesieniu do niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”. Jediną odmianą winorośli zatwierdzoną do produkcji tych win czerwonych jest odmiana pinot noir N. Jest to też jedyna odmiana winorośli dopuszczona do produkcji wina czerwonego objętego nazwą pochodzenia „Alsace”.

W pkt V ppkt 1 lit. a), b) i e) oraz pkt V ppkt 2 lit. b) w odniesieniu do nazw odmian winorośli muscats à petits grains dodano wyrazy „białe” i „różowe” w celu skorygowania przeoczenia w poprzedniej wersji specyfikacji.

Przedmiotowe zmiany nie powodują zmian jednolitego dokumentu.

7. Gęstość nasadzeń

W rozdziale I pkt V ppkt 1 specyfikacji produktu dodano zbitki wyrazowe: „Do produkcji wina białego” i „Do produkcji wina czerwonego” w celu rozróżnienia minimalnej gęstości nasadzeń w zależności od koloru win. Wskazano gęstość nasadzeń w odniesieniu do oznaczeń, w ramach których można produkować wina czerwone.

Przedmiotowe dodania nie powodują zmian jednolitego dokumentu.

W rozdziale I pkt VI ppkt 1 specyfikacji produktu sprecyzowano datę wejścia w życie zasady dotyczącej możliwości dostosowania gęstości nasadzeń przez karczowanie: „25 października 2011 r.”, zastępując sformułowanie „w dniu zatwierdzenia niniejszej specyfikacji produktu”.

Przedmiotowa zmiana powoduje zmianę w pkt 5 jednolitego dokumentu.

8. Zasady cięcia

W rozdziale I pkt VI ppkt 1 lit. b) specyfikacji w odniesieniu do win białych skreślono zasadę dotyczącą liczby oczek na metr kwadratowy powierzchni gruntu, która różniła się w zależności od odmian winorośli, wprowadzając jedną zasadę 18. oczek na krzew.

Zmiana ta pozwala zharmonizować brzmienie specyfikacji produktu alzackich nazw pochodzenia oraz uprościć metody kontroli.

Zmiana ta powoduje zmianę w pkt 5 jednolitego dokumentu.

Na początku zdania dodano „Dla win białych”, ponieważ na szczeblu krajowym rozpatrzono wniosek o uznanie czerwonych win niemusujących w odniesieniu do niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”.

Dodano zasadę cięcia w odniesieniu do win czerwonych; maksymalna liczba oczek na krzew wynosi 14. Jest ona niższa od dozwolonej w przypadku produkcji win białych. Zasada ta umożliwia zachowanie spójności z ustaloną wydajnością i produkcją winogron wysokiej jakości.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

9. Zasady dotyczące przywiązywania pędów i wysokości ulistnienia

W rozdziale I pkt VI ppkt 1 specyfikacji usunięto maksymalną wysokość drutu nośnego rusztowania i zmieniono metodę pomiaru wysokości ulistnienia poddanego palikowaniu.

Zmiany te umożliwiają sprawdzenie zgodności z wymogiem wysokości ulistnienia w trakcie wegetacji, podczas gdy wcześniej istniało wyłącznie zobowiązanie starannego działania.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

10. Średnia dopuszczalna maksymalna ilość winogron z danej działki

W rozdziale I pkt VI ppkt 1 lit. d) specyfikacji produktu średnią dopuszczalną maksymalną ilość winogron z danej działki w przypadku win białych obniżono z 10 000 do 8 500 kilogramów z hektara, spójnie z obniżeniem wydajności dla tych win.

Wartość dla win czerwonych ustalono na niższą od wartości ustalonej dla win białych, spójnie z wydajnością tych win.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

11. Dojrzewanie winogron i minimalna naturalna objętościowa zawartość alkoholu

W rozdziale I pkt VII ppkt 2 lit. a) specyfikacji produktu zmieniono tabelę, aby uwzględnić rozpatrzony na poziomie krajowym wniosek o uznanie czerwonych win niemusujących w odniesieniu do niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”.

Dla tych nazw „Alsace grand cru” win czerwonych ustalono minimalną zawartość cukru winogron w momencie zbioru oraz ich minimalną naturalną objętościową zawartość alkoholu.

Uściślenia te nie mają wpływu na jednolity dokument.

W przypadku win białych minimalną zawartość cukru w winogronach zwiększono o 2 lub 3 gramy na litr moszczu, aby zachować taką samą różnicę 1 % obj. między wartościami każdego poziomu minimalnej naturalnej objętościowej zawartości alkoholu co w poprzedniej wersji specyfikacji. Organ odpowiedzialny za obronę i zarządzanie przy obliczaniu zmiany gramów cukru na alkohol zdecydował o stosowaniu wartości 17 gramów cukru na 1 % obj. w przypadku win białych, podczas gdy w pierwotnej wersji specyfikacji produktu zastosował wartość 16,83. Przy sporządzaniu pierwszej wersji specyfikacji właściwy komitet krajowy INAO zalecał wartość 17.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

12. Wydajność

W rozdziale I pkt VIII ppkt 1 i 2 specyfikacji produktu zmniejszono wydajność i wydajność docelową, co umożliwia lepszą kontrolę jakości win białych i win białych z określeniem „vendanges tardives”, zgodnie z hierarchiczną strukturą nazw pochodzenia z regionu Alzacji.

Zmieniono art. 5 jednolitego dokumentu, aby uwzględnić wydajność maksymalną (docelową).

Nazwę stosowaną „Pinot noir” dodano do specyfikacji produktu, ponieważ na szczebli krajowym rozpatrzono wniosek o uznanie czerwonych win niemusujących w ramach niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”.

Wydajność i wydajność docelową dla win czerwonych ustalono zgodnie z hierarchiczną strukturą nazw pochodzenia z regionu Alzacji, a zatem na niższych poziomach dla tych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

13. Fermentacja jabłkowo-mlekowa, zawartość cukrów fermentujących w winach czerwonych

W rozdziale I pkt IX ppkt 1 lit. c) specyfikacji produktu sprecyzowano, że fermentacja jabłkowo-mlekowa dla win czerwonych jest zakończona.

Aby zagwarantować kontrolę tej reguły, ustalono że zawartość kwasu jabłkowego na etapie pakowania nie przekracza 0,4 grama na litr.

W pkt IX ppkt 1 lit. d) dla win czerwonych ustalono, że zawartość cukrów fermentujących (glukozy i fruktozy) nie przekracza 2 gramów na litr po fermentacji.

Nie wymaga to zmian w jednolitym dokumencie.

14. Zakaz zwiększania minimalnej naturalnej objętościowej zawartości alkoholu w winach czerwonych

W rozdziale I pkt IX ppkt 1 lit. e) specyfikacji produktu sprecyzowano, że wina czerwone nie podlegają wzbogacaniu. To ograniczenie produkcji jest zgodne z wyznaczeniem działek przeznaczonych do produkcji winogron, minimalną gęstością nasadzeń, zasadami cięcia i niską wydajnością.

Nie wymaga to zmian w jednolitym dokumencie.

15. Wydajność piwnicy do produkcji wina

W rozdziale I pkt IX ppkt 1 lit. g) specyfikacji produktu obniżono współczynnik służący do obliczania wydajności piwnicy do produkcji wina.

Nie potrzeba, aby stosunek wielkości poprzednich zbiorów do wydajności piwnicy do produkcji wina był tak duży, jak zapisano wcześniej.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

16. Termin dojrzewania win czerwonych i ich wprowadzania do obrotu z przeznaczeniem dla konsumentów

W rozdziale I pkt IX ppkt 2 specyfikacji produktu minimalny okres dojrzewania win czerwonych ustalono na 1 października roku następującego po roku zbiorów. Wina produkowane z winogron odmiany winorośli pinot noir N pochodzących z tego obszaru potrzebują minimum czasu, aby ich cechy charakterystyczne nabrały wyrazu.

W rozdziale I pkt IX ppkt 5 lit. a) wskazano, że po zakończeniu okresu dojrzewania wina czerwone można wprowadzać do obrotu dla konsumentów dopiero od 1 października roku następującego po roku zbiorów.

Zmiany te nie wymagają zmiany jednolitego dokumentu.

17. Kontrola partii zabutelkowanych

W rozdziale I pkt IX ppkt 3 lit. b) specyfikacji produktu skreślono przepis dotyczący przechowywania reprezentatywnych butelek do kontroli partii zabutelkowanych.

Zasada ta stanowi środek kontroli i jest teraz uwzględniana w planie kontroli.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

18. Przechowywanie win zabutelkowanych

W rozdziale I pkt IX ppkt 4 specyfikacji produktu określono cechy miejsca przechowywania win zabutelkowanych.

Umożliwia to podmiotom lepsze zrozumienie tej zasady i ułatwia kontrolę jej stosowania.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

19. Czynniki ludzkie mające wpływ na związek z obszarem geograficznym

Zmieniono tekst w rozdziale I pkt X ppkt 1 lit. b) specyfikacji produktu, aby uwzględnić uznanie czerwonych win niemających w ramach nazw pochodzenia „Alsace grand cru Hengst” i „Alsace grand cru Kirchberg de Barr”:

- w odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia „Alsace grand cru Hengst” dodano następujące informacje: uznanie w 2022 r. w odniesieniu do win czerwonych, dopuszczenie jedynie odmiany winorośli pinot noir N, minimalna gęstość nasadzeń do produkcji win czerwonych 5 500 roślin na hektar, zakaz wzbogacania, obowiązkowy okres dojrzewania co najmniej 10 m-cy;
- w odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia „Alsace grand cru Kirchberg de Barr” dodano następujące informacje: uznanie w 2022 r. w odniesieniu do win czerwonych, dopuszczenie jedynie odmiany winorośli pinot noir N, minimalna gęstość nasadzeń do produkcji win czerwonych 5 000 roślin na hektar, zakaz wzbogacania, obowiązkowy okres dojrzewania co najmniej 10 m-cy.

W pkt X ust. 1 lit. b) usunięto informację, że te dwie nazwy pochodzenia uznano w odniesieniu do odmian białych, a tam, gdzie wymaga tego zrozumiałość tekstu, dodano słowa „dla win białych”.

Przedmiotowe zmiany nie powodują zmian jednolitego dokumentu.

W odniesieniu do nazw odmian winorośli muscats à petits grains dodano wyrazy „białe” i „różowe”, w celu skorygowania przeoczenia w poprzedniej wersji specyfikacji produktu. Dodania te nie mają wpływu na jednolity dokument.

20. Opis wina lub win

W rozdziale I pkt X ppkt 2 specyfikacji produktu dodano opis wyglądu win białych w celu dokładniejszego ich opisanie.

W odniesieniu do dwóch pierwszych rodzajów: „Oba rodzaje wina charakteryzują się dużą intensywnością barwy, włącznie do barwy złotożółtej”.

W odniesieniu do pozostałych dwóch rodzajów: „Oba rodzaje wina charakteryzują się dużą intensywnością barwy, włącznie do barwy bursztynowej”.

Zmiana w pkt 4 jednolitego dokumentu.

W odniesieniu do nazw pochodzenia „Alsace grand cru Hengst” i „Alsace grand cru Kirchberg de Barr” dodano opis głównych właściwości organoleptycznych win czerwonych.

Opis ten nie ma wpływu na jednolity dokument.

21. Związek z obszarem geograficznym

W rozdziale I pkt X ppkt 3 specyfikacji produktu, w odniesieniu do nazwy pochodzenia „Alsace grand cru Hengst”, informacje na temat związku między pochodzeniem geograficznym a cechami charakterystycznymi win, które mogą mieć również zastosowanie do win czerwonych objętych tą nazwą, uzupełniono o informacje specyficzne dla win czerwonych.

Nie wymaga to zmian w jednolitym dokumencie.

22. Środki przejściowe

W rozdziale I pkt XI ppkt 2 specyfikacji produktu, przez analogię ze zmianą w rozdziale I pkt VI, usunięto maksymalną wysokość drutu rusztowania i zmniejszono maksymalną liczbę oczek na krzew.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

23. Obowiązkowe wskazanie zawartości cukru na etykietach i innych nośnikach informacji w odniesieniu do win białych

W rozdziale I pkt XII ppkt 2 lit. d) specyfikacji produktu dodano nowy tekst, zastępując poprzedni, aby nadać charakter obowiązku nieobowiązkowemu dotychczas wskazywaniu zawartości cukru, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (UE) 2019/33.

Dzięki tym wzmiankom rodzaj wina jest bardziej zrozumiały dla konsumenta.

Ta nowa zasada nie ma zastosowania do win opatrzonych tradycyjnymi określeniami „vendanges tardives” i „sélection de grains nobles”.

Uzupełniono pkt 9 jednolitego dokumentu.

W pkt XII ppkt 2 pierwotna lit. d) otrzymała oznaczenie lit. e).

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

24. Uprzednia deklaracja dotycząca przeznaczenia działek

W rozdziale II pkt I ppkt 1 specyfikacji produktu dodano uściślenie przepisów dotyczących uprzedniej deklaracji dotyczącej przeznaczenia działek, składanej przez podmiot gospodarczy organowi odpowiedzialnemu za ochronę nazw pochodzenia „Alsace grand cru” i zarządzanie nimi w przypadku zaniechania produkcji produktu objętego tą nazwą.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

JEDNOLITY DOKUMENT**1. Nazwa lub nazwy**

Alsace grand cru Kanzlerberg

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. Kategorie produktów sektora wina

1. Wino

4. Opis wina lub win

1.

KRÓTKI OPIS

Są to białe wina niemusujące.

Minimalna naturalna objętościowa zawartość alkoholu win wynosi 12,5 % w przypadku gewurztraminer Rs i pinot gris G, a 11 % w przypadku innych odmian winorośli. Całkowita objętościowa zawartość alkoholu win po wzbogaceniu wina nie przekracza 15 % w przypadku win z odmian winorośli gewurztraminer B i pinot gris G oraz 14 % w przypadku win z innych odmian.

Pozostałe analityczne cechy charakterystyczne są zgodne z cechami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Te białe wina doskonale nadają się do długiego dojrzewania. Charakteryzują się dużą świeżością opartą na dominującej kwasowości winowej, wynikającej z dobrej dojrzałości winogron. Nazwę pochodzenia można uzupełniać nazwami powszechnie stosowanymi, pod warunkiem że wina wyprodukowano wyłącznie z odmian winorośli, do których dana nazwa nawiązuje. Mają one dużo materii, są bardzo złożone, ich aromat jest intensywny i mocno zniuansowany. Ich smak długo utrzymuje się w ustach. W miarę dojrzewania stają się bardziej złożone.

Można wyróżnić: wina wytrawne, które są mineralne, i wina aromatyczne, które są owocowe, tłuste, bogate. Oba rodzaje wina charakteryzują się dużą intensywnością barwy, włącznie do barwy złotożółtej.

Ogólne cechy analityczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwalentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

2. Nazwa uzupełniona określeniem „vendanges tardives” (późne zbiory)

KRÓTKI OPIS

Minimalna naturalna objętościowa zawartość alkoholu win wynosi 16 % w przypadku gewurztraminer Rs i pinot gris G, a 14,5 % w przypadku innych odmian winorośli.

Pozostałe analityczne cechy charakterystyczne są zgodne z cechami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Wina opatrzone określeniem „vendanges tardives” często charakteryzują się bardzo egzotycznymi aromatami, np. kandyzowanych owoców i świeżym finiszem. Charakteryzują się niezwykłym stężeniem i długo utrzymującym się aromatem. Wina te charakteryzują się dużą intensywnością barwy, która może dochodzić do bursztynowej.

Ogólne cechy analityczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwalentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

3. Nazwa uzupełniona określeniem „sélection de grains nobles” (wybór gron szlachetnych)

KRÓTKI OPIS

Minimalna naturalna objętościowa zawartość alkoholu win wynosi 18,2 % w przypadku gewurztraminer Rs i pinot gris G, a 16,4 % w przypadku innych odmian winorośli.

Pozostałe analityczne cechy charakterystyczne są zgodne z cechami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Wina z określeniem „sélection de grains nobles” to wina bardziej skoncentrowane i intensywne, często o aromatach przecieru owocowego. Charakteryzują się niezwykłym stężeniem i długo utrzymującym się aromatem. Wina te charakteryzują się dużą intensywnością barwy, która może dochodzić do bursztynowej.

Ogólne cechy analityczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

5. Praktyki winiarskie

5.1. Szczególne praktyki enologiczne

1. Sposób prowadzenia winorośli: gęstość nasadzeń

Praktyka uprawy

Minimalna gęstość nasadzeń w winnicy wynosi 4 500 krzewów na hektar.

Odległość między rzędami nie może przekraczać 2 metrów.

Odstęp między rzędami winorośli wynosi od co najmniej 0,75 m do nie więcej niż 1,50 m.

Od 25 października 2011 r. karczowanie rzędów na działce nie może prowadzić do powstania między rzędami odstępu przekraczającego w najszerszych miejscach 3 metry.

2. Sposób prowadzenia winorośli: zasady cięcia

Praktyka uprawy

Winorośl prowadzona jest techniką jednoramiennego lub dwuramiennego sznura Guyota, z maksymalnie 18. oczkami na krzew.

3. Zbiór

Praktyka uprawy

Wina produkuje się z winogron zebranych ręcznie.

4. Zwiększenie minimalnej naturalnej objętościowej zawartości alkoholu

Szczególne praktyki enologiczne

Zwiększenie minimalnej średniej objętościowej naturalnej zawartości alkoholu nie może przekroczyć:

0,5 % obj. w przypadku win z odmian gewurztraminer B i pinot gris G,

1,5 % obj. w przypadku win innych odmian.

Win kwalifikujących się do określenia „vendanges tardives” lub „sélection de grains nobles” nie poddaje się wzbogacaniu.

5. Produkcja

Ograniczenie mające zastosowanie do produkcji wina

Zabrania się stosowania zrębków drewna.

6. Dojrzewanie win

Szczególne praktyki enologiczne

Wina dojrzewają co najmniej do 1 czerwca roku następującego po roku zbiorów.

Wina kwalifikujące się do określenia „vendanges tardives” lub „sélection de grains nobles” dojrzewają co najmniej do 1 czerwca drugiego roku po zbiorach.

5.2. Maksymalna wydajność

1. Nazwa uzupełniona lub nie określeniem „vendanges tardives”

60 hektolitrów z hektara

2. Nazwa uzupełniona określeniem „sélection de grains nobles”

48 hektolitrów z hektara

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Zbiór winogron, ich fermentacja oraz produkcja i dojrzewanie win odbywają się na obszarze następujących gmin, na podstawie oficjalnego kodu geograficznego z 2021 r.:

— w departamencie Haut-Rhin: gminy uwzględnione w całości: Ammerschwihr, Beblenheim, Bennwihr, Bergheim, Bergholtz, Eguisheim, Gueborschwihr, Guebwiller, Hattstatt, Hunawihr, Ingersheim, Katzenthal, Mittelwihr, Niedermorschwihr, Orschwihr, Pfaffenheim, Ribeauvillé, Riquewihr, Rodern, Rouffach, Saint-Hippolyte, Soultzmatt, Thann, Turckheim, Vieux-Thann, Voegtlinshoffen, Westhalten, Wettolsheim, Wintzenheim, Wuenheim, Zellenberg;

gmina uwzględniona częściowo: Kaysersberg Vignoble; wyłącznie w odniesieniu do terytorium gmin delegowanych Kientzheim i Sigolsheim;

— w departamencie Bas-Rhin: Andlau, Barr, Bergbieten, Blienschwiller, Dahlenheim, Dambach-la-Ville, Eichhoffen, Kintzheim, Marlenheim, Mittelbergheim, Molsheim, Nothalten, Scharrachbergheim-Irmstett, Wolxheim.

W urzędzie gminy uwzględnionej częściowo złożono mapę określającą granice obszaru geograficznego.

Dokumenty kartograficzne przedstawiające obszar geograficzny są dostępne do wglądu na stronie internetowej INAO (Krajowy Instytut ds. Pochodzenia i Jakości).

7. Odmiana(-y) winorośli

Gewurztraminer Rs

Muscat Ottonel B - Muscat, Moscato

Muscat à petits grains blancs B - Muscat, Moscato

Muscat à petits grains roses Rs - Muscat, Moscato

Pinot gris G

Riesling B

8. Opis związku lub związków

Kontrolowana nazwa pochodzenia „Alsace grand cru Kanzlerberg” czerpie z korzystnych warunków klimatycznych charakterystycznych dla alzackich winnic w jednej z najlepszych lokalizacji. Położone w malowniczym krajobrazie Alzacji winnice umożliwiają produkcję win o wysokiej ekspresji, wyrazistym charakterze i unikatowej osobowości.

Winnice Kanzlerberg wykorzystują nachylenie terenu, aby wystawiać owoce na ciepło lata, łagodzone chłodem strumienia Bergenbach i zefirkim z dna doliny. Plony są regularne. Dojrzałość fizjologiczna osiągana jest przy stopniu określonym jako minimalny, ale regularnie udaje się uzyskiwać dużo większy stopień dojrzałości.

Stanowisko powodujące późne dojrzewanie *grand cru* Kanzlerberg i niepowtarzalna geologia tego miejsca, z gipsowym marglem na powierzchni i skałami osadowymi zawierającymi różne kryształy w podglebiu, sprawiają, że wina są bardzo mocne a ich kwasowość bardzo obecna, rozbudowana, złożona i mineralna. W pierwszych latach pozostają one dyskretne i eleganckie, a po kilku latach leżakowania ujawniają swą złożoność i świeżość.

Doskonale warunki klimatyczne pod koniec sezonu sprzyjają koncentracji cukru na krzewach oraz rozwojowi szlachetnej pleśni, co umożliwia produkcję win z przejrzalnych zbiorów.

Dojrzewanie przewidziane w specyfikacji pozwala na poprawę jakości win.

Przyjmując rygorystyczne przepisy dotyczące produkcji, takie jak utrzymywanie dużej powierzchni liści i ręczne zbiory, alzaccy plantatorzy winorośli zachowują zdecydowany charakter win cenionych za złożoność i potencjał starzenia. Wina te charakteryzują się wyjątkowo wysokim potencjałem starzenia, ich bukiet ewoluuje przez kilka dziesięcioleci, zachowując jednocześnie piękną żywotność i energię *terroir*.

Są to jedno z najlepszych win tego regionu. Wina Kanzlerberg należą do najcenniejszych win alzackich winnic.

9. Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie odstępstwa w odniesieniu do fermentacji, produkcji i dojrzewania wina, stanowi obszar następujących gmin, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym z 2021 r.:

— w departamencie Haut-Rhin: gminy uwzględnione w całości: Bergholtz-Zell, Berrwiller, Buhl, Cernay, Colmar, Gundolsheim, Hartmannswiller, Herrlisheim, Houssen, Husseren-les-Châteaux, Jungholtz, Leimbach, Obermorschwihr, Osenbach, Ostheim, Rorschwihr, Soultz, Steinbach, Uffholtz, Walbach, Wattwiller, Wihr-au-Val, Zimmerbach;

gmina uwzględniona częściowo: Kaysersberg Vignoble wyłącznie w odniesieniu do terytorium gminy delegowanej Kaysersberg;

— w departamencie Bas-Rhin: Albé, Avolsheim, Balbronn, Bernardswiller, Bernardvillé, Bischoffsheim, Boersch, Bourgheim, Châtenois, Cleebourg, Dachstein, Dangolsheim, Dieffenthal, Dorlisheim, Epfig, Ergersheim, Ernolsheim-Bruche, Fessenheim-le-Bas, Flexbourg, Furdenheim, Gertwiller, Gimblett-Berstett, Goxwiller, Heiligenstein, Itterswiller, Kienheim, Kirchheim, Kuttolsheim, Mittelhausen, Mutzig, Nordheim, Oberhoffen-les-Wissenbourg, Obernai, Odratzheim, Orschwiller, Osthoffen, Ottrott, Petersbach, Reichsfeld, Riedseltz, Rosenwiller, Rosheim, Rott, Saint-Nabor, Saint-Pierre, Scherwiller, Seebach, Soultz-les-Bains, Steinseltz, Stotzheim, Strasbourg, Traenheim, Villé, Wangen, Westhoffen, Wissembourg, Zellwiller.

Pakowanie na wyznaczonym obszarze geograficznym

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

pakowanie na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu

Wina są pakowane w butelki typu „Vin du Rhin” zgodnie z przepisami dekretu nr 55-673 z dnia 20 maja 1955 r., zarządzenia z dnia 13 maja 1959 r. i dekretu z dnia 19 marca 1963 r., z wyłączeniem wszelkich innych rodzajów butelek.

Od publikacji ustawy z dnia 5 lipca 1972 r. wina w departamentach Bas-Rhin i Haut-Rhin butelkowane są w smukłe butelki typu „Vin du Rhin”, opisane w dekreście z 1955 r.

Wskazanie rocznika

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Rocznik musi być podany wraz z nazwą w deklaracjach zbiorów i zapasów, dokumentach towarzyszących, reklamach, ulotkach, etykietach, fakturach i wszelkich pojemnikach.

Nazwy zwyczajowe

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Chronioną nazwę pochodzenia można uzupełniać jedną z nazw powszechnie stosowanych, pod warunkiem że wina pochodzą wyłącznie z odmian winorośli, na które dana nazwa wskazuje.

Zabrania się umieszczania dwóch albo więcej nazw zwyczajowych na tej samej etykiecie.

Nazwy zwyczajowe to:

Gewurztraminer,

Muscat,

Muscat Ottonel,

Pinot gris,

Riesling.

Określenia tradycyjne „vendanges tardives” i „sélection de grains nobles”

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Dla win kwalifikujących się do określenia „vendanges tardives” lub „sélection de grains nobles” obowiązkowe jest podanie:

— rocznika,

— oraz jednej z nazw zwyczajowych.

Wskazanie zawartości cukru

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Win białych, dla których zgodnie z niniejszą specyfikacją zastrzeżono jedną z 51 kontrolowanych nazw pochodzenia „Alsace Grand Cru – nazwa miejsca” (fr. *lieu-dit*) (z wyjątkiem określeń „vendanges tardives” i „sélection de grains nobles”), prezentowanych pod wskazaną nazwą, nie można oferować klientom, wysyłać, oferować do sprzedaży ani sprzedawać bez wskazania bardzo widoczną czcionką zawartości cukru w reklamach, ulotkach, etykietach, fakturach i pojemnikach, zgodnie z definicją w przepisach europejskich.

Link do specyfikacji produktu

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-4cec3ff9-abd4-4253-a1db-245ddd809faa

**Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia zmiany standardowej w specyfikacji produktu
objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2
i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33**

(2022/C 385/12)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

INFORMACJA DOTYCZĄCA ZATWIERDZENIA ZMIANY STANDARDOWEJ

„Alsace grand cru Rangen”

PDO-FR-A0386-AM02

Data przekazania informacji: 20.7.2022 r.

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Dodatkowa wzmianka

W rozdziale I pkt II ppkt 1 specyfikacji dodano następujące nazwy zwyczajowe: „Sylvaner” i „Pinot noir” oraz odpowiadające im odmiany winorośli – „sylvaner B” i „pinot noir N”.

Nazwę zwyczajową „Sylvaner” dodano w celu skorygowania przeoczenia w pierwszej wersji specyfikacji. W pierwszej wersji rozdziału I pkt X ppkt 1 lit. b) wskazano, że dozwolone odmiany „można poddawać winifikacji i wprowadzać do obrotu pod ich odpowiednimi nazwami”, ale odpowiedniej nazwy zwyczajowej nie uwzględniono w wykazie możliwych nazw zwyczajowych. Przed zatwierdzeniem pierwszej wersji specyfikacji odmianę sylvaner B dodano decyzją krajową do odmian dopuszczonych do produkcji win objętych nazwą pochodzenia „Alsace grand cru Zotzenberg”, biorąc pod uwagę lokalne praktyki i renomę tych win.

Nazwę zwyczajową „Pinot noir” dodano do specyfikacji produktu, ponieważ na szczeblu krajowym rozpatrzone wnioski o uznanie czerwonych win niemusujących w ramach niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”. Niniejszy wniosek o uznanie wina czerwonego opiera się na historii, renomie i cechach charakterystycznych win produkowanych z winogron odmiany pinot noir N produkowanych na działkach określonych dla tych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”. Jedyną odmianą winorośli zatwierdzoną do produkcji tych win czerwonych jest odmiana pinot noir N.

Rozdział I pkt II ppkt 1 specyfikacji produktu dotyczy odmian winorośli muscats à petits grains odpowiadających nazwie zwyczajowej „Muscat”. W nazwach tych odmian dodano wyrazy „białe” i „różowe”, aby skorygować przeoczenie w poprzedniej wersji specyfikacji.

Zmiany te nie wymagają zmiany jednolitego dokumentu.

2. Rodzaje produktów

W rozdziale I pkt III specyfikacji produktu zmieniono tekst w celu wskazania, że kontrolowane nazwy pochodzenia, o których mowa w tej specyfikacji, nie są już wyłącznie nazwami zastrzeżonymi dla białych win niemusujących.

Wymieniono konkretne kontrolowane nazwy pochodzenia „Alsace grand cru”, zastrzeżone dla białych i czerwonych win niemusujących („Alsace grand cru Hengst”, „Alsace grand cru Kirchberg de Barr”).

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

3. Obszar geograficzny

W rozdziale I pkt IV ppkt 1 specyfikacji produktu dodano akapit, aby wprowadzić odniesienie do dat zatwierdzenia obszaru geograficznego przez właściwy komitet krajowy INAO oraz wskazać ramy wyznaczenia obszaru uwzględnionego w specyfikacji produktu, tj. oficjalny kod geograficzny z 2021 r. Odniesienie to zapewnia pewność prawną wytyczenia obszaru.

Wprowadzenie odniesienia do oficjalnego kodu geograficznego z 2021 r. spowodowało aktualizację wykazu nazw gmin. Usunięto gminy Kientzheim i Sigolsheim, gdyż ich terytoria należą obecnie do gminy Kaysersberg Vignoble.

Są to zmiany redakcyjne, bez wpływu na granice obszaru geograficznego.

W ppkt 1 dodano też zdania w brzmieniu:

„Dokumenty kartograficzne przedstawiające obszar geograficzny są dostępne do wglądu na stronie internetowej INAO (Krajowy Instytut ds. Pochodzenia i Jakości).

W urzędzie gminy uwzględnionej częściowo złożono mapę określającą granice obszaru geograficznego.”.

Przedmiotowe zmiany powodują zmianę w pkt 6 jednolitego dokumentu.

4. Wyznaczone działki rolne

W rozdziale I pkt IV ppkt 2 specyfikacji produktu:

- w celu skorygowania przeoczenia w akapicie pierwszym dodano informację „6 i 7 września 2006 r.”, odpowiadającą dacie zatwierdzenia przez właściwy komitet krajowy wyznaczonych działek rolnych;
- w celu uwzględnienia zmian nazw gmin wprowadzonych w pkt IV ppkt 1 zmieniono brzmienie akapitu drugiego;
- w tabeli zaktualizowano kolumnę „Gminy”, podając nazwy gmin wymienione w pkt IV ppkt 1.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

5. Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

W rozdziale I pkt IV ppkt 3 specyfikacji produktu zmieniono akapit, aby wskazać ramy wyznaczenia obszaru uwzględnionego w specyfikacji produktu, tj. wymieniony w specyfikacji oficjalny kod geograficzny z 2021 r. Odniesienie to zapewnia pewność prawną wytyczenia obszaru.

Wprowadzenie odniesienia do oficjalnego kodu geograficznego z 2021 r. spowodowało aktualizację wykazu nazw gmin. Skreślono w związku z tym nazwę gminy Kaysersberg i dodano nazwę gminy Kaysersberg Vignoble wraz z informacją, że gmina ta jest uwzględniona częściowo, tj. wyłącznie w odniesieniu do terytorium gminy delegowanej Kaysersberg.

Są to zmiany redakcyjne, bez wpływu na granice obszaru bezpośredniego sąsiedztwa.

Przedmiotowe zmiany powodują zmianę w pkt 9 jednolitego dokumentu.

6. Odmiany winorośli

W rozdziale I pkt V ppkt 1 specyfikacji produktu dodano zbitki wyrazowe „– dla win białych:” i „– dla win czerwonych: odmiana winorośli pinot noir N”, ponieważ na szczeblu krajowym rozpatrzono wniosek o uznanie czerwonych win niemusujących w odniesieniu do niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”. Jedyną odmianą winorośli zatwierdzoną do produkcji tych win czerwonych jest odmiana pinot noir N. Jest to też jedyna odmiana winorośli dopuszczona do produkcji wina czerwonego objętego nazwą pochodzenia „Alsace”.

W pkt V ppkt 1 lit. a), b) i e) oraz pkt V ppkt 2 lit. b) w odniesieniu do nazw odmian winorośli muscats à petits grains dodano wyrazy „białe” i „różowe” w celu skorygowania przeoczenia w poprzedniej wersji specyfikacji.

Przedmiotowe zmiany nie powodują zmian jednolitego dokumentu.

7. **Gęstość nasadzeń**

W rozdziale I pkt V ppkt 1 specyfikacji produktu dodano zbitki wyrazowe: „Do produkcji wina białego” i „Do produkcji wina czerwonego” w celu rozróżnienia minimalnej gęstości nasadzeń w zależności od koloru win. Wskazano gęstość nasadzeń w odniesieniu do oznaczeń, w ramach których można produkować wina czerwone.

Przedmiotowe dodania nie powodują zmian jednolitego dokumentu.

W rozdziale I pkt VI ppkt 1 specyfikacji produktu sprecyzowano datę wejścia w życie zasady dotyczącej możliwości dostosowania gęstości nasadzeń przez karczowanie: „25 października 2011 r.”, zastępując sformułowanie „w dniu zatwierdzenia niniejszej specyfikacji produktu”.

Przedmiotowa zmiana powoduje zmianę w pkt 5 jednolitego dokumentu.

8. **Zasady cięcia**

W rozdziale I pkt VI ppkt 1 lit. b) specyfikacji w odniesieniu do win białych skreślono zasadę dotyczącą liczby oczek na metr kwadratowy powierzchni gruntu, która różniła się w zależności od odmian winorośli, wprowadzając jedną zasadę 18. oczek na krzew.

Zmiana ta pozwala zharmonizować brzmienie specyfikacji produktu alzackich nazw pochodzenia oraz uprościć metody kontroli.

Zmiana ta powoduje zmianę w pkt 5 jednolitego dokumentu.

Na początku zdania dodano „Dla win białych”, ponieważ na szczeblu krajowym rozpatrzono wniosek o uznanie czerwonych win niemusujących w odniesieniu do niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”.

Dodano zasadę cięcia w odniesieniu do win czerwonych; maksymalna liczba oczek na krzew wynosi 14. Jest ona niższa od dozwolonej w przypadku produkcji win białych. Zasada ta umożliwia zachowanie spójności z ustaloną wydajnością i produkcją winogron wysokiej jakości.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

9. **Zasady dotyczące przywiązywania pędów i wysokości ulistnienia**

W rozdziale I pkt VI ppkt 1 specyfikacji usunięto maksymalną wysokość drutu nośnego rusztowania i zmieniono metodę pomiaru wysokości ulistnienia poddanego palikowaniu.

Zmiany te umożliwiają sprawdzenie zgodności z wymogiem wysokości ulistnienia w trakcie wegetacji, podczas gdy wcześniej istniało wyłącznie zobowiązanie starannego działania.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

10. **Średnia dopuszczalna maksymalna ilość winogron z danej działki**

W rozdziale I pkt VI ppkt 1 lit. d) specyfikacji produktu średnią dopuszczalną maksymalną ilość winogron z danej działki w przypadku win białych obniżono z 10 000 do 8 500 kilogramów z hektara, spójnie z obniżeniem wydajności dla tych win.

Wartość dla win czerwonych ustalono na niższą od wartości ustalonej dla win białych, spójnie z wydajnością tych win.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

11. Dojrzewanie winogron i minimalna naturalna objętościowa zawartość alkoholu

W rozdziale I pkt VII ppkt 2 lit. a) specyfikacji produktu zmieniono tabelę, aby uwzględnić rozpatrzony na poziomie krajowym wniosek o uznanie czerwonych win niemusujących w odniesieniu do niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”.

Dla tych nazw „Alsace grand cru” win czerwonych ustalono minimalną zawartość cukru winogron w momencie zbioru oraz ich minimalną naturalną objętościową zawartość alkoholu.

Uściślenia te nie mają wpływu na jednolity dokument.

W przypadku win białych minimalną zawartość cukru w winogronach zwiększono o 2 lub 3 gramy na litr moszczu, aby zachować taką samą różnicę 1 % obj. między wartościami każdego poziomu minimalnej naturalnej objętościowej zawartości alkoholu co w poprzedniej wersji specyfikacji. Organ odpowiedzialny za obronę i zarządzanie przy obliczaniu zmiany gramów cukru na alkohol zdecydował o stosowaniu wartości 17 gramów cukru na 1 % obj. w przypadku win białych, podczas gdy w pierwotnej wersji specyfikacji produktu zastosował wartość 16,83. Przy sporządzaniu pierwszej wersji specyfikacji właściwy komitet krajowy INAO zalecał wartość 17.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

12. Wydajność

W rozdziale I pkt VIII ppkt 1 i 2 specyfikacji produktu zmniejszono wydajność i wydajność docelową, co umożliwia lepszą kontrolę jakości win białych i win białych z określeniem „vendanges tardives”, zgodnie z hierarchiczną strukturą nazw pochodzenia z regionu Alzacji.

Zmieniono art. 5 jednolitego dokumentu, aby uwzględnić wydajność maksymalną (docelową).

Nazwę stosowaną „Pinot noir” dodano do specyfikacji produktu, ponieważ na szczęblu krajowym rozpatrzono wniosek o uznanie czerwonych win niemusujących w ramach niektórych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”.

Wydajność i wydajność docelową dla win czerwonych ustalono zgodnie z hierarchiczną strukturą nazw pochodzenia z regionu Alzacji, a zatem na niższych poziomach dla tych nazw pochodzenia „Alsace grand cru”.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

13. Fermentacja jabłkowo-mlekowa, zawartość cukrów fermentujących w winach czerwonych

W rozdziale I pkt IX ppkt 1 lit. c) specyfikacji produktu sprecyzowano, że fermentacja jabłkowo-mlekowa dla win czerwonych jest zakończona.

Aby zagwarantować kontrolę tej reguły, ustalono że zawartość kwasu jabłkowego na etapie pakowania nie przekracza 0,4 grama na litr.

W pkt IX ppkt 1 lit. d) dla win czerwonych ustalono, że zawartość cukrów fermentujących (glukozy i fruktozy) nie przekracza 2 gramów na litr po fermentacji.

Nie wymaga to zmian w jednolitym dokumencie.

14. Zakaz zwiększania minimalnej naturalnej objętościowej zawartości alkoholu w winach czerwonych

W rozdziale I pkt IX ppkt 1 lit. e) specyfikacji produktu sprecyzowano, że wina czerwone nie podlegają wzbogacaniu. To ograniczenie produkcji jest zgodne z wyznaczeniem działek przeznaczonych do produkcji winogron, minimalną gęstością nasadzeń, zasadami cięcia i niską wydajnością.

Nie wymaga to zmian w jednolitym dokumencie.

15. Wydajność piwnicy do produkcji wina

W rozdziale I pkt IX ppkt 1 lit. g) specyfikacji produktu obniżono współczynnik służący do obliczania wydajności piwnicy do produkcji wina.

Nie potrzeba, aby stosunek wielkości poprzednich zbiorów do wydajności piwnicy do produkcji wina był tak duży, jak zapisano wcześniej.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

16. Termin dojrzewania win czerwonych i ich wprowadzania do obrotu z przeznaczeniem dla konsumentów

W rozdziale I pkt IX ppkt 2 specyfikacji produktu minimalny okres dojrzewania win czerwonych ustalono na 1 października roku następującego po roku zbiorów. Wina produkowane z winogron odmiany winorośli pinot noir N pochodzących z tego obszaru potrzebują minimum czasu, aby ich cechy charakterystyczne nabrały wyrazu.

W rozdziale I pkt IX ppkt 5 lit. a) wskazano, że po zakończeniu okresu dojrzewania wina czerwone można wprowadzać do obrotu dla konsumentów dopiero od 1 października roku następującego po roku zbiorów.

Zmiany te nie wymagają zmiany jednolitego dokumentu.

17. Kontrola partii zabutelkowanych

W rozdziale I pkt IX ppkt 3 lit. b) specyfikacji produktu skreślono przepis dotyczący przechowywania reprezentatywnych butelek do kontroli partii zabutelkowanych.

Zasada ta stanowi środek kontroli i jest teraz uwzględniana w planie kontroli.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

18. Przechowywanie win zabutelkowanych

W rozdziale I pkt IX ppkt 4 specyfikacji produktu określono cechy miejsca przechowywania win zabutelkowanych.

Umożliwia to podmiotom lepsze zrozumienie tej zasady i ułatwia kontrolę jej stosowania.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

19. Czynniki ludzkie mające wpływ na związek z obszarem geograficznym

Zmieniono tekst w rozdziale I pkt X ppkt 1 lit. b) specyfikacji produktu, aby uwzględnić uznanie czerwonych win niemających w ramach nazw pochodzenia „Alsace grand cru Hengst” i „Alsace grand cru Kirchberg de Barr”:

- w odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia „Alsace grand cru Hengst” dodano następujące informacje: uznanie w 2022 r. w odniesieniu do win czerwonych, dopuszczenie jedynie odmiany winorośli pinot noir N, minimalna gęstość nasadzeń do produkcji win czerwonych 5 500 roślin na hektar, zakaz wzbogacania, obowiązkowy okres dojrzewania co najmniej 10 m-cy;
- w odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia „Alsace grand cru Kirchberg de Barr” dodano następujące informacje: uznanie w 2022 r. w odniesieniu do win czerwonych, dopuszczenie jedynie odmiany winorośli pinot noir N, minimalna gęstość nasadzeń do produkcji win czerwonych 5 000 roślin na hektar, zakaz wzbogacania, obowiązkowy okres dojrzewania co najmniej 10 m-cy.

W pkt X ust. 1 lit. b) usunięto informację, że te dwie nazwy pochodzenia uznano w odniesieniu do odmian białych, a tam, gdzie wymaga tego zrozumiałość tekstu, dodano słowa „dla win białych”.

Przedmiotowe zmiany nie powodują zmian jednolitego dokumentu.

W odniesieniu do nazw odmian winorośli muscats à petits grains dodano wyrazy „białe” i „różowe”, w celu skorygowania przeoczenia w poprzedniej wersji specyfikacji produktu. Dodania te nie mają wpływu na jednolity dokument.

20. Opis wina lub win

W rozdziale I pkt X ppkt 2 specyfikacji produktu dodano opis wyglądu win białych w celu dokładniejszego ich opisu.

W odniesieniu do dwóch pierwszych rodzajów: „Oba rodzaje wina charakteryzują się dużą intensywnością barwy, włącznie do barwy złotożółtej”.

W odniesieniu do pozostałych dwóch rodzajów: „Oba rodzaje wina charakteryzują się dużą intensywnością barwy, włącznie do barwy bursztynowej”.

Zmiana w pkt 4 jednolitego dokumentu.

W odniesieniu do nazw pochodzenia „Alsace grand cru Hengst” i „Alsace grand cru Kirchberg de Barr” dodano opis głównych właściwości organoleptycznych win czerwonych.

Opis ten nie ma wpływu na jednolity dokument.

21. **Związek z obszarem geograficznym**

W rozdziale I pkt X ppkt 3 specyfikacji produktu, w odniesieniu do nazwy pochodzenia „Alsace grand cru Hengst”, informacje na temat związku między pochodzeniem geograficznym a cechami charakterystycznymi win, które mogą mieć również zastosowanie do win czerwonych objętych tą nazwą, uzupełniono o informacje specyficzne dla win czerwonych.

Nie wymaga to zmian w jednolitym dokumencie.

22. **Środki przejściowe**

W rozdziale I pkt XI ppkt 2 specyfikacji produktu, przez analogię ze zmianą w rozdziale I pkt VI, usunięto maksymalną wysokość drutu rusztowania i zmniejszono maksymalną liczbę oczek na krzew.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

23. **Obowiązkowe wskazanie zawartości cukru na etykietach i innych nośnikach informacji w odniesieniu do win białych**

W rozdziale I pkt XII ppkt 2 lit. d) specyfikacji produktu dodano nowy tekst, zastępując poprzedni, aby nadać charakter obowiązku nieobowiązkowemu dotychczas wskazywaniu zawartości cukru, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (UE) 2019/33.

Dzięki tym wzmiankom rodzaj wina jest bardziej zrozumiały dla konsumenta.

Ta nowa zasada nie ma zastosowania do win opatrzonych tradycyjnymi określeniami „vendanges tardives” i „sélection de grains nobles”.

Uzupełniono pkt 9 jednolitego dokumentu.

W pkt XII ppkt 2 pierwotna lit. d) otrzymała oznaczenie lit. e).

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

24. **Uprzednia deklaracja dotycząca przeznaczenia działek**

W rozdziale II pkt I ppkt 1 specyfikacji produktu dodano uściślenie przepisów dotyczących uprzedniej deklaracji dotyczącej przeznaczenia działek, składanej przez podmiot gospodarczy organowi odpowiedzialnemu za ochronę nazw pochodzenia „Alsace grand cru” i zarządzanie nimi w przypadku zaniechania produkcji produktu objętego tą nazwą.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. **Nazwa lub nazwy**

Alsace grand cru Rangen

2. **Rodzaj oznaczenia geograficznego**

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. **Kategorie produktów sektora wina**

1. Wino

4. Opis wina lub win

1.

KRÓTKI OPIS

Są to białe wina niemusujące.

Minimalna naturalna objętościowa zawartość alkoholu win wynosi 12,5 % w przypadku gewurztraminer Rs i pinot gris G, a 11 % w przypadku innych odmian winorośli. Całkowita objętościowa zawartość alkoholu win po wzbogaceniu wina nie przekracza 15 % w przypadku win z odmian winorośli gewurztraminer B i pinot gris G oraz 14 % w przypadku win z innych odmian.

Pozostałe analityczne cechy charakterystyczne są zgodne z cechami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Te białe wina doskonale nadają się do długiego dojrzewania. Charakteryzują się dużą świeżością opartą na dominującej kwasowości winowej, wynikającej z dobrej dojrzałości winogron. Nazwę pochodzenia można uzupełniać nazwami powszechnie stosowanymi, pod warunkiem że wina wyprodukowano wyłącznie z odmian winorośli, do których dana nazwa nawiązuje. Mają one dużo materii, są bardzo złożone, ich aromat jest intensywny i mocno zniuansowany. Ich smak długo utrzymuje się w ustach. W miarę dojrzewania stają się bardziej złożone.

Można wyróżnić:

- wina wytrawne, które są mineralne,
- i wina aromatyczne, które są owocowe, tłuste, bogate.

Oba rodzaje wina charakteryzują się dużą intensywnością barwy, do złotożółtej, starego złota lub lekko bursztynowej włącznie.

Ogólne cechy analityczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwalentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

2. Nazwa uzupełniona określeniem „vendanges tardives” (późne zbiory)

KRÓTKI OPIS

Minimalna naturalna objętościowa zawartość alkoholu win wynosi 16 % w przypadku gewurztraminer Rs i pinot gris G, a 14,5 % w przypadku innych odmian winorośli.

Pozostałe analityczne cechy charakterystyczne są zgodne z cechami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Wina opatrzone określeniem „vendanges tardives” często charakteryzują się bardzo egzotycznymi aromatami, np. kandyzowanych owoców i świeżym finiszem. Charakteryzują się niezwykle wysokim stężeniem i długo utrzymującym się aromatem. Wina te charakteryzują się dużą intensywnością barwy, która może dochodzić do bursztynowej.

Ogólne cechy analityczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwalentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

3. Nazwa uzupełniona określeniem „*sélection de grains nobles*” (wybór gron szlachetnych)

KRÓTKI OPIS

Minimalna naturalna objętościowa zawartość alkoholu win wynosi 18,2 % w przypadku gewurztraminer Rs i pinot gris G, a 16,4 % w przypadku innych odmian winorośli.

Pozostałe analityczne cechy charakterystyczne są zgodne z cechami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Wina z określeniem „*sélection de grains nobles*” to wina bardziej skoncentrowane i intensywne, często o aromatach przecieru owocowego. Charakteryzują się niezwykłym stężeniem i długo utrzymującym się aromatem. Wina te charakteryzują się dużą intensywnością barwy, która może dochodzić do bursztynowej.

Ogólne cechy analityczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwalentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

5. Praktyki winiarskie

5.1. Szczególne praktyki enologiczne

1. Sposób prowadzenia winorośli: gęstość nasadzeń

Praktyka uprawy

Minimalna gęstość nasadzeń w winnicy wynosi 4 500 krzewów na hektar.

Odległość między rzędami nie może przekraczać 2 metrów.

Odstęp między rzędami winorośli wynosi od co najmniej 0,75 m do nie więcej niż 1,50 m.

Od 25 października 2011 r. karczowanie rzędów na działce nie może prowadzić do powstania między rzędami odstępu przekraczającego w najszerszych miejscach 3 metry.

2. Sposób prowadzenia winorośli: zasady cięcia

Praktyka uprawy

Winorośl prowadzona jest techniką jednoramiennego lub dwuramiennego sznura Guyota, z maksymalnie 18. oczkami na krzew.

3. Zbiór

Praktyka uprawy

Wina produkuje się z winogron zebranych ręcznie.

4. Zwiększenie minimalnej naturalnej objętościowej zawartości alkoholu

Szczególne praktyki enologiczne

Zwiększenie minimalnej średniej objętościowej naturalnej zawartości alkoholu nie może przekroczyć:

0,5 % obj. w przypadku win z odmian gewurztraminer B i pinot gris G,

1,5 % obj. w przypadku win innych odmian.

Win kwalifikujących się do określenia „*vendanges tardives*” lub „*sélection de grains nobles*” nie poddaje się wzbogacaniu.

5. Produkcja

Ograniczenie mające zastosowanie do produkcji wina

Zabrania się stosowania zrębków drewna.

6. Dojrzewanie win

Szczególne praktyki enologiczne

Wina dojrzewają co najmniej do 1 czerwca roku następującego po roku zbiorów.

Wina kwalifikujące się do określenia „vendanges tardives” lub „sélection de grains nobles” dojrzewają co najmniej do 1 czerwca drugiego roku po zbiorach.

5.2. Maksymalna wydajność

1. Nazwa uzupełniona lub nie określeniem „vendanges tardives”

60 hektolitrow z hektara

2. Nazwa uzupełniona określeniem „sélection de grains nobles”

48 hektolitrow z hektara

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Zbiór winogron, ich fermentacja oraz produkcja i dojrzewanie win odbywają się na obszarze następujących gmin, na podstawie oficjalnego kodu geograficznego z 2021 r.:

— w departamencie Haut-Rhin: gminy uwzględnione w całości: Ammerschwihr, Beblenheim, Bennwihr, Bergheim, Bergholtz, Eguisheim, Gueborschwihr, Guebwiller, Hattstatt, Hunawihr, Ingersheim, Katzenthal, Mittelwihr, Niedermorschwihr, Orschwihr, Pfaffenheim, Ribeauvillé, Riquewihr, Rodern, Rouffach, Saint-Hippolyte, Soultzmatt, Thann, Turckheim, Vieux-Thann, Voegtlinshoffen, Westhalten, Wettolsheim, Wintzenheim, Wuenheim, Zellenberg;

gmina uwzględniona częściowo: Kaysersberg Vignoble; wyłącznie w odniesieniu do terytorium gmin delegowanych Kientzheim i Sigolsheim;

— w departamencie Bas-Rhin: Andlau, Barr, Bergbieten, Blienschwiller, Dahlenheim, Dambach-la-Ville, Eichhoffen, Kintzheim, Marlenheim, Mittelbergheim, Molsheim, Nothalten, Scharrachbergheim-Irmstett, Wolxheim.

W urzędzie gminy uwzględnionej częściowo złożono mapę określającą granice obszaru geograficznego.

Dokumenty kartograficzne przedstawiające obszar geograficzny są dostępne do wglądu na stronie internetowej INAO (Krajowy Instytut ds. Pochodzenia i Jakości).

7. Odmiana(-y) winorośli

Gewurztraminer Rs

Muscat Ottonel B - Muscat, Moscato

Muscat à petits grains blancs B - Muscat, Moscato

Muscat à petits grains roses Rs - Muscat, Moscato

Pinot gris G

Riesling B

8. Opis związku lub związków

Kontrolowana nazwa pochodzenia „Alsace grand cru Rangen” czerpie z korzystnych warunków klimatycznych charakterystycznych dla alzackich winnic w jednej z najlepszych lokalizacji. Położone w malowniczym krajobrazie Alzacji winnice umożliwiają produkcję win o wysokiej ekspresji, wyrazistym charakterze i unikatowej osobowości.

Wulkaniczny charakter tego *grand cru*, związany z wyjątkowymi cechami położenia geograficznego nadaje winom złotą barwę, wysoką zawartość minerałów, kwasowość i szlachetną gorycz. Finisz długo utrzymuje się na podniebieniu, a kwasowość jest rasowa i dojrzała.

Doskonale warunki klimatyczne pod koniec sezonu sprzyjają koncentracji cukru na krzewach oraz rozwojowi szlachetnej pleśni, co umożliwia produkcję win z przejrzałych zbiorów.

Dojrzewanie przewidziane w specyfikacji pozwala na poprawę jakości win.

Przyjmując rygorystyczne przepisy dotyczące produkcji, takie jak utrzymywanie dużej powierzchni liści i ręczne zbiory, alzaccy plantatorzy winorośli zachowują zdecydowany charakter win cenionych za złożoność i potencjał starzenia.

Są to jedne z najlepszych win tego regionu. Wina te są bardziej dopracowane niż wina objęte kontrolowaną nazwą pochodzenia „Alsace”.

Patrząc wstecz, zauważamy, że Rangen był przedmiotem pochwał i licznych odniesień w książkach i publikacjach już od XII w. W XVI w. dekrety zakazywały asambłażu win Rangen z innymi winami w przypadkach, gdy na etykietach miała widnieć nazwa Rangen. Miasto Thann posiadało wówczas przepisy dotyczące odmian winorośli do produkcji Rangen, a dekrety z 1548 i 1581 r. zawierały szereg ustępów określających pewne zasady produkcji.

9. Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie odstępstwa w odniesieniu do fermentacji, produkcji i dojrzewania wina, stanowi obszar następujących gmin, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym z 2021 r.:

— w departamencie Haut-Rhin: gminy uwzględnione w całości: Bergholtz-Zell, Berrwiller, Buhl, Cernay, Colmar, Gundolsheim, Hartmanswiller, Herrlisheim, Houssen, Husseren-les-Châteaux, Jungholtz, Leimbach, Obermorschwihr, Osenbach, Ostheim, Rorschwihr, Soultz, Steinbach, Uffholtz, Walbach, Wattwiller, Wihr-au-Val, Zimmerbach;

gmina uwzględniona częściowo: Kaysersberg Vignoble wyłącznie w odniesieniu do terytorium gminy delegowanej Kaysersberg;

— w departamencie Bas-Rhin: Albé, Avolsheim, Balbronn, Bernardswiller, Bernardvillé, Bischoffsheim, Boersch, Bourghheim, Châtenois, Cleebourg, Dachstein, Dangolsheim, Dieffenthal, Dorlisheim, Epfig, Ergersheim, Ernolsheim-Bruche, Fessenheim-le-Bas, Flexbourg, Furdenheim, Gertwiller, Gimbrecht-Berstett, Goxwiller, Heiligenstein, Itterswiller, Kienheim, Kirchheim, Kuttolsheim, Mittelhausen, Mutzig, Nordheim, Oberhoffen-les-Wissenbourg, Obernai, Odratzheim, Orschwiller, Osthoffen, Ottrott, Petersbach, Reichsfeld, Riedseltz, Rosenwiller, Rosheim, Rott, Saint-Nabor, Saint-Pierre, Scherwiller, Seebach, Soultz-les-Bains, Steinseltz, Stotzheim, Strasbourg, Traenheim, Villé, Wangen, Westhoffen, Wissembourg, Zellwiller.

Pakowanie na wyznaczonym obszarze geograficznym

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

pakowanie na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu

Wina są pakowane w butelki typu „Vin du Rhin” zgodnie z przepisami dekretu nr 55-673 z dnia 20 maja 1955 r., zarządzenia z dnia 13 maja 1959 r. i dekretu z dnia 19 marca 1963 r., z wyłączeniem wszelkich innych rodzajów butelek.

Od publikacji ustawy z dnia 5 lipca 1972 r. wina w departamentach Bas-Rhin i Haut-Rhin butelkowane są w smukłe butelki typu „Vin du Rhin”, opisane w dekrete z 1955 r.

Wskazanie rocznika

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Rocznik musi być podany wraz z nazwą w deklaracjach zbiorów i zapasów, dokumentach towarzyszących, reklamach, ulotkach, etykietach, fakturach i wszelkich pojemnikach.

Nazwy zwyczajowe

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Chronioną nazwę pochodzenia można uzupełniać jedną z nazw powszechnie stosowanych, pod warunkiem że wina pochodzą wyłącznie z odmian winorośli, na które dana nazwa wskazuje.

Zabrania się umieszczania dwóch albo więcej nazw zwyczajowych na tej samej etykiecie.

Nazwy zwyczajowe to:

Gewurztraminer,

Muscat,

Muscat Ottonel,

Pinot gris,

Riesling.

Określenia tradycyjne „vendanges tardives” i „sélection de grains nobles”

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Dla win kwalifikujących się do określenia „vendanges tardives” lub „sélection de grains nobles” obowiązkowe jest podanie:

— rocznika,

— oraz jednej z nazw zwyczajowych.

Wskazanie zawartości cukru

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Win białych, dla których zgodnie z niniejszą specyfikacją zastrzeżono jedną z 51 kontrolowanych nazw pochodzenia „Alsace Grand Cru – nazwa miejsca” (fr. *lieu-dit*) (z wyjątkiem określeń „vendanges tardives” i „sélection de grains nobles”), prezentowanych pod wskazaną nazwą, nie można oferować klientom, wysyłać, oferować do sprzedaży ani sprzedawać bez wskazania bardzo widoczną czcionką zawartości cukru w reklamach, ulotkach, etykietach, fakturach i pojemnikach, zgodnie z definicją w przepisach europejskich.

Link do specyfikacji produktu

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-4cec3ff9-abd4-4253-a1db-245ddd809faa

**Publikacja specyfikacji produktu zmienionej w następstwie zatwierdzenia zmiany nieznaczej
zgodnie z art. 53 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1151/2012**

(2022/C 385/13)

Komisja Europejska zatwierdziła niniejszą zmianę nieznaczną zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 664/2014 ⁽¹⁾.

Wniosek o zatwierdzenie niniejszej zmiany nieznaczej jest dostępny w bazie danych Komisji eAmbrosia.

SPECYFIKACJA PRODUKTU BĘDĄCEGO GWARANTOWANĄ TRADYCYJNĄ SPECJALNOŚCIĄ

„Rögös túró”

Nr UE: TSG- HU-1113-AM01 – 1.6.2022

Państwo członkowskie lub państwo trzecie: Węgry

1. Nazwa, która ma być zarejestrowana

„Rögös túró”

2. Typ produktu

Klasa 1.3: Sery

3. Podstawy do rejestracji

3.1. Czy produkt:

- ☒ jest wynikiem sposobu produkcji lub przetwarzania odpowiadającego tradycyjnej praktyce w odniesieniu do tego produktu lub środka spożywczego, lub jego skład odpowiada takiej praktyce;
- ☐ jest wytwarzany z tradycyjnie stosowanych surowców lub składników.

Technika produkcji sera „Rögös túró” wyraźnie różni się od technik produkcji innych serów świeżych. Ze skrzepu wytworzonego metodą koagulacji kwasowej lub mieszanej z podstawowego składnika, jakim jest mleko, delikatnie usuwa się zbędną ilość serwatki, wykorzystując siłę grawitacji i metodę dekantacji, tj. samoczynnego prasowania, która zapewnia, by ostatecznie – nawet na etapie porcjowania i pakowania – krucha, grudkowata, przypominająca kalafior konsystencja sera pozostała nienaruszona.

„Rögös túró” różni się od innych typów sera twarogowego głównie pod względem konsystencji, jaką nadają mu procesy produkcji skrzepu i oddzielania serwatki.

Żaden inny ser świeży ani produkt mleczny nie ma konsystencji luźnych grudek zbitych w bryłki przypominające kalafior, która powstaje w wyniku zastosowanej techniki produkcji.

Produkt ten, sporządzony bez udziału żadnych środków aromatyzujących i wprowadzany do obrotu jako delikatnie kwaśny, charakterystycznie wilgotny i kruchy ser, różni się od innych typów sera świeżego sprzedawanych na rynku, które produkuje się na przykład przy użyciu obróbki termicznej i poprzez ugniatanie lub które stanowią podstawowy składnik słodkich i kremowych ciast lub pieczywa cukierniczego.

„Rögös túró” uznaje się za jeden z podstawowych artykułów spożywczych stosowanych w kuchni węgierskiej. Tylko „Rögös túró” może być stosowany do przygotowywania wielu tradycyjnych dań.

3.2. Czy nazwa:

- ☒ jest tradycyjnie stosowana w odniesieniu do konkretnego produktu;
- ☐ określa tradycyjny lub specyficzny charakter produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 17.

Określenie „Rögös” [grudkowaty] w nazwie odzwierciedla specyficzny charakter produktu: oznacza konsystencję produktu, która ma postać grudek skrzepu przypominających kalafior. Określenie „túró”, trudne do przetłumaczenia na inne języki, oznacza prawdziwy ser świeży o przyjemnie kwaśnym, świeżym, aromatycznym smaku.

4. Opis

4.1. Opis produktu, do którego odnosi się nazwa podana w pkt 1, w tym jego najważniejszych cech fizycznych, chemicznych, mikrobiologicznych lub organoleptycznych, świadczących o jego szczególnym charakterze (art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia)

„Rögös túró” jest produktem mlecznym o barwie kości słoniowej lub barwie żółtawobiałej, który – ze względu na występowanie grudek skrzepu – wyglądem przypomina kalafior oraz ma przyjemnie kwaśny, świeży, wyraźny smak i aromat. W trakcie produkcji grudki pozostają nienaruszone; nie dochodzi do ich uszkodzenia ani zgniecenia.

Grudki pokryte są cienką warstwą serwatki. Zawartość wilgoci rozkłada się równomiernie między grudkami, dzięki czemu nawet grudki znajdujące się wewnątrz sera są wilgotne.

Właściwości fizyczne i chemiczne:

Poziom zawartości tłuszczu	Zawartość suchej masy, minimalna, % (m/m)	Zawartość tłuszczu w suchej masie, % (m/m)		Kwasowość (° SH)
pełnotłusty	40,0	minimum	60,0	60–100
tłusty	35,0	minimum	45,0	
		poniżej	60,0	
częściowo odtłuszczony	25,0	minimum	25,0	
		poniżej	45,0	
o niskiej zawartości tłuszczu	20,0	minimum	10,0	
		poniżej	25,0	
odtłuszczony	15,0	poniżej	10,0	60–90

Właściwości organoleptyczne:

Wygląd	O jednolitej barwie kości słoniowej lub w przypadku odmiany tłustej lub pełnotłustej – o żółtawobiałym zabarwieniu.
Konsystencja	Bryłki (o rozmiarze 4–20 mm) luźnych grudek przypominających kalafior, oprócz których mogą występować również niewielkie ilości serwatki. W przypadku produktów pakowanych maszynowo – jednorodny blok, który można pokruszyć na bryłki luźnych grudek przypominających kalafior. Grudkowata konsystencja sera jest wyczuwalna w ustach, ale nie utrudnia przełykania.
Aromat	Przyjemnie kwaśny, aromatyczny, czysty, bez żadnych obcych zapachów.
Smak	Przyjemnie kwaśny, świeży i aromatyczny, wyraźny, czysty, bez żadnych obcych smaków.

4.2. Opis metody wytwarzania produktu, do którego odnosi się nazwa podana w pkt 1, obowiązkowo stosowanej przez producenta, w tym, w stosownych przypadkach, charakteru i właściwości używanych surowców lub składników oraz metody przygotowywania produktu (art. 7 ust. 2 przedmiotowego rozporządzenia)

Substancje i sprzęty, z jakich można korzystać:

Substancje spełniające normy jakości ustanowione w obowiązujących rozporządzeniach:

- surowe lub pasteryzowane mleko krowie, od mleka odtłuszczonego do mleka pełnego,
- śmietanka, nawet homogenizowana,

- c) kultura bakterii mlekowych (np. w postaci kultury produkowanej masowo albo głęboko mrożonej lub poddanej liofilizacji kultury starterowej bakterii mlekowych),
- d) podpuszczka (do przeprowadzenia koagulacji mieszanej).

Metoda produkcji:

„Rögös túró” można produkować przy użyciu metod koagulacji mieszanej, powolnej lub szybkiej. Parametry jakościowe sera „Rögös túró” wytworzonego przy użyciu tych trzech metod nie różnią się.

Chociaż etapy produkcji są takie same, procesy technologiczne zachodzą szybciej dzięki zwiększeniu temperatury i ilości dodanej kultury bakterii mlekowych (podpuszczki). Głównym celem stosowania metody szybkiej koagulacji jest zwiększenie efektywności i lepsze wykorzystanie kotłów.

1. Dojrzewanie wstępne

Proces ten stosuje się wyłącznie w przypadku metody szybkiej koagulacji. Przy zastosowaniu metody powolnej koagulacji mleka krowiego nie trzeba poddawać wstępnemu dojrzewaniu.

W przypadku metody szybkiej koagulacji wstępne dojrzewanie mleka krowiego skraca czas koagulacji. Na etapie wstępnego dojrzewania mleko, pasteryzowane przy kwasowości na poziomie 6,0–7,2 °SH, poddaje się wstępnemu dojrzewaniu aż do osiągnięcia kwasowości na poziomie 9–11 °SH. Wstępne dojrzewanie przeprowadza się w temperaturze 12–15 °C przez 6–8 godzin.

Wstępne dojrzewanie (wstępne zakwaszenie) mleka zachodzi w zbiornikach lub silosach na mleko. Następnie mleko poddane wstępnemu dojrzewaniu możliwie jak najszybciej umieszcza się w urządzeniu koagulacyjnym (kadzi).

2. Dostosowanie zawartości tłuszczu

Jeżeli konieczne jest dostosowanie zawartości tłuszczu, w zależności od ostatecznego poziomu zawartości tłuszczu sera „Rögös túró” do mleka krowiego dodaje się mleko pełne lub śmietankę homogenizowaną.

3. Zaprawianie podpuszczką

W trakcie powolnej koagulacji mleko krowie zaprawia się podpuszczką w temperaturze 22–32 °C przy użyciu 0,5–1,5 % ilości kultury bakterii mlekowych (lub równoważnej ilości kultury bakterii mlekowych w proszku lub mrożonej).

W trakcie szybkiej koagulacji mleko poddane wstępnemu dojrzewaniu zaprawia się podpuszczką w temperaturze 30–32 °C przy użyciu 4–5 % ilości kultury bakterii mlekowych.

4. Koagulacja

Zaprawione podpuszczką mleko poddaje się koagulacji w kotle koagulacyjnym przez 12–20 godzin w przypadku powolnej koagulacji i 4–6 godzin w przypadku szybkiej koagulacji aż do osiągnięcia kwasowości na poziomie 30–38 °SH. Powolna koagulacja przebiega w temperaturze 22–32 °C, a szybka koagulacja w temperaturze 30–32 °C. Po osiągnięciu odpowiedniej kwasowości skrzep łamie się równo i można zaobserwować wydzielenie z niego niewielkiej ilości serwatki. Podpuszczkę stosuje się również w przypadku koagulacji mieszanej.

5. Obróbka skrzepu

Celem obróbki skrzepu jest zmniejszenie zawartości wody w skrzepie do poziomu typowego dla produktu. Proces ten składa się z etapu pierwszego prasowania, podgrzewania i drugiego prasowania. Z uwagi na dość kruchą konsystencję skrzepu jego obróbkę należy przeprowadzać ostrożnie.

Etap pierwszego prasowania obejmuje rozdrobnienie skrzepu przy użyciu narzędzia zapewniającego łagodne rozdrobnienie, a następnie rozdrabnianie, mieszanie i pozostawienie skrzepu na pewien czas, jeśli jest to konieczne. Etap ten ma na celu szybkie wydzielenie się serwatki ze skrzepu (syneresa). Podczas rozdrabniania stężały, pozostawiony na kilka minut skrzep (o kwasowości na poziomie 30–38 °SH) tnie się na granulowane grudki wielkości mniej więcej orzecha włoskiego (2–3 cm). Po zakończeniu rozdrabniania należy odsączyć pewną ilość serwatki. Podczas kolejnego etapu, aby zapobiec kruszeniu się skrzepu, na narzędzie do krojenia nakłada się materiał ochronny lub zamiast niego używa się szpatulek. Rozdrobnione grudki skrzepu, które nadal unoszą się na powierzchni serwatki, utrzymuje się w ruchu poprzez mieszanie. Jeżeli grudki skrzepu nie tężeją w tempie koniecznym do osiągnięcia konsystencji „Rögös túró”, proces tężenia można wspomóc, pozwalając grudkom opaść i pozostawiając je na krótki czas. Po odstawieniu na krótką chwilę grudki skrzepu należy ponownie zamieszać, aby zapobiec ich sklejeniu się.

Po etapie pierwszego prasowania następuje podgrzewanie. Etap ten przeprowadza się, aby skrzep skurczył się jeszcze bardziej i wydzielił serwatkę. Skrzep podgrzewa się, zwiększając temperaturę o 1 °C przez 2,5 minuty, cały czas mieszając, aż do osiągnięcia temperatury 30–40 °C w przypadku powolnej koagulacji i temperatury 36–48 °C w przypadku koagulacji przyspieszonej.

Na etapie drugiego prasowania skrzep serwatkowy należy ciągle mieszać, a następnie odstawić do czasu osiągnięcia pożądanej spoistości. Etap drugiego prasowania można pominąć w przypadku produkcji z zastosowaniem powolnej koagulacji.

6. Chłodzenie i odsączanie

Działania te mają na celu zapobieganie nadmiernemu zakwaszeniu rozdrobnionego i podgrzanego skrzepu oraz rozprzestrzenianiu się zanieczyszczeń mikrobiologicznych, a także mają zapewnić, aby skrzep przestał się sklejać w bryłki, i ustabilizować zagęszczanie. Skrzep schładza się w urządzeniach koagulacyjnych (kadziach lub zbiornikach), zmniejszając temperaturę o 3–4 °C na minutę aż do osiągnięcia temperatury 18–22 °C.

Środkiem chłodzącym w kadzi lub zbiorniku może być sama serwatka, którą należy wprowadzić do płytowego wymiennika ciepła wbudowanego w instalację odsączającą i schłodzić do temperatury poniżej 5 °C. Po odsączeniu serwatki do chłodzenia można również użyć wody pitnej. Odpowiednie bezpieczeństwo zapewnia również chłodzenie w chłodni. Samo stosowanie nowoczesnych kultur również zapobiega nadmiernemu zakwaszeniu.

Mieszanie serwatki i skrzepu „Rögös túró” odsąca się z urządzenia koagulacyjnego, wykorzystując siłę grawitacji lub używając pompki, która nie uszkadza konsystencji skrzepu.

7. Oddzielenie serwatki

Po oddzieleniu serwatki od skrzepu serwatkę należy usunąć. Etapem kluczowym dla powstania grudkowej konsystencji jest metoda oddzielania serwatki (dekantacja). Podczas oddzielania należy od czasu do czasu poruszać skrzepem, aby nie doszło do uszkodzenia jego przypominającej kalafior konsystencji. Oddzielanie przeprowadza się aż do osiągnięcia zawartości suchej masy i kwasowości odpowiadającej zawartości tłuszczu.

8. Przelewanie, pakowanie, etykietowanie i przechowywanie

Na etapie przelewania i pakowania ważne jest zapewnienie, by nie doszło do rozbicia ani uszkodzenia grudkowej konsystencji. Podczas pakowania można stosować obojętny gaz ochronny. Poziom zawartości tłuszczu, o którym mowa w pkt 4.1, musi być podany na opakowaniu.

„Rögös túró” należy przechowywać w temperaturze nieprzekraczającej 10 °C, stosując metodę wykluczającą jakiekolwiek oddziaływanie mechaniczne.

Minimalne wymagania w zakresie weryfikacji

Ze względu na specyficzny charakter produktu podczas kontroli „Rögös túró” należy zbadać w szczególności następujące elementy:

Szczególne cechy jakości następujących substancji (mleka krowiego, śmietanki, czystych kultur bakterii kwasu mlekowego) wykorzystywanych do produkcji, w tym:

- świeże mleko krowie o maksymalnej kwasowości na poziomie 7,2 °SH,
- śmietanka o maksymalnej kwasowości plazmy na poziomie 7,2 °SH,
- kultura bakterii mlekowych zawierająca zakwaszające i wytwarzające zapach bakterie kwasu mlekowego o poziomie kwasowości 36–40 °SH i wysokiej zdolności do zakwaszania (np. w postaci kultury produkowanej masowo albo głęboko mrożonej lub poddanej liofilizacji kultury starterowej bakterii mlekowych).

Przepisów pkt 4 należy przestrzegać podczas procesów produkcji, w szczególności w odniesieniu do następujących etapów:

- koagulacja: kwasowość (30–36 °SH) i czas koagulacji (4–20 godzin),
- obróbka skrzepu: kontrola spoistości skrzepu (powinien być gładki w dotyku, jego dokładne usunięcie z kadzi powinno być możliwe, kwasowość na poziomie 32–38 °SH),
- chłodzenie skrzepu (aż do osiągnięcia temperatury 18–22 °C przy obniżaniu temperatury o 3–4 °C na minutę),
- oddzielanie serwatki (ostrożne, za pomocą odsączania bez prasowania, tj. przy wykorzystaniu siły grawitacji).

Jakość produktu końcowego:

- przepisów pkt 4 należy przestrzegać podczas przeprowadzania kontroli właściwości fizycznych i chemicznych (poziom zawartości tłuszczu, zawartość suchej masy, zawartość tłuszczu, kwasowość),
- przepisów pkt 4 należy przestrzegać podczas przeprowadzania kontroli właściwości organoleptycznych (wygląd, konsystencja, smak i zapach).

4.3. Opis najważniejszych elementów decydujących o tradycyjnym charakterze produktu (art. 7 ust. 2 przedmiotowego rozporządzenia)

Od XVIII do XX w. spożywano świeże sery twarogowe lub konserwowano je, *rozdrabniając naturalny ser na kawałki wielkości ziarna lub orzecha laskowego* (Magyar Néprajz nyolc kötetben, Akadémiai Kiadó, Magyar Tudományos Akadémia).

Jedno z odniesień historycznych do grudkowatości sera twarogowego pochodzi z okresu po I wojnie światowej. Zgodnie z tym odniesieniem „ser twarogowy rozdrabnia się na *grudki wielkości orzecha laskowego* (...) im kruchość sera twarogowego jest większa, tym dłużej zachowuje on świeżość” (O. Gratz, *A tej és tejtermékek*, s. 294–296, 1925 r.).

W magazynie „Tejgazdasági Szemle” napisano w 1925 r., że ser twarogowy ma *grudkowatą lub kruchą konsystencję* (A. Törs 1925, *Tejgazdasági Szemle és Tejgazdasági Könyvtár* (Tejgazdasági Szemle kiadása)).

Mihály Balatoni mówi o „grudkach skrzepu, delikatnej, luźnej, gruboziarnistej, przypominającej kalafior konsystencji, bryłkach i *grudkach*, o wyglądzie przypominającym kalafior” (Mihály Balatoni 1960, *Étkezési Túró gyártása*).

W 1979 r. dr Sándor Szakály i dr Gábor Tomka opublikowali dane dotyczące trendów konsumpcji tego sera twarogowego o „*konsystencji przypominającej kalafior*” w latach 1970–1977 (Tejipar, tom 28, nr 1, 1979).

Dr Sándor Szakály jest zdania, że na Węgrzech „grudkowata odmiana stanowi 80 % całej produkcji sera twarogowego”. „Rögös túró” zasadniczo różni się od pozostałych trzech typów pod tym względem, że koagulacja mleka stosowanego do jego produkcji może nastąpić wyłącznie w wyniku zakwaszenia biologicznego (dr S. Szakály, 1980, *A rögös állományú étkezési túró korszerű gyártása*, Magyar Tejgazdasági Kutató Intézet, Pécs).

Zdaniem dra Sándora Szakályego „Rögös túró”, znany wyłącznie w Europie centralnej, jest *dawnym węgierskim produktem mlecznym* wywodzącym się z terenów położonych na zachód od gór Ural, który przez wieki wytwarzano w kraju z mleka surowego (Tejgazdaságtan, 2001).

O tradycyjnym charakterze „Rögös túró” świadczy poświęcenie mu osobnego rozdziału w zbiorze „Hagyományok – Ízek – Régiók” [Tradycje – Smaki – Regiony] opublikowanym przez Ministerstwo Rolnictwa i ośrodek Agrármarketing Centrum w 2002 r. Zbiór ten ograniczono do produktów, których historię można udokumentować zgodnie z właściwymi kryteriami. Aby produkt mógł zostać zakwalifikowany do zbioru, należy wykazać, że istnieje od co najmniej dwóch pokoleń (50 lat) oraz że jest dobrze znanym i uznanym produktem, który jest produkowany i sprzedawany.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do podstawowych operacji refinansujących – 0,50 % na dzień 1 października 2022 r. – Kursy walutowe euro (2022/C 381/04)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 381 z dnia 4 października 2022 r.)

(2022/C 385/14)

Strona tytułowa i strona 4, tytuł:

zamiast: „0,50 % na dzień 1 października 2022 r.”,

powinno być: „1,25 % na dzień 1 października 2022 r.”.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)